

รายงานวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ระบบการบริหารงานวิชาการ
ของคณะวิทยาการจัดการ ในสถาบันราชภัฏกุ่มภาคเหนือตอนล่าง
**AN ANALYSIS OF ACADEMIC MANAGEMENT
IN FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCE
WITH IN RAJABHAT INSTITUTE LOWER NORTH SYSTEM**

อุจิตร เปลี่ยนดวง^{ศศ.}
ศศ.บ. (ภาษาไทย) นศ.บ. (ภาษาประสาทสัมพันธ์)
ศศ.บ. (อักษรคณิตศาสตร์)

โปรดเกล้าฯ ให้แก่
คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันราชภัฏพิมุขสังเคราะห์

2543

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันราชภัฏพิมุขสังเคราะห์ จังหวัดพิษณุโลก

หัวข้อวิจัย การวิเคราะห์ระบบการบริหารงานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง

นักวิจัย นางสุจิตรา เปดีขันคง
โปรแกรมวิชา นิเทศศาสตร์
คณะ วิทยาการจัดการ
สถานที่ ราชภัฏพิษณุโลก
ปีการศึกษา 2543

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะของผู้บริหาร อาชารย์ และ นักศึกษา ที่มีคุณภาพในการบริหารงานวิชาการในคณะวิทยาการจัดการ กลุ่มด้วยทั้งที่ใช้ในอัตรากำลังบุรุษ ออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ จำนวน 60 คน และนักศึกษา จำนวน 380 คน เทธ่องมือที่ใช้ในการ收集รวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่ม และ การอิมพาร์ติเชนส์โดยใช้ SPSS For Windows

ผลการวิจัยพบว่า

ผลที่ 1 ทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีคุณภาพในการบริหารงานวิชาการในคณะวิทยาการจัดการ

1. ผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่มีทักษะต่อระบบการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีอัตราโดยเฉลี่ยค่าเฉลี่ว่ามากกว่า ส่วนใหญ่มีทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่งอยู่ในระดับมาก และ น้อยที่สุด ได้แก่ด้านบริการทางวิชาการ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และ มีอัตราโดยเฉลี่ว่ามากด้านแหล่งพนักงาน

1.1 มีทักษะต่อระบบการบริหารงานวิชาการด้านการวางแผนและ การส่งเสริมงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่ามีการปฏิบัติตามการกำหนดสาขางานและผู้รับผิดชอบที่ก่อให้เกิดผลดีต่อการปฏิบัติงานวิชาการมากที่สุด

1.2 มีทักษะต่อระบบการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่ามีความคิดเห็นว่ามีการปฏิบัติเรื่องการฝึกสอนรายวิชาต่าง ๆ สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้อย่างเพียงพอและเหมาะสมมากที่สุด

1.3 มีทักษะต่อระบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่ามีความคิดเห็นว่ามีการปฏิบัติเรื่องการมีแผนการเรียนตลอดหลักสูตรในทุกไปร่วมวิชาที่มีหลักสูตร และมีแนวทางการสอนทุกรายวิชาตามมากรถูกต้องมากที่สุด

1.4 มีทักษะต่อระบบการบริหารงานวิชาการด้านการบริการทางวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่ามีความคิดเห็นว่าผู้ช่วยห้องเรียนสามารถสื่อสารและสถาบันศูนย์การจัดการและประเมินการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชามากที่สุด

1.5 มีทักษะต่อระบบการบริหารงานวิชาการด้านการฝึกบراسก้าต้าร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่าส่วนใหญ่ที่ความเห็นว่ามีระบบการจัดการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพที่เหมาะสมและสมดุลต่อไปยังหลักสูตรที่เปิดสอนมากที่สุด

1.6 มีทักษะต่อระบบการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาอาจารย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีการจัดอบรมให้อาชารย์พัฒนาความเชี่ยวชาญ การฝึกอบรม ฯลฯ ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอที่สุด

1.7 มีทักษะต่อระบบการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าส่วนใหญ่เห็นว่ามีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลของอาจารย์ทุกคนให้ถูกต้องและได้มาตรฐานมากที่สุด

2. ลดลงเป็นเท่าทันทักษะเดียวกับระบบการบริหารงานวิชาการรวมทุกด้านระหว่างผู้ที่มีเชล ณุ ภารศึกษา สถานภาพ ไปร่วมกิจกรรมวิชาที่สังกัด และตำแหน่งหน้าที่การงานต่างกัน ที่มีผู้ไม่เด็กต่างกัน

3. การประเมินเพิ่มน้ำหนักทักษะเดียวกับระบบการบริหารงานวิชาการรวมทุกด้านระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ 11 - 15 ปี มีทักษะแตกต่างจากผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี , 16 - 20 ปี และ 6 - 10 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์ 6 - 10 ปี มีทักษะแตกต่างจากผู้ที่มีประสบการณ์ 1 - 5 ปี อัตราที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**ตอนที่ 2 หัวข้อของนักศึกษาที่มีต่อระบบการบริหารงานวิชาการ ในคณะวิทยาการ
ดั้งเดิม ผลการวิจัยพบว่า**

1. นักศึกษาส่วนใหญ่มีทักษะต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายค้านแล้ว ปรากฏว่าส่วนใหญ่เห็นว่ามีการปฏิบัติตามหลักสูตรและการสอนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาอาชีวศึกษาและน้อมที่สุด ได้แก่ บริการทางวิชาการ และเมื่อแยกพิจารณาทุกค้านแล้ว พบร่วมกัน

1.1 มีทักษะต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวางแผนการส่งเสริมงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าส่วนใหญ่เห็นว่าการบูรณาการหลักสูตรที่สามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้ตอบสนองความต้องการของลังกวนมากที่สุด

1.2 มีทักษะต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่าส่วนใหญ่เห็นว่ามีการปฏิบัติตามหลักสูตรที่ต้องการสอนรายวิชาต่าง ๆ สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้อย่างเพียงพอและเหมาะสมมากที่สุด

1.3 มีทักษะต่อระบบบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามมิผ่านกระบวนการเรียนคลอดหลักสูตรในทุกโปรแกรมวิชาที่มีผลสอน และมีแนวทางสอนทุกรายวิชามากที่สุด

1.4 มีทักษะต่อการบริหารงานวิชาการด้านบริการทางวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าส่วนใหญ่เห็นว่า จัดให้มีกิจกรรมฝึกประสบการณ์วิชาชีพอย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริงของสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนมากที่สุด

1.5 มีทักษะต่อการบริหารงานวิชาการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า จัดให้นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพอย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริงของสถานประกอบการทั้งภาครัฐ และ เอกชนมากที่สุด

1.6 มีทักษะต่อการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนานักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่าส่วนใหญ่เห็นว่าฝึกให้นักศึกษามีจิตสำนึกรับรองและเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีมากที่สุด

1.7 มีทักษะต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าส่วนใหญ่เห็นว่ามีการควบคุมและตรวจสอบให้การวัดผลและประเมินผลเป็นไปตามระเบียบโดยเคร่งครัดมากที่สุด

2. การเปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับระบบการบริหารงานวิชาการรวมทุกค้านระหว่างผู้ที่มีเพศ สภาพทางเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การศึกษาในสถานที่ และตำแหน่งในการทำกิจกรรมต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับระบบการบริหารงานวิชาการรวมทุกค้านระหว่างผู้ที่มีอาชญากรรมต่างกัน พบว่า ผู้ที่มีช่วงอาชญากรรม มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการรวมทุกค้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การเปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับระบบการบริหารงานวิชาการรวมทุกค้านระหว่างผู้ที่มีโปรแกรมวิชาที่สังกัดต่างกัน พบว่ามีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการรวมทุกค้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก
Pibulsongkram Rajabhat University

Title : An Analysis of Academic Management System in the Faculty of Management Science in Rajabhat Institutes in the Lower Northern Region Group.

Researcher : Mrs. Suchitra Plienduang

Program : Communication Arts

Institution : Rajabhat Institute Pibulsongkram

Academic year: 2000

Abstract

The purpose of this research was to study opinions of administrators, instructors and students towards the academic management system in the Faculty of Management Science. The subjects used for this study were divided into 2 groups ; namely, 60 administrators and instructors and 380 students. The research instruments utilized for data collection were questionnaires, data analysis employed frequency distribution, percentage, means and standard deviation, the test of significant difference of the two groups and single variation analysis which was assessed by using the computer program package SPSS For windows were also used.

The results of the study revealed that

Part I The opinions of the administrators and instructors towards the academic management system in the Faculty of Management Science were of :

1. Most of the administrators and instructors had their views towards the academic administration system, by all images, were at moderate level. When considered each side it appeared that most of them had the most opinions about on - the job training, next were their views on teaching and learning management which was higher. And the least was the academic service which was at moderate level, when all sides considered found that :

1.1 Their opinions towards the academic management system in planning and academic promotion by all images were at moderate level And they also found that the implementative lining with the personnel who is responsible would be the best effect to academic affairs.

1.2 Their views towards the academic management system in curriculum and instruction, by all images. were at moderate level And they also found that they thought of the opening of teaching various courses could meet the objections of the curriculum adequately and the most properly.

1.3 Their opinions towards the academic management system in teaching and learning, by all images, were at higher level. And found that lesson plan throughout the course of all programs taught should be more inclauded in each course.

1.4 Their views towards the academic management system in academic service, by all images, were in moderate level. They also thought that the administrators should find the importance and extra activities in supporting teaching and learning for each course and these activities should be encouraged.

1.5 Their views towards the academic management system about on - the job training by all images, were at higher level. And most of them thought that having on - the job training was the most appropriate and corresponding with me curriculum open to teach at present

1.6 Their opinions towards the academic management system in teachers' development, by all images, were at moderate level. And they all thought that the self - promotion of the instructors should be in forms of short - course training, of Findings out new era of experience.

1.7 Their views on the academic management system in forms of assessment and evaluation, by all images, were at moderate level. And they thought that the criteria in assessing and evaluating of the instructors were most right and standardized.

2. A comparison of views on the academic management system of all sides among those who had sexes, ages, education, status under the programs, and different position, found that there were no significant differences.

3. A comparison of views on the academic management system including of all sides among the subjects whose experiences were different, found that those who had experiences 11 - 15 years, had different opinions from those who have had more experiences than 20 years, 16 - 20 years and 6 - 10 years. And those who have had experiences of 6 - 10 years, have had different from those who have had experiences of 1 - 5 years at the statistically significant level of 0.05.

PART 2 students' opinions to the academic management system in the Faculty of Management Science, the results found that:

1. Most of the students' opinions towards the academic management, by all images, were at moderate level. When considered each side, it appeared that most of the students thought that practicing in curriculum and instruction were the most things, runners-up are teachers' development. And the least was academic service. When under all consideration, found that:

1.1 Students' views on the academic management in academic promotion, by all images, were at moderate level. And found that most of them thought that the implementation of curriculum which could develop the potential of learners to meet the needs of the society.

1.2 students' opinions towards the academic management in curriculum and instruction, by all images, were at higher level. And found that they thought that some practice in various courses, could meet the objectives of the course adequately and most properly

1.3 Their ideas about the academic management in teaching and learning organizing, by all images, were at moderate level. And also found that having lesson plan throughout the course of all programs opened to teach, and all courses had the most lesson plans

1.4 Students' ideas about the academic management in academic service. by all images, were at moderate level. And found that they all thought that providing the students with appropriate on - the job training in real situations of both of private and government sectors should be conducted.

1.5 Their views on the academic management in on - the job training. by all images were at higher level. And found that they thought that providing the students with proper on - the job training in real situations of both private and government sectors should be conducted.

1.6 Students' views on the academic management in students development, by all images, were at higher level. And found that they thought that training students to have public realization and good human relationship would be obtained.

1.7 Student' opinions towards the academic management in terms of assessment and evaluation, by all images, were at moderate level, and found that they thought that monitor and examination of assessment and evaluation to be accordance with their regulations should be strictly conducted.

2. A comparison of views on *the academic management system* including of all sides among those who have sexes, status, educational level, experience of education at institution, and positions in practicing activities, found that there were no differences.

3. A comparison of opinions on the academic management system in all sides among those who have different ages, found that those who have different duration of ages, had *their* different ideas on the academic management in all sides at the statistically significant level of 0.05.

4. A comparison of view on the academic management in all sides among whose were under the different programs, found that they had different opinions to the academic management in all sides at the statistically significant level of 0.001.

คติกรรมประภาก

รายงานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของคณาจารย์ประจำ ศูนย์ฯ
ยุทธการศึกษาบ้านราชภัฏพิบูลสงคราม ให้ความอนุเคราะห์ และให้กำลังใจ
ในการทำวิจัยด้วยศักดิ์ศรีคณาจารย์ ชั่งการทำวิจัยครั้งนี้ เพื่อประกอบการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษา
สูงกว่าปริญญาโท เพื่อความเป็นผู้นำทางการศึกษารุ่นที่ 1 ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างภาควิชา
คณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาลัยบ้านราชภัฏพิบูลสงคราม ในกระบวนการ
อาจารย์ของสถาบันราชภัฏ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความกรุณาอย่างมากจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัจฉรา บุษกันตี
รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวารีช วงศ์วัฒนา ในการให้
คำปรึกษา ข้อแนะนําและช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทั้งในขั้นของการคํานีนการวิจัย
การสร้างเครื่องมือ การเขียนบทคัดย่อ ตลอดจนการเขียนรายงานวิจัยนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
ขอกราบขอบพระคุณล้าหรับความช่วยเหลือและความเมตตา ให้กับผู้ที่กล่าวนามมาแล้วนี้ที่ได้ช่วยให้
ผู้วิจัยสามารถจัดทำรายงานในการวิจัยฉบับนี้ให้สำเร็จถูกต้อง ได้อย่างสมบูรณ์

ท้ายที่สุด และ ลากษณ์เป็นอย่างยิ่ง ก็คือ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณสถาบันราชภัฏ
พิบูลสงคราม ที่มีศักดิ์ศรีให้เกียรติได้กรุณาให้ทุนสนับสนุนการวิจัย ติดตามช่วยเหลือและให้กำลัง
ใจตลอดมา

อุจิรา เปเลี่ยนดวง¹
ไปรแกรมวิธานิเทศศาสตร์
คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	๐
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๒
สารบัญ	๓
สารภัยตราง	๔
บทที่ ๑ ความเป็นมาและความสำคัญ	๕
ประวัติชนเผ่าที่เข้ามายังเมืองไทย	๕
ขอบเขตของการวิจัย	๔
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
บทที่ ๓ วิธีศึกษาการวิจัย	๗
ประชากรและการเดินทางอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น	๗
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๘
การสร้างเครื่องมือในการสำรวจเรื่องคุณลักษณะ	๙
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๙
การวิเคราะห์ข้อมูล	๙
การปะมวลผลข้อมูล	๙
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๙
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ	๑๖๒
สรุปงานวิจัย	๑๗๘
ภาพผนวกร	๑๘๔
ประวัติผู้เขียน	๒๐๖

สารบัญสาระ

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แนกตามเพศ.....	83
2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แนกตามอาชีว.....	84
3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แนกตามวุฒิการศึกษา.....	85
4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แนกตามสถานภาพ.....	86
5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แนกตามประสบการณ์ทำงานใน สถานีราชการ.....	87
6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แนกตามโปรแกรมวิชาที่สังกัด.....	88
7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แนกตามตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน.....	89
8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทศนศักริหารและอาจารย์ที่มีต่อระบบ การบริหารงานวิชาการ.....	90
9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทศนศักริหารและอาจารย์ที่มีต่อระบบ การบริหารงานวิชาการศ้านการวางแผนและการสร้างเสริมงานวิชาการ.....	91
10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทศนศักริหารและอาจารย์ที่มีต่อระบบ การบริหารงานอิทธิพลด้านหลักสูตรและการสอน.....	93
11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทศนศักริหารและอาจารย์ที่มีต่อระบบ การบริหารงานวิชาการศ้านการเรียนและการสอน.....	95
12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทศนศักริหารและอาจารย์ที่มีต่อระบบ การบริหารงานวิชาการศ้านบริการทางวิชาการ	97
13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทศนศักริหารและอาจารย์ที่มีต่อระบบ การบริหารงานวิชาการศ้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ.....	99
14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทศนศักริหารและอาจารย์ที่มีต่อระบบ การบริหารงานวิชาการศ้านการพัฒนาอาจารย์.....	101
15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทศนศักริหารและอาจารย์ที่มีต่อระบบ การบริหารงานวิชาการศ้านการวัดผลและประเมินผล.....	103
16 เปรียบเทียบทศนศักริหารกับระบบการบริหารงานวิชาการรวมทุกศ้านระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีเพศต่างกัน.....	104
17 เปรียบเทียบทศนศักริหารกับระบบการบริหารงานวิชาการศ้านต่าง ๆ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่บีเพศต่างกัน.....	105

สารบัญ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
18 เปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับระบบการบริหารงานวิชาการรวมทุกค้านระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอาชญากรรมกัน.....	106
19 เปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับระบบการบริหารงานวิชาการแต่ละค้านระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอาชญากรรมกัน.....	107
20 เปรียบเทียบทัศนะเมื่อขึ้นกับระบบการบริหารงานวิชาการรวมทุกค้านระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน.....	107
21 เปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานแต่ละส่วนระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน.....	108
22 เปรียบเทียบทัศนะเมื่อขึ้นกับระบบการบริหารงานวิชาการรวมทุกค้านระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีสถานภาพต่างกัน.....	109
23 เปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับระบบการบริหารงานวิชาการแต่ละค้านระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีสถานภาพค่าเฉลี่ยกัน.....	109
24 เปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับระบบการบริหารงานวิชาการรวมทุกค้านระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีประสมการณ์การทำงานต่างกัน.....	111
25 เปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับระบบการบริหารงานวิชาการแต่ละค้านระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีประสมการณ์การทำงานต่างกัน.....	112
26 เปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับระบบการบริหารงานวิชาการรวมทุกค้านระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีโปรแกรมวิชาที่สังกัดต่างกัน.....	113
27 เปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับระบบการบริหารงานวิชาการแต่ละค้านระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีโรงเรียนวิชาที่สังกัดต่างกัน.....	114
28 เปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับระบบการบริหารงานวิชาการรวมทุกค้านระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีตัวแทนผู้หนี้ที่ต่างกัน.....	115
29 เปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับระบบการบริหารงานวิชาการแต่ละค้านระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีตัวแทนผู้หนี้ที่ต่างกัน.....	116
30 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	117
31 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	118

สารบัญสารทั้ง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
32 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามวุฒิการศึกษา.....	119
33 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามสภาพ.....	120
34 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามภาระสาขาวิชาในสถาบัน ราชภัฏ.....	121
35 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามโปรแกรมวิชาที่สังกัด.....	122
36 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามตำแหน่งในการทำเก็จกรรม.....	123
37 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อระบบการบริหาร งานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ.....	124
38 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อระบบการบริหาร งานวิชาการด้านการวางแผนและการต่อยอดนวัตกรรมวิชาการ.....	125
39 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อระบบการบริหาร งานวิชาการด้านหลักสูตรและภาระสอน.....	127
40 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อระบบการบริหาร งานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการสอน.....	129
41 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อระบบการบริหาร งานวิชาการด้านบริการทางวิชาการ.....	131
42 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อระบบการบริหาร งานวิชาการด้านการฝึกฝีมือแบบเชิงปฏิบัติ.....	133
43 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อระบบการบริหาร งานวิชาการห้องเรียนที่ตนนักศึกษา.....	135
44 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อระบบการบริหาร ค้านการวัดผลและประเมินผล.....	137
45 เปรียบเทียบทัศนคติที่วัดกับระบบการบริหารงานวิชาการรวมทุกด้านระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีเพศต่างกัน.....	139
46 เปรียบเทียบทัศนคติที่วัดกับระบบการบริหารงานวิชาการที่เป็นเด็ก ๆ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่มีเพศต่างกัน.....	

ตารางบัญชีรายรับ-รายจ่าย (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
47 เมื่อเทียบหักน้ำเดือนก่อนระบบบริหารงานวิชาการรวมทุกด้านระหว่างกันที่มีสถานภาพต่างกัน.....	141
48 เมื่อเทียบหักน้ำเดือนก่อนระบบบริหารงานวิชาการด้านต่าง ๆ ระหว่างกันที่มีสถานภาพต่างกัน.....	142
49 เมื่อเทียบหักน้ำเดือนก่อนระบบบริหารงานวิชาการรวมทุกด้านระหว่างกันที่มีอัตราร้อยเปอร์เซนต์ต่างกัน.....	143
50 เมื่อเทียบหักน้ำเดือนก่อนระบบบริหารงานวิชาการแยกตามจำนวนห้องเรียนกันออกตามที่มีอยู่ต่างกัน.....	145
51 เมื่อเทียบหักน้ำเดือนก่อนระบบบริหารงานวิชาการรวมทุกด้านระหว่างกันที่มีวิชาการศึกษาต่างกัน.....	145
52 เมื่อเทียบหักน้ำเดือนก่อนระบบบริหารงานวิชาการแยกตามจำนวนห้องเรียนกันที่มีวิชาการศึกษาต่างกัน.....	146
53 เมื่อเทียบหักน้ำเดือนก่อนระบบบริหารงานวิชาการรวมทุกด้านระหว่างกันที่มีประเภทของการศึกษาต่างกัน.....	147
54 เมื่อเทียบหักน้ำเดือนก่อนระบบบริหารงานวิชาการแยกตามห้องเรียนกันระหว่างกันที่มีประสบการณ์การศึกษาต่างกัน.....	148
55 เมื่อเทียบหักน้ำเดือนก่อนระบบบริหารงานวิชาการรวมทุกด้านระหว่างกันที่มีโปรแกรมวิชาที่สังกัดคล้ายกัน.....	150
56 เมื่อเทียบหักน้ำเดือนก่อนระบบบริหารงานวิชาการแยกตามห้องเรียนกันระหว่างกันที่มีโรงเรียนมาตรฐานที่สังกัดต่างกัน.....	151
57 เมื่อเทียบหักน้ำเดือนก่อนระบบบริหารงานวิชาการรวมทุกด้านระหว่างกันที่มีค่าเหนื่อยในการทำกิจกรรมต่างกัน.....	152
58 เมื่อเทียบหักน้ำเดือนก่อนระบบบริหารงานวิชาการแยกตามห้องเรียนกันระหว่างกันที่มีค่าเหนื่อยในการทำกิจกรรมต่างกัน.....	153
59 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ.....	154

สารบัญสารที่ (ต่อ)

สารที่	หน้า
60 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะของคณาจารย์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ เกี่ยวกับปัญหาสำคัญและการได้รับการแก้ไขอย่างยั่งยืนในการบริหารงานวิชาการของ ของคณะวิทยาการจัดการ.....	156
61 แสดงจำนวนและร้อยละของพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ของคณะวิทยาการจัดการ.....	158
62 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาสำคัญ และควรได้ รับการแก้ไขอย่างยั่งยืนในการบริหารงานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ.....	160

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญ

ในทศวรรษที่ผ่านมามีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมสื่อทางด้านเศรษฐกิจทำให้สถาบันอุดมศึกษาเริ่มที่จะปรับกระบวนการเพื่อสร้างความเข้มแข็งของระบบการบริหารให้มากขึ้น ซึ่งมีอิทธิพลเกินขอบเขต ไม่ได้แค่ความต้องการที่เพิ่มพูนขึ้นของผู้เรียนในขณะที่จำนวนทัศนคติของนักศึกษาลดลง ซึ่งมีผลกระทบให้ต้องมีการปรับการกระชาติงานภายในให้สอดคล้อง อุดมศึกษาทั้งหลายสามารถบริหารจัดการเพื่อสร้างความเข้มแข็งขึ้นในระดับสถาบัน มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบในการบริหารซึ่งสถาบันพยายามให้อ่านแก่ผู้บริหารระดับสูงของสถาบันตัดสินใจเอง เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่มีการบูรณาการในเชิงวิชาการ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะมีการบริหารอย่างเป็นอิสระมากขึ้นพระบรมราชโภ敦อนว่าเป็นสักษะของการบริหารที่ดี ให้เกิดการปรับปรุงให้เดิมพักผ่อน และเป็นการเปลี่ยนแปลงที่น่าจะประสบความสำเร็จด้วยวิถีเดิม ไม่ต้องไปต่อสู้กับสถาบันอื่น นโยบายของรัฐบาลและสภากาชาดไทยในการแสวงหาหลักประกันเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น

สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีพันธกิจมุ่งเน้นที่การส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงแก่ชุมชนในท้องถิ่น โดยการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาตามความต้องการของท้องถิ่น เป้าหมายของสถาบันราชภัฏจากการผลิตกำลังคนให้กับสังคมแล้วยังต้องการสร้างความเสมอภาค ทางการศึกษาเพื่อลดช่องว่างของการพัฒนาส่วนหัวรับผู้ด้อยโอกาสในท้องถิ่นด้วย ฯ (สำนักงานสถาบันราชภัฏ, 2540) นัยที่ดีของสถาบันราชภัฏเชิงกระจายตัวอยู่ในท้องถิ่นทั่วประเทศ มีความถูกต้อง เช่นเดียวกัน แต่ก็มีบทบาทในฐานะผู้นำท้องถิ่น ด้วยเหตุนี้สถาบันราชภัฏจึงมีเครือข่ายครอบคลุมทุกระดับของสังคมทุกกลุ่มภาค ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศไทย

ช่วงเวลาที่ผ่านมามีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสถาบันราชภัฏในลักษณะที่เรียกว่าเป็นการเริ่มต้นโดยข้างมีคุณภาพ จากที่เคยเป็นวิทยาลัยครุภัติสอนเฉพาะวิชาชีพครุภัติในระดับต่ำกว่า ปริญญาตรีมาเปิดสอนถึงระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์ และเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีสาขาอื่น ๆ อีกหลายสาขา ในขณะที่มีการเรียกร้องให้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยมีการเปิดสอนในระดับที่สูงกว่า ปริญญาตรีและมีการเปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันราชภัฏกับความพยายามที่จะเป็นนิติบุคคลเพื่อจะได้มีอิสระ มีความคล่องตัวทั้งในด้านการบริหารและการดำเนินการ (พ.ร.บ.สถาบันราชภัฏ 2538)

บทบาทใหม่ของสถาบันราชภัฏ คือ การเป็นศูนย์ระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาการต่างๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น และ ความพร้อมของสถาบันแต่ละแห่ง (วิชเหพ ถ้าฯ ถกธช 2538 : 5) ทำให้เกิดเสียงสะท้อนเชิงวิภาคช์วิารย์และมีความสัมพันธ์จากสังคมในลักษณะที่ว่า สถาบันราชภัฏเร่งขยายตัวเร็วเกินไปนิ้าง บุคลากรและงบประมาณไม่เพียงพอข้าง ผลผลิตไม่มีคุณภาพและไม่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารธุรกิจของมหาวิทยาการซึ่งเป็นการขยายฐานอุดหนุนไปใหม่ (กรมการศึกษาศักดิ์ 2535) และสิ่งที่นักวิชาการมักจะนิยามอ้างเพื่อต่อต้านการเปลี่ยนแปลงของบทบาทในการผลิตบัณฑิตสาขาอื่น คือ ความเป็นสถาบันพัฒนาทางมีปัญหาเรื่องเชื้อความสามารถของบุคลากร คุณภาพของบัณฑิต และการบริหารองค์การ ซึ่งเป็นเรื่องของความเชื่อถือในระบบการบริหารงานวิชาการของสถาบัน ราชภัฏมากกว่าเรื่องอื่นใด

คณะวิทยาการจัดการเป็นคณะที่ถูกจัดขึ้นใหม่ในส่วนบันราษฎร์เพื่อขับเคลื่อนการศึกษาอย่างเปิดกว้างตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยกรุงเทพฯ 2527 และด้วยแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทางด้านการจัดการขึ้น โดยมีหลักการว่าการบริหารและการจัดการเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินการทำางานทุกๆ อย่าง นักศึกษาวิชาชีพห้ามถูงึงควรให้เรียนรู้เกี่ยวกับการบริหารและการจัดการเพื่อเป็นพื้นฐานในการทำงานให้ประสมความสำเร็จ ทั้งยังเป็นการตอบสนองต่อความต้องการเรียนรู้ทางวิชาการ ตลอดจนรักษากองในห้องถันให้สามารถอธิบายและพัฒนาประเทศจนน้อมนำของรัฐบาลได้ มิฉะนั้นจัดตั้งขึ้นเป็นคณะใหม่ด้วยความต้องการที่จะยกระดับมาตรฐานทางวิชาชีพ ให้เชิงไม่คิดกัน กับจำนวนนักศึกษาไม่นักนักมืออาชีวะสู่นักศึกษาอาชีวศึกษาด้วย ที่จะต้องการเข้ามาศึกษาในคณะวิทยาการจัดการเพิ่มมากขึ้นทุกปี งานอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นคณะที่มีนักศึกษาสามัคคิรเข้ามาเป็นอันดับหนึ่งของสถาบันราชภัฏในประเทศไทย คณะวิทยาการจัดการจึงมีภารกิจที่จะต้องรับนักศึกษาเพิ่มขึ้น ในขณะที่ครุ อาจารย์ จบปริญญาและอาชีวศึกษาเรียนขึ้นเท่าเดิมหรือลดลง การบริหารงานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการจึงมีภาระสนับสนุนปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่เป็นสาเหตุให้การดำเนินงานไม่บรรลุเป้าหมายความเป็นเลิศทางวิชาการได้ โดยเฉพาะการบริหารที่มีศักดิ์กับกฎระเบียบท่องทางราชการ (กฎหมายวิธีธรรมนิติ 2530) ที่ทำให้กฎหมายของอาจารย์และบรรณาการในการทำงานทางวิชาการไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร มีปัญหาทั้งความขาดแคลนงบประมาณ การจัดการเรียนการสอนที่ขาดคุณภาพและคุณธรรม บุคลากรทางวิชาการไม่ได้รับการพัฒนา ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้บัณฑิตคว่างงานเป็นจำนวนมาก (วิจัย ศรีสต้าน, 2532)

ผู้วิจัยซึ่งเป็นบุคลากรทางการสอนไม่ค่าแห่งอาจารย์คณะวิทยาการจัดการซึ่งมีความสนใจในที่จะศึกษาเรื่องราห์รัชนาการงานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการในสถาบันราชภัฏเพื่อให้รู้ว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด มีปัญหาหรือข้อบกพร่องที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร เป็นกรุวิเคราะห์ทั้งการศึกษาและท่วมคิดและความคิดเห็นของนักเรียนและนักศึกษาที่สังกัดคณะวิทยาการจัดการเพื่อให้ได้เห็นแนวทางที่จะพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ และพัฒนาคุณภาพบัณฑิตสาขาวิหารธุรกิจของสถาบันราชภัฏด้วยไป

วัดอุปราชสังค์การวิรัตน์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อธิการบดี และ นักศึกษา ที่มีต่อระบบการบริหารงานวิชาการของคณะฯ
  2. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของคณะฯ วิทยาการจัดการในสถาบันราชภัฏกรุงรัตนโกสินทร์แห่งหนึ่งดอนล่าง
  3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหาร อธิการบดี และ นักศึกษาที่มีต่อระบบการบริหารงานวิชาการของคณะฯ ร้านแนวความคิด อายุ ภูมิการศึกษา สถาปัตยกรรม และ ประสบการณ์การทำงานในสถาบันราชภัฏ

สมมติฐานการวิจัย

ที่คุณของผู้บริหาร อาชารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถาบันราชภัฏ ดังนี้

1. ได้แนวคิดในการกำหนดนโยบาย และวางแผนในการพัฒนางานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการในสถาบันราชภัฏอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข และป้องกันปัญหาหรืออุปสรรคที่จะเกิดขึ้น กับการพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ เพื่อให้มีการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนา ทางวิชาการของคณะวิทยาการจัดการต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหาร อาชารย์ และนักศึกษาของคณะ วิทยาการจัดการ ในสถาบันราชภัฏกทุนภาคเหนือตอนล่าง 4 สถาบัน คือ สถาบันราชภัฏ นครศวรรท์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร และ สถาบันราชภัฏปีนูล สงกรานต์ โดยแยกแบบสอบถามเป็น 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารและอาจารย์จำนวน 60 ชุด และชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษาจำนวน 380 ชุด รวมประชากรทั้งสิ้น 440 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของประชากรซึ่งแบ่งเป็นผู้บริหาร อารย์ และนักศึกษาในคณะวิทยาการจัดการ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของผู้บริหาร อารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ 8 ด้าน คือ
  1. ด้านการวางแผนและการส่งเสริมงานวิชาการ
  2. ด้านหลักสูตรและการสอน
  3. ด้านการจัดการเรียนการสอน
  4. ด้านการบริการทางวิชาการ
  5. ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
  6. ด้านการพัฒนาอาจารย์ / บักศิกร

ขั้นตอนเบื้องต้น

1. เก็บข้อมูลการของธุรกิจการศึกษาที่ดำเนินการในคณะวิทยาการจัดการและอาชีวศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสอนในคณะวิทยาการจัดการท่ามกลาง
2. เก็บข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ห้องภาคปกติ และภาคพิเศษ โดยสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple - random) ให้กระจายทุกไปรษณีย์

ดำเนินการที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์ราย หมายถึง การศึกษาระเบียนแบบแผน รูปแบบ โครงสร้าง และการจัดการในการดำเนินอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน และเพื่อพัฒนาวิธีการดำเนินงานโดยเน้นการติดตามผลงานในเชิงสร้างสรรค์เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานต่อไป

2. งานวิชาการ หมายถึง งานที่ต้องปฏิบัติในสถานศึกษาในรูปแบบต่างๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนา หรือปรับปรุงงานด้านการเรียนการสอนให้ได้ผลดี ได้แก่ การจัดหลักสูตร การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การประเมินและพัฒนาหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา ฯลฯ

3. ตารางบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการในการดำเนินงานหรือการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานหลักสูตรและการสอน การพัฒนานักศึกษาทางวิชาการ การบริหารค้านการเรียนการสอน การบริหารการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน การบริหารสภานักศึกษา ทางวิชาการ ตลอดจนการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพ เกิดคุณภาพทางวิชาการอันจะนำไปสู่คุณภาพที่ดีของบัณฑิต

4. การผลิตบัณฑิตคณาจารย์ทางธุรกิจ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนหลักสูตร ปริญญาตรีในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ และมีประสบการณ์ในการบริหารจัดการทางค้านธุรกิจแขนงต่างๆ สามารถนำไปประกอบอาชีพเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ของมนุษย์และของประเทศไทย

5. คณะวิทยาการจัดการ มีเป้าหมายหนึ่งของสถาบันราชภัฏที่สำคัญเพื่อค้นคว้าและพัฒนาการศึกษา วัสดุประสงค์ในการยืนยันมาตรฐานคุณศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะทางพัฒนาการ ให้การผลิตบัณฑิตคณาจารย์ทางธุรกิจสาขบริหารธุรกิจและการจัดการทั่วไป สาขานิติศาสตร์ และสาขายุตสาหกรรมบริการ โดยมุ่งเน้นการกระต่าย โอกาสของการศึกษาทางธุรกิจในรูปแบบต่างๆ ไปสู่สังคม โอกาสและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เพื่อให้คนไทยท่องถิ่นมีความสามารถในการประกอบอาชีพและพึงพอใจได้

6. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ ในสถาบันราชภัฏ

7. อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่แนะนำที่สอนประจำในคณะวิทยาการจัดการ ในปีการศึกษา

2542

8. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีของคณะวิทยาการจัดการ ทุกโปรแกรมวิชาเฉพาะชั้นปีที่ 3 และ 4 ในปีการศึกษา 2542

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่อไป ทำให้เกิดแนวคิดและมองเห็นขอบเขตของการศึกษาเพื่อรับใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่จะนำเสนอตามลักษณะดังนี้

1. ปรัชญาการศึกษาขั้นอุดมศึกษา
2. ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา
3. แนวทางของสถาบันราชภัฏ
4. การจัดการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ
5. ความสำคัญทางงานวิชาการ
6. การบริหารงานวิชาการ
  - 6.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
  - 6.2 ปรัชญาการบริหารงานวิชาการ
  - 6.3 ความมุ่งหนักการบริหารงานวิชาการ
  - 6.4 ความจำเป็นของการบริหารงานวิชาการ
  - 6.5 ความจำเป็นของการบริหารงานวิชาการ
  - 6.6 ขอบเขตของ การบริหารงานวิชาการ
7. งานวิชาการที่เกี่ยวข้อง

ปรัชญาการศึกษาขั้นอุดมศึกษา

ปรัชญาการศึกษาเป็นสิ่งที่บ่งชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษาขั้นต้น ขั้น มัธยมศึกษา และการศึกษาขั้นอุดมศึกษา ซึ่งวิจตร ศรีสอ้าน (2513 : 2) ได้ให้ความมุ่งหมายไว้ว่า ปรัชญา หมายถึง คุณมุ่งหมายระบบความเรื่อง หรือ แนวความคิดที่แสดงออกมานในระบบความเรื่อง หรือ แนวความคิดที่แสดงออกมานในรูปของอุดมการณ์หรืออุดมคติ ส่วนการศึกษาขั้นอุดมศึกษา เป็นการศึกษาระดับที่รับผู้ที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าศึกษาต่อ และการศึกษาที่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือการศึกษาขั้นสูงนั้นแบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ ระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา

ปรัชญาการศึกษาขึ้นอุดมศึกษาในประเทศไทยเริ่มมีอยู่ก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง สถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีจุดคุณภาพและหน้าที่ให้การศึกษาเพื่อการทำงานในวิชาชีพโดยเน้นการสอนวิชาชีพเพื่อสนับสนุนความต้องการศึกษาสำหรับคนงานภาคฐานมาตั้งแต่แรกเริ่ม แต่ไม่สามารถบันทุมีหุ่นที่ทางบ้านแห่งที่มีอยู่คุณภาพและหน้าที่เฉพาะแห่งที่ไป

จากการผลิตบัณฑิตไปเป็นข้าราชการงานคระทั่งสถาบันอุดมศึกษาเริ่มนี้การเคลื่อนไหวในการปรับปรุงจุดคุณภาพและหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาหลังปี พ.ศ.2500 โดยกำหนดบทบาทและหน้าที่ให้สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษา ขึ้นอุดมศึกษาของประเทศไทยจะคุ้มครองมากขึ้น (สิบปันธ์ ภู่ทัต, 2514 : 77) ปรัชญาการศึกษาขึ้นอุดมศึกษา แบ่งเป็นสองส่วน คือ หน้าที่และภาระ แม้กระทั่งในต่างประเทศ เนื่อง ประเทศไทยอังกฤษเน้นการสอนวิชาชีพเพื่อสนับสนุนความต้องการทางค้านกำลังคนและสังคม เพื่อการพัฒนาเชิงเศรษฐกิจ แต่ในประเทศไทยเน้นการสอนวิชาการ ค้านการก้าวหน้า ดึงความก้าวหน้าทางการเรียน และวิชาการค้านการก้าวหน้าและสร้างหน้าความรู้ใหม่ เพื่อการนําเข้าสู่ความร่วมมือทางนานาประเทศในการเป็นพลเมืองดี

ส่วนการศึกษาขึ้นอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา จะมีลักษณะเด่นในเรื่องการให้บริการ การศึกษาคือสังคม และทุนนัน มีความมุ่งหมายเพื่อบุกเบิกเสียงหา บำรุงรักษา และถ่ายทอดความรู้เพื่อใช้ความรู้ให้มีประโยชน์ ให้สูงไว้ก้าวหน้า ด้วยวิชาชีพ ความต้องการทางวิชาชีพ ความต้องการทางวิชาชีพเพื่อสถาบันอุดมศึกษาจะ ให้ความเป็นเลิศทางวิชาการพัฒนาบุคคล และให้บริการทางวิชาการเพื่อประโยชน์ของสังคม และมนุษยชาติ โดยเน้นการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นคนคุณค่า ไม่กับการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคน ทั้งนี้เพื่อให้สังคมได้มีบัณฑิตที่เป็นผู้มีสมรรถนะทางวิชาชีพเพื่อรับใช้สังคม และมีความเป็นศิริยิตร (Educated man) ซึ่งพระยังค์ เจริญนัยเฝ้ารัตน (น.ส.ร.) ทรงแปลภาษาอังกฤษต่างประเทศใช้ชื่อว่า “จิตดีสอนสำหรับศึกษา” ประกอบด้วยหลัก 6 หลัก คือ

- หลักที่ 1 มีความสามารถในการใช้ภาษา
- หลักที่ 2 มีกริยา罵骂牙齒
- หลักที่ 3 มีรสนิยมสูง
- หลักที่ 4 มีความคิดไตร่ตรองก่อนที่จะตัดสิน
- หลักที่ 5 มีความเริ่มยุ่งองค์รวมไม่มีอยู่กันที่
- หลักที่ 6 มีความสามารถในการแปลงความคิดอย่างเป็นการกระทำ

กล่าวโดยสรุปได้ว่าปรัชญาการศึกษาขั้นอุดมศึกษา หมายถึง วุฒิชั้นหมายและหน้าที่ของสถาบันการศึกษาขั้นอุดมศึกษาที่มุ่งสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการในการให้บริการทางการศึกษาและผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อสนับสนุนความต้องการของสังคม ให้เต็มประสิทธิภาพตามศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษานั้น

การคิจของสถาบันอุดมศึกษา

การกิจของสถาบันอุดมศึกษาได้เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามปรัชญาที่ริเริ่มนี้ของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ ซึ่ง วิเชียร ศรีสัตห์ (2518 : 10-11) ได้กล่าวไว้ในสถาบันอุดมศึกษาที่มีลักษณะเป็นสามลักษณะ ดังนี้

1. มุ่งเน้นเบิก แสวงหา บำรุงรักษา และถ่ายทอดความรู้เพื่อสร้างสรรค์ สร้างประโยชน์แก่ก้าวหน้าและความเป็นเลิศทางวิชาการ
2. ใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์เพื่อสังคม โดยถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นแหล่งวิชาการชั้นสูงที่เอื้ออำนวยวิชาชีพ ไปจนถึงต่อความเจริญของมนุษยชาติ
3. ทำบุญบำรุงและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

ภายในขอบเขตของวุฒิชั้นหมายตามมหาวิทยาลัยจะจัดทำหน้าที่หลัก 4 ประการ

1. การสอนวิชาการและวิชาชีพเพื่อสนับสนุนความต้องการกำลังคนของสังคม
2. การวิจัยก้าวหน้าเพื่อก้าวหน้าทางวิชาการ
3. บริการทางวิชาการแก่สังคม
4. ถ่ายทอดวัฒนธรรมและปลูกฝังความเป็นพลเมืองดี

ส่วนสิบปีปัจจุบันที่ เกตุภัต (2514 : 82) ได้กล่าวไว้ว่าสถาบันอุดมศึกษาจะต้องทำหน้าที่ 4 ประการ โดยยึดหลักอุดมศึกษาความเป็นเลิศทางวิชาการ กล่าวคือ

1. ให้การศึกษาวิชาชีพทั้งทั่วไปและที่จะทำให้นักศึกษาได้ใช้ไปประกอบอาชีพ ใน การผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ โดยมีแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศ

2. ให้การศึกษาในศ้านวิทยาการมูลฐาน ก่อ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ อันเป็นมาตรฐานธรรม ศีลปะ และ วิชาการที่จะทำให้นักศึกษาเป็นผู้รอบรู้ รู้ก้าง และ รู้สึก สถาบันอุดมศึกษาจะต้องสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีส่วน involvement ใน การจัดการ ล่ำสมิทั้งในหลักสูตร และนอกหลักสูตร เพื่อที่จะทำให้นักศึกษาได้ทราบเชิงใน ความรอบรู้เหล่านี้

3. ให้มีการวิจัยทางแสวงหาความรู้ใหม่ สร้างบรรยายภาพแห่งการเรียนรู้ การค้นคว้า ไฟหากวนใจ บุ่งให้นักศึกษาเป็นผู้มีความคิดวินิจฉัย มีความคิดสร้างสรรค์ และ มีจินตนาการ

4. เป็นสถาบันที่จะถ่ายทอดความรู้ และวัฒนธรรมไปปั้งท่องถินและประเทศ สถาบัน อุดมศึกษาจะต้องทำหน้าที่ปลูกฝังและถ่ายทอดความตระหนานความเป็นพลเมืองให้แก่นักศึกษา เพื่อที่ จะขยายไปให้ความเป็นพลเมืองศีลธรรม ถ่ายทอดไปปั้งสังคม

สายบุคล สำปารอง (2531 : 72) ได้ริเริ่มที่ลักษณะเด่นของสถาบันอุดมศึกษาไว้ สรุปได้เป็น 4 ประการ ก่อ

1. สถาบันอุดมศึกษามีการอิทธิพลต่อสังคม ให้ความรู้ใหม่
2. สถาบันอุดมศึกษา เป็นการถ่ายทอดความรู้ ให้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง
3. สถาบันอุดมศึกษามีการถ่ายทอดความรู้ ให้แก่ ผู้ที่ต้องการความรู้ทางวิชาการ

บทบาทของส่วนบุคคลภายนอก

ท่านกล่างกระและภาระเปลี่ยนแปลงของสังคม โลกและผลการพัฒนาที่ขาดความสมดุล ในช่วงที่ผ่านมาของสังคม ไทยได้ก่อให้เกิดปัญหาการพัฒนาที่ไม่ยั่งยืน มีช่องว่างความเหลื่อมล้ำ ระหว่างคนกลุ่มต่างๆ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาศักยภาพของคน และชุมชนในทุก ส่วนของสังคม ให้มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาและ ได้รับผลกระทบที่เป็นธรรม สถาบัน ราชภัฏเชียงใหม่เป็นส่วนหนึ่งของระบบอุดมศึกษาไทยซึ่งมุ่งมั่นที่จะมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา เมื่อ ชาญมีที่ตั้งกระจากอยู่ในทุกภูมิภาคทั่วประเทศสถาบันราชภัฏทุกแห่งจะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อ การพัฒนาท้องถิ่น มีภารกิจหลักในการให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้ บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ท่านบูรุษศิลปวัฒนธรรมและ ถ่ายทอดวิทยฐานะครุในท้องถิ่น

สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ทบทวนอย่างสำคัญในการเสริมสร้างคุณภาพของการพัฒนาสังคม ไทย ทั้งจากลักษณะพื้นฐานปรัชญาในการดำเนินงานตลอดจนพิธีกรรมการพัฒนาของสถาบันฯ ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 ก่อ

1. สถาบันราชภัฏยะลาเริ่มสร้างໂຄกาສາມແນ່ນອກທາກການກົດລົງສັນຍາຂອງສັນຍາໄທ
ໄຫ້ສູງເຊື້ອດ້ວຍການຮັດການສຶກຍາຮະດັບອຸນຕິກົດ
ເພື່ອພັດທະນາກົດໃນທ່ອງດືນຄຣອບຄອນຖາກຢູ່ມີກາທ້ວ່າ
ປະເທດໃນການເປີດສອນໄປແກ່ມຽນວິຊາຕ່າງໆ ດ້ວຍບູນແບນວິຊາກົດທີ່ທ່ານກຳລາຍສັນຍາພອນດອ່ມປັບປຸງ
ກວານຕ້ອງການຂອງຜູ້ຮັບຮັງ ເພື່ອສັ່ງເສົ່າມີໃຫ້ກົດໃນທ່ອງດືນເຊື່ອນັ້ນ ດຽວທັກໃນຖຸນຄ່າແລະສັກດີກົງຮັບຮັງ

2. สถาบันราชภัฏยะลาເກືອ້າຫຼຸນການພັດທະນາທ່ອງດືນແລະການພັດທະນາປະເທດ ຄຣັງເສົ່າມີ
ກວານເໝັ້ນແຈ້ງແລະລັດກວາະສົ່ມລະລາບຂອງກຣອບກວົວແລະຫຼຸນຫນາໃນຮັນບທີ່ດ້ວຍການຮັດການສຶກຍາທີ່ສອດ
ຄລ້ອງກັບກວານດ້ອງການຂອງທ່ອງດືນແລະກວານຈໍາເປັນໃນການພັດທະນາປະເທດ ເປັນສັນຍາທີ່ຜູ້ຮັບຮັງ
ສາມາດໃຊ້ຮົວໃຫ້ໃນທ່ອງດືນແລະເປັນບັນຫຼືດທີ່ມີກວານຮູ້ມີກວານມູກຫັນກັບທ່ອງດືນ ດ້ວຍຮົວມືດແລະ
ປະກອບອາຫຊນໃນທ່ອງດືນໄດ້ຍ່າງເປັນສູງ ດ້ວຍການຮັດການສຶກຍາອ່າງເຂົາໃຫ້ຮຽນຮາດ ແລະ
ວັດນຮຽນຂອງທ່ອງດືນໃນລັກນະບຽນຮາດໄກຫຼຸງໃຫ້ສັນພັນຮັກບັນກາພັບປຸງແລະເອົ້ວດ່ວຍ
ພັດທະນາທ່ອງດືນ

3. สถาบันราชภัฏยะลาສູນການປັບປຸງການຜົດປົກແລະພັດທະນາຄຽງກຳຮັບຮັງໃນອານຸ
ເປັນສັນຍາທີ່ພົບແລະພັດທະນາກົມາຍາວານາຈຶ່ງມີເຄືອຂ່າຍກວານສົ່ມພັນຮັກບັນກາໃນທ່ອງດືນຕ່າງໆ ທ້ວ່າ
ປະເທດ ສາມາດປະສົບຫັນວ່າຈານທີ່ເກີ່ວຂ້ອງກັບການນິກຫັດຄຽງກຳຮັບຮັງແລະອົງກົງໃນທ່ອງດືນ
ໃຫ້ເຂົາມເນີນຕົວນ່ວ່າງໃນການຜົດປົກແລະພັດທະນາຄຽງທີ່ມີຄຸນກວາດ ໃຫ້ອານົາມີແນະນັກສຶກຍາໄດ້ຮັວມດ້ານີ້
ການແປ່ປຸງການສຶກຍາຂອງທ່ອງດືນອ່າງມີປະສົກຮັບຮັງ

4. สถาบันราชภัฏยะลาມີນັ້ນພາກສ່າງເສົ່າມີປະຫຼາມປິໄຕ ທ່ານຸມບໍາງປົດປົກປົວພັນຮຽນ ແລະ
ທີ່ກັບຍົງຮັກຍາສິ່ງແວດສ້ອນ ດ້ວຍການຮັດການສຶກຍາ ການໃຫ້ຮົກການທາງວິຊາການ ການວິຊະສັກພັບປຸງ
ແລະກູ່ມີປັບປຸງທ່ອງດືນ ເພື່ອໃຫ້ບັນຫຼືດແລະປະຫາວັນໃນຫຼຸນຫນາໄດ້ດຽວທັກໃນຖຸນຄ່າແລະເຂົາໃຫ້ໃນ
ວິທີການປະຫຼາມປິໄຕ ການທ່ານຸມບໍາງປົດປົກປົວພັນຮຽນ ການອນຮັກຍົງທັກພາກຮັບຮັງແລະສິ່ງແວດສ້ອນ ໂດຍ
ອາຫັນຈະນັບຕ້ອງຂ່າຍກວານສົ່ມພັນຮັກບັນຫຼືດສັນຍາທີ່ກົດລົງສັນຍາໄທ
ຕື່ອນ່າທ້ອງດືນ

5. สถาบันราชภัฏยะลาເສົ່າມີຄວາມຮູ້ທີ່ເອີ້ນປະໄຫຍ້ຕ່ອງການພັດທະນາສັນຍາໄທ
ເພົ່າມະນຸດໃຫ້ສັນຍາທີ່ໄກສັ່ງເຫັນ ເຂົາໃຫ້ແລະເປັນສ່ວນທີ່ຂອງທ່ອງດືນດ້ວຍກວານນູ່ງມັນທີ່ຈະພັດທະນາໄຫ້
ສັນຍາທີ່ກົດລົງສັນຍາທີ່ສົມບູຮົມ ດ້ວຍນິກວິຊາທ່ອງດືນຖຸກຄ້ານ ນູ່ງແລ້ວງານແລະ
ບູຮົມການກວານຮູ້ທີ່ໃນຮະດັບສາກລະຄະກວານຮູ້ມີປັບປຸງທ່ອງດືນມາປະບຸກດີໃຊ້ໄຫ້ເປັນຢູ່ປ່ຽນໃນ
ທ່ອງດືນ

สรุปสถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงมีบทบาทสำคัญในการรักษาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในท้องถิ่น เพื่อให้ทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้ดีโดย ใช้ชีวิตในท้องถิ่น ได้อย่างสงบสุข เป็นสถาบันที่ช่วยกระตับความเป็นอยู่ของประชาชน ท้องถิ่นและสังคมให้พัฒนาไปได้อย่างสมดุล นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการผลิตกรุแห่งวิชาชีพ กรุงวิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ควบคู่ไปกับกฎหมายไทย ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ที่เหมาะสมให้กับท้องถิ่น เป็นสื่อกลางให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นวัฒนธรรม ไทยและวัฒนธรรมชาติอื่นเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน จึงห้องปฏิบัติงานที่ได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 ได้ย่อลงมาดังนี้

การจัดการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการเป็นกฎหมายของสถาบันราชภัฏมีพันธุ์กิจในการจัดการศึกษา ด้านบริหารธุรกิจ การจัดการที่ดีไปจนถึงภาคศาสตร์ และ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้มีเป็นไป ตามวัตถุประสงค์ในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ผ่าน ในการพัฒนาทรัพยากรและสังคมของท้องถิ่นให้เป็นไปตามทิศทางที่พึงประสงค์ และกระชับ โอกาสทางการศึกษาด้านธุรกิจในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ลื้อถือเมืองการท่องเที่ยว จึงมุ่งเน้นการให้บริการทาง วิชาการแก่สังคมเพื่อให้กันในท้องถิ่นมีความสัมมารถในการประกอบอาชีพและพึ่งตนเองได้

การจัดการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ได้กำหนดนโยบายขึ้นตามมาตรา 7 ของ พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ ที่หนึ่ง พ.ศ. 2538 ซึ่งกำหนดให้สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดม ศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้การศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ในแขนงต่างๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นใน ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา
2. เพื่อศึกษาเก็บรวบรวมวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านการบริหารธุรกิจและการ จัดการ
3. เพื่อส่งเสริมวิทยานะของอาจารย์และบุคลากรทางด้านการบริหารธุรกิจในแขนง ต่าง ๆ
4. เพื่อทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ
5. เพื่อบริการทางวิชาการสาขาวิชาบริหารธุรกิจแก่ท้องถิ่น

6. เพื่อการพัฒนาและสร้างโปรแกรมวิชาทางด้านบริหารธุรกิจเพื่อให้สอดคล้องและรองรับความเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม

7. เพื่อเสริมสร้างบรรณาการให้อื้ออ่าในเขตต่อการเรียนการสอนของอาจารย์และนักศึกษา

8. เพื่อปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

9. เพื่อค้นคว้าและพัฒนาการนักศึกษาของคณะวิทยาการจัดการโดยการปฎิภัติสร้างเสริมให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

10. เพื่อพัฒนาอาจารย์และเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ของคณะวิทยาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการสอนและการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษา

11. เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมความต่อเนื่องทางวิชาการของอาจารย์ พนักงาน และนักศึกษา

12. เพื่อเสนอความต้องการในด้านอัตราค่าเลasing และบริหารงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร โดยมุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่วิทยาการจัดการ

13. เพื่อประเมินผลการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมเสริมโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ที่คณะวิทยาการจัดการรับผิดชอบ

14. เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างบุคลากรภายในและภายนอกคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการศรุหันกถิ่นทบทวนและหน้าที่ในการจัดการศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงซึ่งได้กำหนดนโยบายไว้เป็นแนวทางในการบริหารงานของคณะฯ ดังนี้

1. กำหนดแผนกลยุทธ์และพัฒนาแผนกลยุทธ์ของคณะวิทยาการจัดการให้สามารถตอบสนองพันธกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิตสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในแขนงวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของห้องดิน ทั้งระดับปริญญาและบัณฑิตศึกษา

2. ศึกษาความต้องการของสถานประกอบการด้านการพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานเพื่อนำผลการศึกษามาสร้างหลักสูตร การฝึกอบรมและให้บริการทางวิชาการแก่สถานประกอบการต่าง ๆ

3. ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านการบริหารธุรกิจ และนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ประกอบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่ให้แก่สังคม

4. สนับสนุนส่งเสริมและเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ออกค่าใช้จ่ายเดินทาง เพื่อให้ความรู้ในด้านการค้าเนินธุรกิจแก่สถานประกอบการในท้องถิ่น

5. สนับสนุน ส่งเสริม และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการประชุมตามประเพณี เพื่อการทำบุญบำรุงศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น และของชาติ

6. สนับสนุน และส่งเสริมให้คณาจารย์ในคณะวิทยาการจัดการได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเอง การทำงานทางวิชาการ และการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เพื่อให้สามารถค้าเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภารกิจของคณะวิทยาการจัดการ

ในขณะที่ธุรกิจกำลังเริ่มต้น โฉมและกระบวนการไปสู่ทุกภูมิภาคทั่วโลก ด้วยความต้องการที่จะเข้าสู่ตลาดทั่วโลก ความต้องการนักศึกษาทางด้านธุรกิจมีจำนวนเพิ่มขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องผลิตกำลังคน ตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น คณะวิทยาการจัดการในสถาบันราชภัฏทุกแห่งตั้งขึ้นเพื่อรับบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นให้เป็นไปตามทิศทางที่พึงประสงค์ โดยมีภารกิจหลัก ๕ ประการ คือ

1. ให้การศึกษาวิชาการบริหารธุรกิจ ในแขนงวิชาการต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น
2. ศึกษาศักยภาพวิชาชีพด้านการบริหารจัดการธุรกิจ สำรวจและศึกษาของชุมชน
3. ส่งเสริมวิชาชีวนะของอาจารย์และบุคลากรทางด้านบริหารธุรกิจในแขนงต่าง ๆ
4. ทุ่มเทสร้างศักยภาพวัฒนธรรม เพื่อนำรักษ์และส่งเสริมความสามัคคีและความร่วมมือร่วมใจของคนในท้องถิ่น
5. บริการทางวิชาการสาขางานบริหารธุรกิจด้านความต้องการของท้องถิ่น

นอกจากภารกิจทั้ง ๕ ประการที่กล่าวมาแล้วด้วยวิทยาการจัดการจัดการภารกิจที่สำคัญคือ

1. พัฒนาและสร้างโปรแกรมวิชาทางด้านบริหารธุรกิจตามความต้องการของท้องถิ่น
2. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง
3. เสริมสร้างบรรณาการให้มีอ่านง่ายต่อการเรียนการสอนของอาจารย์และนักศึกษา

4. ดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของคณะวิทยาการจัดการเพื่อปลูกฝังสร้างเสริมให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์
5. บริหารงบประมาณที่คณะวิทยาการจัดการ ได้รับการจัดสรรมาโดยญั่งเน้นให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษา
6. พัฒนาอาจารย์และเป้าหมายที่ฝ่าต่าง ๆ ของคณะวิทยาการจัดการเพื่อเพิ่มพัฒนาภาพในการทำงาน
7. เสนอความต้องการด้านอัตรากำลังเพื่อการพัฒนางานอย่างมีประสิทธิภาพในคณะวิทยาการจัดการ
8. ส่งเสริมและสนับสนุนความก้าวหน้าทางวิชาการของอาจารย์
9. สร้างเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างนักศึกษา อาชารย์ และบุคลากรในคณะวิทยาการจัดการ
10. ศึกษาและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ที่คณะวิทยาการจัดการรับผิดชอบของห้องศิริเมธ์

โครงสร้างการบริหารคณะวิทยาการจัดการ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ

สภาพแวดล้อมภายใน

1. คัวณอาจารย์

1.1 มีอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาระดับปริญญาโทและสาขาวิชาระดับปริญญาตรี จำนวน 20 คน แบ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 คน ที่มีความสามารถด้านวิชาการและมีความสามารถในการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน

1.2 คุณภาพของอาจารย์ในคณะวิทยาการจัดการ มีตั้งแต่ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ซึ่งเป็นผู้ต้องการตำแหน่งทางวิชาการและมีผลงานสามารถทำภาระสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน

2. ผู้สอนอาจารย์ที่

2.1 ขาดแคลนห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐานตามลักษณะของวิชาชีพที่เปิดสอน

2.2 การจัดห้องเรียนไม่เหมาะสมและไม่อืดต่อการสอนอย่างมีประสิทธิภาพตาม
ลักษณะของวิชาชีพที่เปิดสอน

3. ผู้นักศึกษา

3.1 มีผู้สอนให้สมัครเข้าเรียนในคณะวิทยาการจัดการจำนวนมาก แต่รับได้น้อย
เพราะมีข้อจำกัดหลายประการทั้งอาจารย์ที่ วัสดุอุปกรณ์ จำนวนอาจารย์และห้องปฏิบัติการที่
ไม่เพียงพอ

3.2 ผู้สมัครเข้าเรียนในสาขาวิชาชีวารุกษาพีที่นิยมทางการค้านความรู้ความสามารถ
และเกิดตั้งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพบุคคล ไม่เกิดจาก

สาขาวิชาเดียวกันอย่างมาก

1. โลกปัจจุบันเป็นโลกของข่าวสาร ความเร็วทันใจทันเทคโนโลยีทางการศึกษา
อย่างรวดเร็วและกว้างขวางasmีผลกระทบต่อการผลิตกำลังคน การใช้ห้องเรียนมีลดลง
อย่างรวดเร็ว

2. ผลกระทบจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยก่อให้เกิดปัญหาทางการเมือง
สังคม สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตร่องรอยของประชาชน คณะวิทยาการจัดการซึ่งมีความจำเป็นต้อง
พัฒนาค่าลังกันให้มีความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยการพัฒนาหลัก
สูตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและสังคม

3. คณะวิทยาการจัดการสถาบันราชภัฏมีพันธกิจหลักในการดำเนินงาน เพื่อผลิต
บุคลากรในสาขาวิชาชีวารุกษาพีตามความต้องการของท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาห้องเรียน
ให้บรรลุก้าวหน้าเชิงรุก

4. การจัดการศึกษาสาขาวิชาชีวารุกษาพีในระดับอุดมศึกษานั้น ปัจจุบันมีสถาบันการ
ศึกษาทั่วไปรับและออกชนเข้าร่วมในการจัดการศึกษาเป็นจำนวนมาก ดังนั้นคณะวิทยาการจัด
การซึ่งมีความจำเป็นแรงคุณที่จะต้องพัฒนาแนวทิศค่าลังกันการจัดการศึกษาผลิตชั้นพัฒนากระบวนการ
การเรียนการสอนให้ทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง

**เมื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่กำหนดการดำเนินงานของคณะวิทยาการจัดการแล้ว
สามารถสรุปเป็นดุลเชิงและดุลยดิ่นได้ดังนี้**

ดุลเชิง

1. สามารถพัฒนาคณาจารย์ให้มีจิตสำนึกเอาไว้ใส่และมีความตั้งใจจริงในการที่จะ^{จดจำ} พลิกับนักศึกษาให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของท้องถิ่น
2. ห้องปฏิบัติการและครุภัณฑ์เมืองไม่เพียงพอแต่ก็มีการพัฒนาไปแล้วระดับหนึ่ง
3. ห้องพักอาจารย์และสำนักงานภาควิชาได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมและเอื้ออำนวย^{จดจำ} ต่อการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. คณะวิทยาการจัดการมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์พัฒนาเอกสาร^{จดจำ} ต่อรายบุคคลเพิ่มความรู้ความสามารถ
5. คณะวิทยาการจัดการได้รับการบรรยายอ่านจากสถาบัน งานที่เกี่ยวกับความ^{จดจำ} กล่องดัวในการบริหารด้านต่างๆ มากขึ้น เช่น การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการคุ้มครองทรัพย์สินที่

ดุลยดิ่น

1. คณะวิทยาการจัดการยังขาดแคลนบุคลากรในสาขาวิชาการต่าง ๆ อีกมากซึ่งจะเห็น^{จดจำ} ได้จากการมีอาจารย์อัตราจ้างและผู้ช่วยอาจารย์พิเศษจากภายนอก
2. ห้องปฏิบัติการและครุภัณฑ์ประจำห้องในภาพรวมยังไม่เพียงพอและได้มาตรฐาน
3. มีรัฐบัญญัติที่บังคับใช้ในสอดคล้องกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นของคณะวิทยาการ^{จดจำ}
4. ความร่วมมือของคณาจารย์ในคณะวิทยาการจัดการเพื่อชุมนุมหมายร่วมกันในการ^{จดจำ} พัฒนามะตุ ในการด้านต่าง ๆ โดยส่วนรวมยังไม่เพียงพอ
5. การวิจัยของคณะวิทยาการจัดการทางด้านบริหารธุรกิจยังไม่ได้ดำเนินการอย่างจริง^{จดจำ} จังและกว้างขวาง
6. การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการฝึกอบรม หลักสูตรระดับสั้นยังมีไม่นักพอ

7. การพัฒนาเพื่อเพิ่มความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ทางบุคลากรในคณะวิทยาการจัดการ ไม่ทันสมัยและไม่สอดคล้องกับความต้องการ ทั้งทางด้านเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ ๆ

8. ขาดห้องสมุดสารนักศึกษาและอาคารสำหรับนักศึกษาเพื่อจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม

โฉกอาช

1. จากการที่มีพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 เปิดโอกาสให้คณะวิทยาการจัดการ จัดการเรียนการสอนในระดับสูงกว่าปริญญาตรี และให้บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่นได้อย่างกว้างขวาง

2. ปัจจุบันทางสถาบันราชภัฏ ได้มีนโยบายในการกระจายอำนาจในการบริหารงานให้แก่คณะต่าง ๆ ทั้งในด้านเงินงานประมาณ บุคลากร และสถานที่ ทำให้การบริหารมีความกล่องด้วและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

3. คณะวิทยาการจัดการสถาบันราชภัฏ เป็นคณะกรรมการท้องถิ่นของสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในท้องถิ่นและเป็นที่ยอมรับของท้องถิ่น

4. คณะวิทยาการจัดการสามารถหารือระดมทุนจากท้องถิ่นมาช่วยกันสนับสนุนการผลิตคุณภาพได้

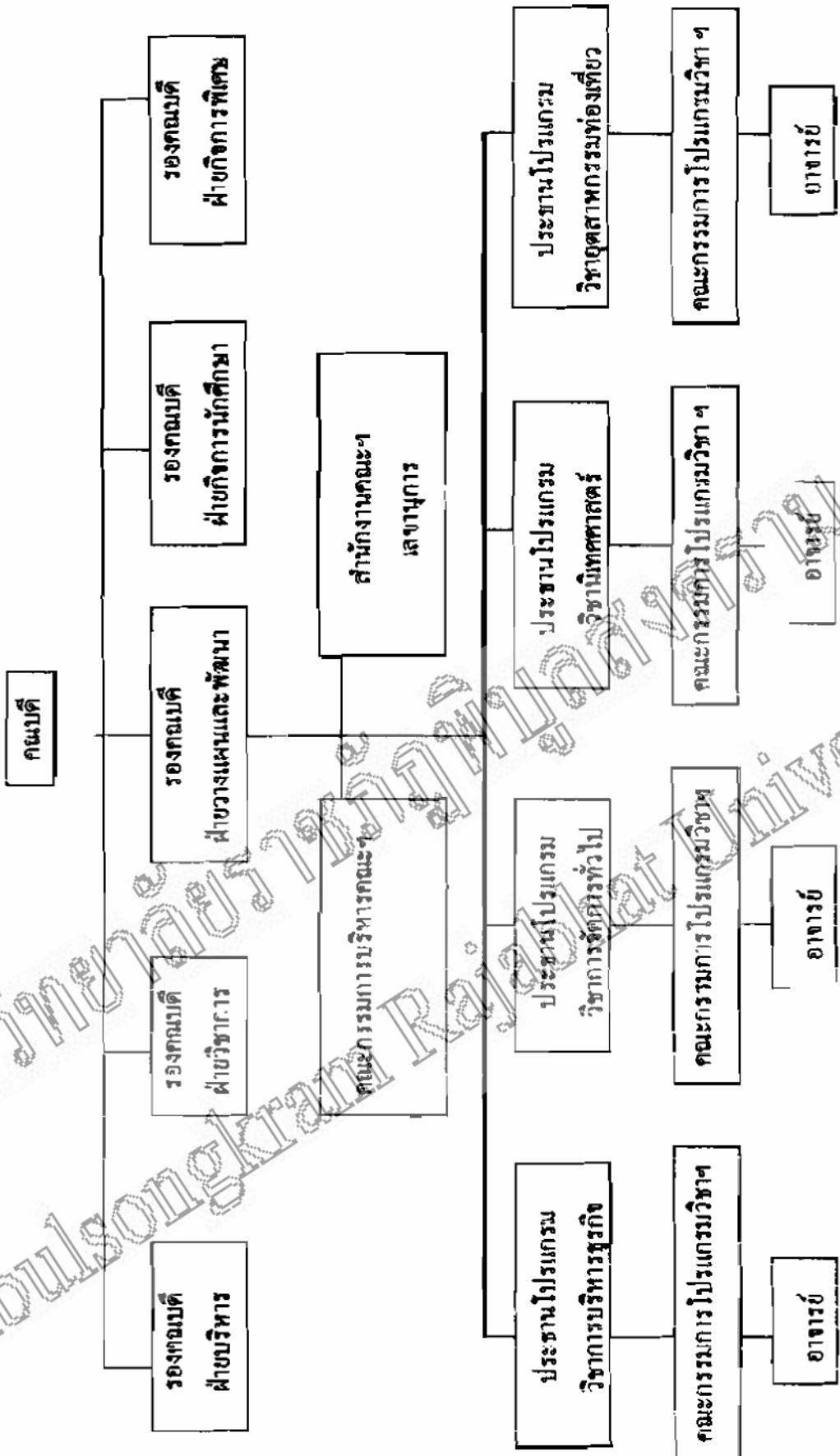
อุปสรรค

1. ผู้สนใจเข้าศึกษาในคณะวิทยาการจัดการมีจำนวนมากและส่วนใหญ่มีผลการเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำทำให้การจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาความรู้ความสามารถให้มีความเป็นเลิศได้ก่อ起ข้อจำกัด

2. อาจารย์และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการมีน้อยไม่สามารถให้บริการแก่นักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ห้องปฏิบัติการ วัสดุ อุปกรณ์ และกรุภัณฑ์ซึ่งจำเป็นมีไม่พอให้จัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพได้

โครงสร้างการบริหารงานคณิตวิทยาการชั้นดูแล

ความสำคัญของงานวิชาการ

งานด้านวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ งานค้านการสอน การวิจัย และการบริการทางวิชาการ มิลเลอร์ (Miller, 1965 : 175) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการเป็นหัวใจของสถาบันการศึกษา ส่วนที่สำคัญมากที่สุดคือ การจัดโปรแกรมสอนและ การปฏิบัติตามโปรแกรมคลอดชนการวัดผลเพื่อจะได้ติดตามการเรียนการสอนทั้งอาจารย์และนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดบริการในการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีนั้น เป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษาซึ่งจะละเอียดีได้

สุค ไช เหล่าสุนทร (2505 : 7) ได้กล่าวไว้ว่างานวิชาการมีความสำคัญเป็นอันดับแรก ของสถาบันการศึกษาประเภทต่าง ๆ สถาบันระดับตราระดับบัณฑิตวิชาการ ถ้าฝ่ายวิชาการ อ่อนด้านอื่น ๆ ก็จะอ่อนด้านไปด้วยเช่นกัน จึงควรให้มีการพัฒนา หรือปรับปรุง (2531 : 159) ถ้ากล่าวว่างานวิชาการ หรืองานการเรียนการสอนอิ่วที่เป็นงานหลักของสถาบันการศึกษา ดังนั้นการดำเนินงานต่าง ๆ หรือการบริหารงานด้านอื่น ๆ ของสถาบันการศึกษาจะเป็นไปเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้การ บริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด

การบริหารงานวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งนี้ เพราะสถาบัน อุดมศึกษามีระบบสังคมอย่างหนึ่งในลักษณะขององค์กรที่ประกอบด้วยสถาบันมีติดกับบุคลากร มีติด ในส่วนของสถาบันมีเด่นนั้นคือบริหารงานวิชาการควรใช้หลักทฤษฎีระบบในการแก้ปัญหาและ พัฒนางาน แต่สำหรับบุคลากรนิติบัญญัติงานวิชาการจะเป็นห้องเรียนลับในการรุก ให้อำนาจ และนักศึกษาแสดงพฤติกรรมในเชิงกฎหมาย ซึ่งสถาบันฯ จึงพยายาม (2531 : 23) ได้เสนอว่าควร พิจารณาใน 3 ประเด็น คือ มีมาตรฐานการสอนอย่างครุภักดี มีสื่อการสอนที่เหมาะสม และสถานะที่ไม่ใช่เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่แสดงว่าเป็นผู้รอบรู้ มีทักษะ และมีเหตุผลที่ดีต่อ วิชาชีพและต่อสถาบัน

การบริหารงานวิชาการ

ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

ดังนี่เป็นที่ทราบกันดีและสืบว่าสถาบันการศึกษาเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองการกิจกรรม ก่อ การสอนหรือการให้การศึกษาอบรม ดังนั้น หัวใจของการบริหารสถาบันศึกษาคือการบริหารงาน วิชาการ สถาบันการศึกษาจะประสบความสำเร็จนี้ขึ้นเมื่อเสียงมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับการบริหาร งานวิชาการ ทั้งนี้ เพราะงานวิชาการช่วยพัฒนาความคิดและสติปัญญาของผู้เรียนให้สามารถแก้ ปัญหาต่าง ๆ ใน การคิดเชิงวิเคราะห์ ทำให้ประสบความสำเร็จในยุคใหม่และในสังคม งานวิชาการเป็น ปัจจัยหลักของสถาบันการศึกษา ตัวผู้แทนทุกรายการ งานบุคคลทาง งานอาคารสถานที่ และ งาน บริการทุกชนิด ส่วนเป็นเพียงส่วนประภายน้ำที่เป็นปัจจัยส่งเสริมงานวิชาการทั้งสิ้น อย่างไรก็ได บทบาทหน้าที่ในการสอนและการวิจัยซึ่งให้สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันศูนย์ศึกษาที่สมบูรณ์ จะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการซึ่งสถาบันการศึกษาแห่งนั้น มอง (สาขานุช. จ.ป.ท.๐๙, ๒๕๓๑)

การบริหารงานวิชาการเป็นหมายถึงกิจกรรมการบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดการถ่ายทอดวิชาที่เปิดสอน สื่อการเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ วิทยาการ การศึกษาทันควันและวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ พัฒนาการสอน การติดตามนิเทศ ตลอดจนการวัดผลและประเมินผลของเรียนการสอน เอกธช. กีสุขพันธ์ (๒๕๒๗ : ๑๕๑) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ คือ การดำเนินงานทุกชนิดเพื่อจะส่งเสริม พัฒนา หรือปรับปรุงการเรียน การสอนของสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับภัยไข้ไข้ สาระ (๒๕๒๓ : ๔๓๖) ที่ กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมทุกชนิด ในสถาบันการศึกษาซึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุง และพัฒนาการสอนนักศึกษาให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ผู้บริหารการศึกษาทุกคนจะ ควรจะรับผิดชอบเป็นผู้นำอาชาร์ที่ในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เท่าทันที่ของสถาบันการ ศึกษาทุกแห่งคือการให้ความรู้แก่นักศึกษาในด้านวิชาการ ซึ่งผู้บริหารฯ สามารถเป็นผู้นำทางวิชา การได้โดยการทำงานร่วมกับอาจารย์ ครุศูนย์เตือน ให้คำแนะนำและประสานงานเพื่อให้อาชาร์ ทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะการสอน

สำนักวิทยบริการสถาบันราชภัฏปัญชัยสังคโลก
พิมพ์โลก

21

หากแนวคิดของนักวิชาการด้านการศึกษาสรุปว่าการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมและประสานการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน ตลอดจนการอบรมศักยภาพรวมจราจรส่วน ประพฤติของผู้เรียนเพื่อให้เป็นคนที่มีความรู้ และ ความสามารถอย่างที่จะนำพาให้เด็ก มี ความสุขความพอใช้ตามมาตรฐานและสภาพความเป็นอยู่ ช่วยเหลือเพื่อแม่เพื่อนบ้าน และสังคม พอกสมควร (เรียบ ไวยวานหุต, 2526) จึงกำหนดลักษณะสำคัญของการบริหารงานวิชาการ ได้ดัง ต่อไปนี้

1. เป็นการกิจหนักของผู้บริหารการศึกษา ซึ่งต้องปฏิบัติหรือดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุ ประสงค์ของสถานศึกษา
2. เป็นการบริหาร ก็ต้องการจัดสรรและใช้ทรัพยากรมบริหารอย่างได้แก่ คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ และการจัดการอย่างมีคุณค่าหมายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ
3. เป็นการดำเนินงานร่วมกันของผู้คน ๆ กัน ผู้เข้ารับการศึกษา ผู้เข้าปฏิบัติการสอน และฝ่ายสนับสนุนการสอน ซึ่งอาจจะเป็นการจัดกิจกรรมและประสานการณ์ให้กับผู้เรียน โดยตรง หรืออาจเป็นการค่าใช้จ่ายในลักษณะอื่นๆ ก็ได้
4. เป็นการดำเนินการให้เป็นไปตามแบบแผนที่กำหนดไว้ในระเบียบกฎหมายและการ กำหนดนโยบายที่ให้มี ตลอดจนการศึกษาด้วยวิธีที่องค์ประกอบ ไม่เป็นฐานในการตัดสินใจ ของผู้บริหาร

การบริหารงานวิชาการจึงเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการนำหลักสูตรเข้าสู่ ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างดี หรือนำรูปรัชฎาและวัตถุประสงค์ที่ หลักสูตรกำหนดไว้ เพื่อรับรองน้ำหน้า ภาระสำคัญของการบริหารงานวิชาการซึ่งอยู่ที่การปฏิบัติงาน หรือการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดมาตรฐานทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

ปรัชญาการบริหารงานวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจในการผลิตกำลังคน และการแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ตามความต้องการและความคาดหวังของสังคม แต่การปฏิบัติภารกิจจะมีประสิทธิภาพ และตอบสนองสังคมได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาจะซึ่งมีและนำไปรัชฎาความ ใช้ในการบริหารงานวิชาการ

๑๗๑.
๘๖๒

136362

ศิริ สินกระพันธ์ (2532 : 92) ให้ศึกษาเห็นควรและสรุปไว้ว่าปรัชญาการบริหารงานวิชาการขึ้นอุดมศึกษามี 3 ประการ คือ

1. ปรัชญาการบริหารงานวิชาการที่ยึดถือการจัดการศึกษาเพื่อรับใช้อภิสิทธิ์ เจ้าหนูมูลนाथ (Aristocratic Philosophy)
2. ปรัชญาการบริหารงานวิชาการที่ยึดถือ การจัดการศึกษาเพื่อรับใช้ชนชั้นมั่นคง หรือผู้มีศักดิ์ปัญญาคดี (Meritocratic Philosophy)
3. ปรัชญาการบริหารงานวิชาการที่ยึดถือการจัดการศึกษาเพื่อชนทุกระดับ ทุกเพศ และ ทุกวัย (Egalitarian Philosophy)

ความมุ่งหมายของ การบริหารงานวิชาการ

มิลเล็ท (Millett, 1973 : 51) กล่าวว่า การที่จะให้สถาบันอุดมศึกษามีวาระดึง ปรัชญาการศึกษาที่กำหนดไว้ จำเป็นต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ศิริ สินกระพันธ์ (2532 : 92) ให้ความเห็นว่า การบริหารงานวิชาการจะมีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี และมีผลต่อคุณภาพของผลผลิต คือ ผู้เรียน ตลอดจนคุณภาพของสมาชิก ที่สถาบันการศึกษาด้วย ความมุ่งหมายของการบริหารงานวิชาการจึงอยู่ที่การพัฒนาศาสตร์และ ศิริภาพ

ความจำเป็นของ การบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการในสถาบันการศึกษาต้องได้วางเป็นปัจจัยที่สำคัญ เพราะเป็นการสร้างพื้นฐานคุณภาพแก่ผู้เรียน ซึ่งกับมีค่ากล่าวไว้ว่า “งานวิชาการเป็นหัวใจของสถานศึกษา” ซึ่งเป็น ค่ากล่าวที่ให้ความสำคัญต่องานวิชาการมาก แต่การที่สถาบันการศึกษาจะสามารถทำหน้าที่ด้าน งานวิชาการได้สมบูรณ์ ก็ต่อเมื่อผู้บริหารสถาบันการศึกษาให้ความสำคัญต่องานวิชาการมากและ เป็นไปถึงขอบเขตของการบริหารงานวิชาการเป็นอย่างดี (นิพนธ์ กินวงศ์, 2523 : 67)

กิติมา ปรีดีพิสิก (2532 : 55) กล่าวไว้ว่า งานวิชาการเป็นงานที่มีขอบเขตกว้างขวาง และมีความสำคัญต่อหน่วยงานการศึกษา การบริหารงานทุกด้านของสถาบันก็เพื่อสนับสนุนความสำเร็จและผลงานทางด้านวิชาการนั่นเอง

งานบริหารด้านวิชาการเป็นงานที่ผู้บริหารต้องใช้ความพิถีพิถันและความสามารรถอย่างมาก เพื่อนำมาประยุกต์ร่วมงานและผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการขั้นการเรียนการสอน ตลอดจนประสานงานการนำทรัพยากรมาใช้ในกระบวนการบริหาร ให้การบริหารงานวิชาการบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้ การบริหารงานด้านอาชีวศึกษาและการบริหารพื้นฐาน ซึ่งประกอบไปด้วยหก กอง เงิน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการจัดการ (สมพงษ์ เกษมสิน, 2526 : 7)

ในการบริหารการศึกษาของสถานศึกษาผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงกระบวนการวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการและเกิดการเรียนรู้ตามลักษณะของแต่ละวิชา

จากการวิจัยของ สมิทธ และ กานอัน ฯ (Smith and Others, 1967 : 170) ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของงานวิชาการ โดยกำหนดปริมาณงานของผู้บริหารการศึกษาเกิดขึ้นจากการร้อยละ 40 ซึ่งหมายความว่า ในจำนวนบริหารการศึกษาในสถานศึกษาผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจ เอาใจใส่ สนับสนุนและปฏิบัติงานด้านวิชาการถึงร้อยละ 40 ซึ่งเกือบจะเป็นครึ่งหนึ่งของงานบริหารการศึกษาทั้งหมด อันประกอบไปด้วย งานบริหารบุคคล กิจการนักเรียน งานธุรการ และงานสร้างความสัมพันธ์กับทุกชน

จะเห็นได้ว่า งานด้านวิชาการมีความสำคัญยิ่งในการสถานศึกษาในอันที่จะส่งเสริมให้การศึกษามีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ ตารางงานวิชาการนั้นเป็นผลประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับและนำไปใช้ในการคุ้มครอง自己ได้

เกรียง ไกรวงศ์ (2523 : 100) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ คือ การบริหารงานด้านการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนการผลิตคุณคุณภาพ การเรียนการสอน นอกจากนี้ เอกชัย กีสุขพันธ์ (2527 : 151) สนับสนุนว่า การดำเนินงานทุกชนิดเพื่อส่งเสริมพัฒนาหรือปรับปรุงการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่างานนั้นจะเกี่ยวข้องกับครุ หรือนักเรียนก็ตาม

วิจิตร พรีสอ้าน (2518 : 6) ได้กล่าวถึงความรับผิดชอบของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ว่า ผู้บริหารการศึกษาจะต้องรับผิดชอบงานวิชาการ ๘ ประการ คือ

1. การพัฒนาอุปกรณ์หมาย เป้าหมาย และนโยบายของสถานศึกษา เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการสอน
2. การรักษาความตัวบุคลากร เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ได้บรรลุอุปกรณ์หมายของการศึกษาของสถานศึกษา
3. การจัดสรรเวลาและสถานที่เพื่อประโยชน์ในการสอน
4. การจัดทำแหล่งเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์และเอกสารสถานที่เพื่อให้ได้ประโยชน์ของผู้เรียน สูงสุด
5. การส่งเสริมการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนบรรลุเป้าหมาย
6. การจัดโปรแกรมการอบรมเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน
7. การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เพื่อประโยชน์ทางด้านการศึกษา
8. การประเมินความต้องการของสถานศึกษา

ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

นักการศึกษา ได้กล่าวถึง ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการแนว กล่าวคือ บริหาร งบประมาณ และ ทุนช่วย ชีรากุล (2521 : 46) ได้ประมวลขอบข่ายของงานวิชาการไว้ ดังนี้ การกำหนดครุภัณฑ์ประจำ นโยบาย และวิธีการบริหาร หลักสูตรประมวลการสอน การจัดตารางสอน การจัดทำกิจกรรมการสอน การจัดแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ การจัดหน่วยนักศึกษา การนิเทศการสอน การจัดทดสอบ การวัดผลประเมินผล

อุรีรัตน์ พานพวนย์ (2521 : 153) ได้เสนอแนะขอบข่ายของงานวิชาการไว้ ดังนี้ คือ งานเกี่ยวกับหลักสูตร งานเกี่ยวกับกระบวนการสอน งานเกี่ยวกับการทำโครงการสอนเฉพาะ ในวิชาสี แผนการสอนวิชาต่าง ๆ การจัดทำครุภัณฑ์ของอาจารย์ การพิจารณาแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ การทำตารางสอน การจัดแบบกิจกรรมการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดอาจารย์เข้าสอน การพัฒนาการสอน การจัดทำอุปกรณ์การสอน การวัดผล และการประเมินผลการเรียนการสอน การนิเทศการสอน

พนส หันนาคินทร์ (2524 : 62) มีความเห็นว่า การบริหารงานวิชาการในหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้บูรหารสถานศึกษาควรเป็นงานที่เกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้

1. งานที่เกี่ยวกับตัวอาจารย์ ได้แก่ การจัดหาอาจารย์ที่มีมาทำการสอนขั้ดอาจารย์ให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ การปักครองอาจารย์ การสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้แก่อาจารย์ การพัฒนาตัวอาจารย์ เช่น การพัฒนาให้อาจารย์มีความ

สามารถในเชิงวิชาการ และวิชาชีพขึ้น รวมทั้งการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการให้แก่อาจารย์ด้วย

2. งานที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษา ได้แก่ การจัดแบ่งกลุ่มนักศึกษาตามความสามารถ ความอนุสัต หรือ ความต้องการ การส่งเสริมนักศึกษาทางด้านวิชาการ การจัดบริการทดสอบ และแหล่งสำหรับบริการด้านวิชาการ

3. งานการจัดโปรแกรมการเรียนการสอน อย่างให้หลักสูตรและการประเมินผลนักศึกษา ได้แก่ การจัดหาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ต่อระดับแก่การกันคร่าวของอาจารย์ เช่น ตัวหลักสูตร ประมวลการสอน ไกด์กราฟสอน คู่มืออาจารย์ แบบเรียน แบบฝึกหัด หนังสืออ่านประกอบ และเอกสารวิชาการทางวิชาชีพ การพัฒนาปรับปรุงประมวลการสอน โครงการสอนให้พื้นฐานอย่างสมดุล การจัดโปรแกรมการเรียนการสอน ตารางตารางสอน การจัดประเมินผลการเรียนของนักศึกษา การจัดทำวิชาการท้องถิ่นหรือเพลี่ยงพลังความรู้ในท้องถิ่น การจัดทำและเพิ่มผลการเรียนและการออกใบสำคัญต่าง ๆ เกี่ยวกับผลการเรียนหรือผลการศึกษา

4. งานการจัดหาเครื่องอุปกรณ์การสอนและหากในลักษณะการศึกษา ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ จัดหาเจ้าหน้าที่เพื่อให้มีลักษณะบริการด้านนี้แก่อาจารย์ กระตุ้นให้อาจารย์ใช้บริการด้านนี้ เพื่อประโยชน์ในการให้การศึกษาแก่นักศึกษา สร้างมาตรฐานการสำหรับการเก็บรักษา และการนำไปใช้ให้มีคุณภาพอย่างสูง

5. งานที่ขึ้นบัญค่าการด้านการสอน เช่น การจัดทำทะเบียนประวัติ และ ทะเบียน
ครุภัณฑ์ที่เกี่ยวกับตัวอาจารย์

ในขณะเดียวกัน องค์การ อินทร์นัมพาร์ย (2524 : 164) "ให้กำหนดขอบเขตของงานวิชาการในวิทยาลัย ไว้ดังนี้"

1. งานพัฒนาหลักสูตรหรือการดำเนินงานเพื่อนำหลักสูตรมาใช้ และสามารถนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น และท้องที่

2. งานนิเทศการศึกษา ผู้บูรหารสถานศึกษาจะต้องให้คำแนะนำ และชี้แจงวิธีการสอน อุปกรณ์สื่อการเรียนให้แก่อาจารย์ และผู้ร่วมงานในวิทยาลัยได้

3. งานประเมินผลการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องจัดให้มีการประเมินผลตามระเบียบข้อบังคับ และการวัดผลจะต้องสามารถวัดพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งรวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิธีการวัดผล ทั้งแบบที่ใช้แบบทดสอบ และไม่ต้องใช้แบบทดสอบนั้นจะต้องการศึกษาเรียนของนักศึกษา

4. งานกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยส่งเสริมการศึกษาของนักศึกษา เช่น การจัดการสอนช่องเสริมให้นักศึกษาที่ยังไม่สามารถรอบรู้ด้านวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

5. งานแนะนำทั้งการแนะนำหัวข้อ แนะนำการศึกษาเชิง แนะนำการศึกษาเชิง และปัญหาของแต่ละบุคคล เช่น การส่งเสริมให้อาหารย์และบุคลากรทุกฝ่ายมีความรู้ความเข้าใจ การแนะนำให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการแก้ปัญหาของนักศึกษา

6. งานติดตามผลและประเมินผลการงานที่ดำเนินการ โครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการมาแล้ว เช่น การตรวจสอบที่อยู่ของเรียน กระทำการอุปกรณ์และสื่อการเรียนต่าง ๆ

7. งานประชุมเพื่อประสานแผนการทำงานและการปรับปรุงกระบวนการ รวมทั้งจัดห้องอบรมให้แก่บุคลากรในวิทยาลัยของตน

โควิท วนพิพัฒน์ (2522 : 2) ได้กล่าวไว้ในการสัมมนาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในอนาคตว่า การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษามีขอบข่าย ดังนี้

1. หลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย แผนการสอน ประมาณการสอน โครงการสอน ผู้สอนอาจารย์ แบบเรียน และหนังสืออ่านประกอบ รวมทั้งห้องเรียน

2. วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เช่น วิธีการสอนแบบแก้ปัญหา แบบแบ่งกิจกรรม กลุ่ม แบบอภิปราย แบบเรียนทวนสอบสรุป และอื่น ๆ

3. การพัฒนาการเรียนการสอน ประกอบด้วยกิจกรรมในหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตร

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วยกิจกรรมในหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตร

5. สื่อการเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ คู่มือ แบบเรียน อุปกรณ์การสอน

6. การนิเทศการสอน การนิเทศอาจารย์ใหม่ การนิเทศอาจารย์เก่า การนิเทศภาคใน

7. การวัดผลและประเมินผล การประเมินผลการสอนของอาจารย์ การวัดการเรียนของนักศึกษา ระเบียบการวัดผลประเมินผล

เดิมพงษ์ ภาระสุกุล (2534 : 108 - 109) กล่าวว่า “งานของอาจารย์ที่สำคัญที่สุดคือ การวัดผลและประเมินผล การสอนและการเรียน การสอนเป็นภาระหนักที่สุด แต่การสอนที่ดีต้องมีการวัดผลและประเมินผลที่ดีตามไปด้วย”

1. งานเกี่ยวกับการเรียนการสอน ผู้บริหารต้องรับผิดชอบการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตรเพื่อจะได้บัณฑิตที่มีคุณภาพในมหาวิทยาลัยนั้น และเพื่อเป็นการมาตรฐานเยี่ยมเลิศทางวิชาการ ไว้ด้วย

2. งานเกี่ยวกับหลักสูตร ผู้บริหารทางวิชาการควรคำนึงถึงไปในหลักสูตรอย่างถ่องแท้ เพื่อจะได้จัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปด้วยความต่อเนื่องของสังคมและห้องถูน

3. งานเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอน ผู้บริหารทางวิชาการต้องจัดหาบุคลากรและอุปกรณ์ใหม่ ๆ เพื่อที่จะส่งเสริมให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้สูด

4. งานเกี่ยวกับการวิจัย ตัวรวมและหนังสือประกอบการสอน ผู้บริหารทางวิชาการ ของสถาบันอุดมศึกษาอยู่หนึ่งมีหน้าที่หลักในการที่จะต้องส่งเสริมให้อาชีวศึกษาสอนได้เชิงตัวจริง ให้มีการวิจัย ศึกษาหาความรู้ใหม่ เพื่อที่จะเป็นศูนย์กลางส่งเสริมได้

5. งานเกี่ยวกับการจัดทำรายงานผู้สอนที่มีคุณภาพและมีงานนวนภัยของโครงการ สำรวจบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถรองรับขั้นการต่าง ๆ เท่าที่จะทำได้

6. งานเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้และประสบการณ์ให้สูงขึ้น ให้มีความรู้ความสามารถทักษะในการสอนอยู่ตลอดเวลา

7. งานเกี่ยวกับการส่งเสริมให้มีกิจกรรมสร้างมูลค่าสูงประจำต่อคนสอง ต่อการทำงานและต่อสังคม

8. งานเกี่ยวกับการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันภายในประเทศ และสถาบันต่างประเทศ ให้แก่ การให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษากันในรูปการลงทะเบียนเข้ามาสถาบัน มีการโอนหน่วยกิตเข้ามาสถาบันกันได้

จากที่กล่าวมา พอสรุปขอยกข้อข้างบนนี้ว่า ประกอบด้วยงานหลักสูตรและงานนำหลักสูตรไว้ งานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน งานการจัดประสบการณ์วิชาชีพ งานสื่อการเรียนการสอน งานทดสอบ งานเอกสารต่างๆ และงานวิจัย งานการนิเทศ และพัฒนาการสอนของอาจารย์ และ งานการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน

ค้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตร การที่จะบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น นอกภาคะนี้ เทคนิคและเข้าใจกลไกในการบริหารงานวิชาการต่าง ๆ แล้ว ยังมีอิทธิพลหนึ่งซึ่งมีความสำคัญอยู่บ้าง ซึ่งในฐานะปัจจัยสำคัญในการบริหารงานวิชาการ นั่นคือ ความรู้เรื่องหลักสูตร ผู้บริหารห้องเรียน ให้หลักสูตรการบริหารและกaren่าหลักสูตรไปใช้ ซึ่ง หนัส หันนกินทร์ (2524 : 175) ให้ความเห็นว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งมวลที่นักศึกษาจะพึงได้รับภายใต้การดำเนินงานสถาบันการศึกษา และอาจารย์ ทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังที่จะให้เกิดความเรียบง่ายลงในด้านต่าง ๆ แก่นักศึกษา กล่าวคือ ทั้งด้านร่างกาย ทางอารมณ์ และทางด้านความต้องการสังคม ต้องสอดคล้องกันอย่างชัดเจน ที่สุด (2527 : 152) หมายถึง ประมวลการจัดประสบการณ์ในการเรียนต่าง ๆ ให้นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษามีพัฒนาการทางความรู้ ความสามารถ ทักษะ ฯ และค่านิยมต่าง ๆ เป็นไปตามความต้องการของสังคม หลักสูตรจะเป็นไปได้ทั้งในทางการเรียนของนักศึกษานั้นเองวิชาต่าง ๆ ที่จะจัดให้แก่นักศึกษาได้เรียนเพื่อศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะจัดให้นักศึกษาในขณะเดียวกัน กิจิญ สาระ (2523 : 439) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง บรรจุประมวลการณ์ต่าง ๆ ที่สถาบันการศึกษาจัดให้นักศึกษาสามารถดับขันหมุนควนต้องการของนักศึกษา ตามความต้องการของสังคม ทั้งนี้รวมทั้งประสบการณ์ที่จัดขึ้นมาในและภายนอกเวลาเรียนตามปกติในสถาบันส่วนรับประทานไทยนั้น กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้จัดทำและกำหนดโดยคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษา โศก จัดให้กับสังคมตามแผนการศึกษาแห่งชาติคือลักษณะที่ทรงคุณค่าและทำให้คนไข้หายหลักสูตรของสถาบันราชภัฏก่อนเข้าสู่ที่จะสอน หรือสอนคล่องกันท่องอันมากโดยจะเป็นในแง่วิชาการหรือประสบการณ์ที่จะสอนให้แก่นักศึกษา ลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของหลักสูตรในสายวิชาการต่าง ๆ คือ เวลาทำหน้าที่ให้นักศึกษาได้เรียนวิชาทางด้านวิทยาการจัดการ คือ ทางด้านการจัดการ ในทุกวิชาเอก ซึ่งเป็นสังคมและที่คิดว่าเป็นลักษณะหนึ่งซึ่งแตกต่างจากสถาบันอื่นโดยจัดเป็นวิชาบังคับของทุกวิชาเอก ทั้งนี้โดยมีความคิดว่าในการทำงานใด ๆ ก็ตามต้องมีความรู้ในวิชานี้ แล้ว เมื่อไปทำงานใด ๆ ก็ตามก็จะสามารถนำความรู้จากที่เรียนวิชานี้ไปใช้การลักษณะงานที่ทำได้

สรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ที่ทางสถาบันการศึกษา จัดให้นักศึกษา ทั้งภายในและภายนอกสถาบันฯ เพื่อยุ่งห่วงที่จะให้เกิดความเริ่มยงอกงามในด้านต่าง ๆ แก่นักศึกษา ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสังคมปัญญา

สำหรับหลักสูตรของสถาบันราชภัฏเมืองจัดแบ่งตามหลักวิชาการมี 3 สาขา คือ สาขาวิชา การศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์ และสาขาวิชาภาษาศาสตร์

1. สาขาวิชาการศึกษา

มาตรฐานฯ คุณผู้นำของหลักสูตรสาขาวิชาสาขาวิชาการศึกษา มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามี คุณสมบัติ ดังนี้

1. มีเจตคติที่คิดต่อการเป็นครู มีความรัก ความเครียด ในการเรียนรู้ ความต้องการที่จะมีความรู้และสามารถประยุกต์ใช้ได้ดี มีความมุ่งมั่นและมีความตั้งใจในการเรียนรู้ ไม่หลุดหลีกจากความต้องการที่จะมีความรู้และสามารถประยุกต์ใช้ได้ดี
2. มีความมุ่งมั่นและมีความตั้งใจในการเรียนรู้ ไม่หลุดหลีกจากความต้องการที่จะมีความรู้และสามารถประยุกต์ใช้ได้ดี
3. มีความมุ่งมั่นและมีความตั้งใจในการเรียนรู้ ไม่หลุดหลีกจากความต้องการที่จะมีความรู้และสามารถประยุกต์ใช้ได้ดี
4. มีความมุ่งมั่นและมีความตั้งใจในการเรียนรู้ ไม่หลุดหลีกจากความต้องการที่จะมีความรู้และสามารถประยุกต์ใช้ได้ดี
5. มีความมุ่งมั่นและมีความตั้งใจในการเรียนรู้ ไม่หลุดหลีกจากความต้องการที่จะมีความรู้และสามารถประยุกต์ใช้ได้ดี
6. มีความมุ่งมั่นและมีความตั้งใจในการเรียนรู้ ไม่หลุดหลีกจากความต้องการที่จะมีความรู้และสามารถประยุกต์ใช้ได้ดี
7. มีความมุ่งมั่นและมีความตั้งใจในการเรียนรู้ ไม่หลุดหลีกจากความต้องการที่จะมีความรู้และสามารถประยุกต์ใช้ได้ดี

2. สาขาวิชาศิลปศาสตร์

มาตรฐานฯ คุณผู้นำของหลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาศิลปศาสตร์ให้สามารถประกอบอาชีพตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. สามารถประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ ทักษะ และ เทคนิคเฉพาะทางด้านศิลปศาสตร์ ในหน่วยงานของรัฐ เอกชน และประกอบอาชีพอิสระ ได้
2. นำความรู้ทางด้านศิลปศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตของตนและสังคม ให้อ่าย่างเหมาะสม
3. ทราบนักถึงความสำคัญของวิทยาการทางด้านศิลปศาสตร์ที่มีผลกระทบต่อการค้ารังชีวิต การประกอบอาชีพ สังคม และ สภาพแวดล้อม
4. พัฒนาและสร้างเสริมจริยธรรม คุณธรรม เจตคติและพรรยาในการประกอบอาชีพทางด้านศิลปศาสตร์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคม ให้อ่าย่างดี

3. สาขาวิชาภายนอก

- ดูดบุ่งหน้า เชิงหลักสูตรสาขาวิชาภายนอกฯ ให้สู่สู่การเรียนการศึกษาในสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ให้สามารถประกอบอาชีพตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้
1. สามารถประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในหน่วยงานของรัฐ เอกชน และ ประกอบอาชีพอิสระ ได้
  2. นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตของตนและสังคม ให้อ่ายางเหมาะสม
  3. ทราบนักถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีผลกระทบต่อการค้ารังชีวิต การประกอบอาชีพ สังคมและสภาพแวดล้อม
  4. พัฒนาและสร้างเสริมจริยธรรม คุณธรรม เจตคติและพรรยาในการประกอบอาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคม ให้อ่ายางดี

การนำหลักสูตรไปใช้ จันครา (Chandra 1977 : 10) กล่าวว่าการนำหลักสูตรไปใช้ คือ การทดลองใช้เนื้อหาวิชาหรือการสอน เทคนิคในการประเมินผล การใช้อุปกรณ์การสอน แบบเรียนและทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน และ ใบแบบปี่ (Beauchamp. 1975 : 14) กล่าวว่าการนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง การนำหลักสูตรไปปฏิบัติโดยประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญที่สุด คือ การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนการจัดสภาพแวดล้อมในสถานที่ ให้อาจารย์ได้มีพัฒนาการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง กิจกรรมการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การบริหารหลักสูตรและการสอน บันลือ พฤกษาวัน (2524 : 154) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ในฐานะเป็นผู้นำในการใช้หลักสูตร ควรจะต้องสนใจศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรว่ามีอะไรแตกต่างไปกว่าหลักสูตรเดิม แนวปฏิบัติการสอนจะเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันอย่างไรหรือมากน้อยเพียงใด ในฐานะหัวหน้าคณะอาจารย์จะมีบทบาททางวิชาการอยู่มาก มีจะนี้จะบริหารงาน ราชการ ได้ด้วยความซากล้ามาก อาจสูญเสียบทบาทในการเป็นผู้นำของคนดองหมั่นศึกษาดิจิทัลความเคลื่อนไหว และทำความเข้าใจกับเรื่องหลักสูตร และได้เสนอแนะแนวปฏิบัติงานภัยช่วงกับหลักสูตรดังนี้

1. ศึกษาทำความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร ให้ทราบหลักการปฏิบัติชนแปลงของหลักสูตร ว่ามีสาระสำคัญอันใดอันหนึ่งที่เปลี่ยนแปลงต่างไปอย่างไรบ้าง
2. พยายามหาโอกาสเข้ารับการอบรม หรือ รังสีแพทย์ต่างๆ เพื่อจะได้แนวความคิดในการปฏิบัติ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการบริหารและการนิเทศการสอน
3. พยายามประเมิน ปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ที่เกี่ยวกับตัวคุณภาพที่ต้องการ ให้สนับสนุนและเตรียมตัวให้พร้อมที่จะปฏิบัติ พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงแนวคิดจากสิ่งที่เคยปฏิบัติตามคุณภาพที่ต้องการ
4. ควรศึกษาการสอน อนุสรณ์ประกอบหลักสูตร ขั้นตอนและหลักสูตร วารสาร นิตยสาร สำหรับอาจารย์ ให้อิริยาบถ ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ หรือ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ
5. ต้องคิดไว้เสมอว่า การศึกษานั้นเป็นเรื่องของการบุ่งพัฒนาคน คนที่จะพัฒนาได้ต้องได้รับประสบการณ์หลากหลายแบบ ไม่ใช่แบบเดียวเดียว ไม่ใช่แบบไม่ เรียน สภาพแวดล้อม การเป็นแบบอย่างที่คุณส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างมีสุคามายปลាទางแน่นอน ข้อมูลที่ให้เกิดประสบการณ์ได้ดี
6. นำมายังโอกาสครรภ์ไปศึกษาดูงาน รังสีแพทย์ประสานการปฏิบัติในสถานศึกษาที่มีการใช้หลักสูตรใหม่ ทุกอย่างที่ส่งเสริมการศึกษาดูงานแก่คณาจารย์ของหน่วยงานที่มี หรือที่จะกล้าหาญอยู่นั้นเป็นกรั่งราว

โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว หลักสูตรระดับชาติจะกำหนดความมุ่งหมาย เนื้อหาวิชาที่จะสอน กิจกรรมประกอบการเรียนการสอน และการประเมินผล ไว้อย่างกว้าง ๆ มีลักษณะที่ยืดหยุ่นได้ เพื่อ สะท้อนแก่การนำไปปรับใช้ ในสภาพสังคมที่เปลี่ยน หรือ วิทยาลัย ดังนี้ อาจารย์จะไม่สามารถที่จะ นำหลักสูตรไปสอนได้มีอย่างไม่มีการตัดแปลง ถ้าจะกล่าวรวมแล้ว การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน หมายถึง การศึกษาความหมายและการดำเนินการของหลักสูตร ที่ส่งที่ผู้นำหลักสูตรไปใช้จะต้องดึง ความหมายที่คือ ความมุ่งหมายของหลักสูตร และเพื่อให้งานวิชาการของสถาบันฯ เป็นไปตามหลัก สูตรที่ได้กำหนดไว้ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ผู้บริหารจะมีหน้าที่โศภาระที่เป็นผู้นำ ในการบริหารหลักสูตร นอกจากผู้บริหารแล้วอาจารย์ก็จะว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการนำเอาหลัก สูตรไปปฏิบัติ การที่อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจหลักสูตร การสืบท่องทางวิชาการเพื่อสนองนโยบาย ของชาติและความต้องการของท้องถิ่นย่อมประสบผลสำเร็จ การนำหลักสูตรไปใช้ของกฎ – อาจารย์จะ ออกแบบในรูปแบบแผนการสอน ถูมืออาจารย์ ตำราหรือหนังสือชั้นประกอน หนังสืออ้างอิง

ศ้านการขัดกิจกรรมการเรียนการสอน.. บันลือ พฤกษะวัน (2519 : 155) กล่าวว่า งานอัน เกี่ยวกับการเรียนการสอนได้ควรเริ่มตั้งแต่การรับนักศึกษาเข้าเรียน การจัดอธิบายเข้าสอนประจำชั้น การจัดตารางสอน การเตรียมงานก่อนเปิดเรียน การจัดมุริยภายในคำนึงถูกต้อง หลักสูตร เช่น โครงการ สอน ประจำสถานศึกษา แบบเรียน ระเบียบวิธีทดลอง ตามค่าใช้จ่ายตัว ตามนัยน์เรียกซื้อ ตามค่าประจำ ชั้น การจัดบริการหอสมุด หนังสือแบบเรียน หนังสืออ้างอิงทั้งของอาจารย์และของนักศึกษา การจัด บริการสำหรับวัสดุอุปกรณ์การสอน ให้ตรงกับมาตรฐานที่จะใช้ทำอุปกรณ์การสอนได้สะดวก และจัดทำ โครงการวัดผลการศึกษาไว้ตลอดปี ซึ่งสอดคล้องกับ นิพนธ์ กินวงศ์ (2523 : 68) ซึ่งกล่าวว่า งาน เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารวิทยาลัย 4 ประการ คือ การจัดแม่กลุ่มนักศึกษา การจัดตารางสอน การกำหนดแบบเรียน และการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา

กมล สุคประเสริฐ และ อิงเครช มุ่งกนก (2527 : 5-6) กล่าวว่าการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่จะให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้น ได้มีผู้เสนอแนะงานการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารวิทยาลัย ซึ่งเป็นหลักกร้าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอน มีดังนี้

1. การแก้ปัญหาในทางปฏิบัติ อาจารย์อาจเริ่มสอนแต่หัวข้อ ด้วยการสอนปัญหาที่ประสบอยู่ในทางปฏิบัติ

2. ความคิดรวบยอดและหลักการศึกษา ให้นักศึกษารับความคิดรวบยอด และ หลักการของมนุษยศาสตร์มาใช้ในการสอนแต่หัวข้อ ฯ

3. จะต้องสอนเนื้อหาแบบบูรณาการ

4. เครื่องช่วยการเรียนการสอนและการศึกษาอบรม อาจารย์ต้องสร้างเครื่องมือช่วยการเรียนการสอน ทดลองให้ดีก่อนจะนำไปใช้จริง

5. จะต้องประเมินความก้าวหน้าของนักศึกษาซึ่งจะช่วยการเรียนการสอนโดยจะต้องมีการประเมินผลภายในสถาบันเอง

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การบูรณาการกำหนดแนวทางการเรียนและประสบการณ์ให้กับผู้เรียนตามหลักสูตร ประกอบด้วย งานการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผู้บริหารเสนอข้างต้นที่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ ดังนี้ ก็คือ การจัดอาหารเช้า สอนการจัดตารางสอน การจัดห้องเรียน

การจัดอาหารเช้าสอน ผู้บริหารต้องสำรวจความพร้อมของสถาบัน ก่อ บุคลากรของสถาบัน จัดแผนกคุณสมบัติของผู้ที่จะทำการสอน สามารถดำเนินการเรียนได้แล้ว ผู้บริหารต้องกำหนดการให้บุคลากรมีเวลาเพียงพอต่อระดับชั้นว่าต้องการให้บุคลากรในรายวิชามากน้อยเพียงใด และ จึงคุยกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อกำหนดจำนวนนักความสนใจ ความสามารถและจัดสรรไว้แล้วตามคุณสมบัติ ที่เข้ามาเรียน การจัดอาหารเช้าสอนในขั้นตอนออกได้ เมื่อ 3 แบบใหญ่ ๆ

1. การจัดระบบ อาหารประจำชั้น มีผลดี ก็คือ สามารถบูรณาการวิชาความรู้ได้ดี มีการนัดหยุดในการเรียนการสอน เป็นผู้เข้าใจนักศึกษาได้ดีสามารถตอบสนองหลักสูตรที่ต้องการให้นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น รู้กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ในชีวิตประจำวันได้

2. การจัดแบบออาจารย์ประจำวิชา กือ จัดให้ออาจารย์ผู้สอนรับผิดชอบเป็นรายวิชา กือ จัดให้ออาจารย์ผู้สอนรับผิดชอบเป็นรายวิชา หรือกลุ่มวิชาในการสอน และสอนหลาຍห้องหลาຍวิชา หรือกลุ่มศิษย์กัน บางครั้งจะจัดอาจารย์สอนเป็นหมวดวิชาขึ้น การจัดอาจารย์ประจำวิชานี้ต้องมีวัตถุประสงค์ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ในสาขาวิชาลึกซึ้งขึ้น การจัดอาจารย์ผู้สอนประจำวิชานั้น ๆ อยู่ในเกณฑ์เดียวกัน ได้ถือว่าเป็นการจัดได้เหมาะสมที่สุด ดังนั้นผู้บริหารสถาบันควรมีหลักในการจัดอาจารย์ผู้สอนตามรายวิชา ดังนี้ จัดตามวิชาเอกที่เรียนมา จัดตามวิชาโทที่เรียนมา จัดอาจารย์ผู้สอนตามรายวิชาที่สนใจ จัดอาจารย์ผู้สอนตามรายวิชาที่มีประสบการณ์

3. การจัดสอนแบบเป็นคณะ กือ การจัดการสอนที่มีอาจารย์ตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกัน วางแผนดำเนินการสอน และช่วยกันวัดผลการสอน

แนวคิดการสอนแบบแบ่งออกเป็น 3 แบบ คือแบบบะบัดดกค้างกันโดยชุดความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ต่ออาจารย์ และอาจารย์ต่อนักศึกษา ดังนี้

แบบที่ 1 อารย์วางแผนหลักสูตรร่วมกัน เส้นทางหลักสูตรนั้นไปเมื่อตอนไม่ต้องเรียนของตน กือ แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม ๆ

แบบที่ 2 อารย์วางแผนหลักสูตรร่วมกัน เป้าหมายเรื่องร่วมกันสอนเพื่อให้แน่ใจว่าในแต่ละกลุ่มนักศึกษาทั้งหมด มีส่วนแบ่งนักศึกษามาสอนเป็นของกันและกัน

แบบที่ 3 อารย์วางแผนหลักสูตรร่วมกัน เส้นทางหลักสูตรนั้นไปเมื่อตอนที่คำนึงรายบุคคล ไม่ใช่แต่กิจกรรมที่นักศึกษาคนไหนอยู่ในกลุ่มใด นักศึกษาอาจจะไปห้องเรียนริบกิจกรรมที่ตนสนใจ ไม่ใช่ห้องเรียนที่อาจารย์กำหนด

ชาเร นพีเตอร์ (2525 : 75 - 78) กล่าวว่าผู้บริหารสถาบันมีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาคัดเลือกผู้มีความสามารถเหมาะสมกับระดับขั้นของขั้นเรียน บรรจุเข้าไปเป็นอาจารย์ประจำขั้น หรือประจำวิชา โดยที่มีจิตความรู้สึกความต้องการสอนในแต่ละช่วงเวลาบ้าง ซึ่งจัดทำได้เป็น 2 แบบ กือ

1. ตารางสอนแบบละเอียด หรือ ตารางสอน 40 แผ่น เป็นตารางสอนซึ่งจัดไว้ครบ 40 สัปดาห์ โดยตัดแต่งเนื้อหาจากกำหนดการสอนรายสัปดาห์ให้ชัดเจน ไปอีกเป็นช่วง ๆ ช่วงละ 2 - 4 คาบ ตามความเหมาะสม ระบุเนื้อหา กิจกรรม วิธี授業 ที่ควรดูในตารางสอน ซึ่งจะเป็นการสะดวก

สำหรับอาจารย์ที่จะนำไปประชุมการสอนได้ทันที โดยไม่ต้องเสียเวลามาพิจารณาข้อดีข้อเสียและกิจกรรมอีก

2. ตารางสอนแผ่นเดียว เป็นตารางสอนที่สำคัญไว้แผ่นเดียว ใช้ได้ตลอดปี โดยในตารางจะแบ่งออกเป็นช่วง ๆ ช่วงละ 2-4 ภาค จะบุคคลซึ่งกลุ่มประสบการณ์ หรือชื่อวิชาเท่านั้น ส่วนเนื้อหาและกิจกรรมจะเปลี่ยนไปตามกำหนดการสอนระหว่างวัน

ส่วนสุดท้าย เหล่าศูนย์ (2505 : 115 - 116) กล่าวว่า การจัดตารางสอนจะต้องดำเนินดัง

1. ความมุ่งหมาย

1.1 เพื่อความสะดวกในการตรวจสอบให้ทราบว่าการสอนเป็นไปตามหลักสูตรหรือไม่ เช่น สอนให้ตรงตามหน่วยยกติด บางวิชามี 4 ชั่วโมงแต่ 3 หน่วยยกติด การแบ่งเป็นเข้าห้องปฏิบัติการ 2 ชั่วโมง สอน 2 ชั่วโมง

1.2 เพื่อความสะดวกสำหรับผู้สอน ผู้เรียน ไม่ให้สอน หรือ เรียนมากขึ้นไม่เกินไป หรือสอนช้ากัน

1.3 ทำให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้สอน

1.4 ทำให้เหมาะสมกับอุปสรรคส่วนตัวของผู้สอน ดำเนินสะดวกผลงานจะได้ไม่เต็มที่

2. ห้องเรียน กำเนิดความรู้ ขนาด ความกว้าง ไทย ธรรมชาติของห้องเรียนและห้อง

3. นักศึกษาซึ่งใหม่ไม่เคยฝึกไข้ไว้ ถ้ามีจำนวนเพิ่ม ทำให้จัดตารางสอนสะดวก ถ้าไม่เพิ่มกันต้องพิจารณาการบรรยายวิชาเข้าห้องนั้น ๆ

4. จำนวนชั่วโมงเรียน ดำเนินจังหวะที่จะเข้าห้องสูด จัดเวลาให้เหมาะสม

5. ระยะเวลาครุภัณฑ์ จัดเวลาให้สลับกันไปรับประทาน ทำให้เตรียมที่นั่งในการรับประทานได้โดยคล่อง

6. กิจกรรมของสถาบัน จัดให้สัมพันธ์กับกิจกรรมของสถาบันสะดวกในการประชุม อาจารย์หรือนักศึกษาไม่ให้เสียเวลาช้าไปเรียน

7. รายการวิชาที่เปิดสอนในภาคหนึ่ง ๆ ต้องกำหนดล่วงหน้าให้แน่นอน

หลักทั่วไปในการจัดตารางสอน

1. ให้คาดการณ์ ทั้งผู้สอนและผู้เรียน ไม่ต้องคุยกับผู้สอนบ่อยๆ โดยจัดวันให้ด้วยตัว
ประจำห้องและเวลาเรียน
2. จัดความมืออาชีพดีกิจกรรมประจำภาควิชา ด้วยหลากหลายกิจกรรม เช่น กิจกรรมกับ
อาจารย์เกี่ยวกับห้อง และอุปกรณ์การสอน
3. จัดห้องเรียนตามลักษณะ ผู้สอนศึกษาด้วยวิธีแบบไหน ควรให้เข้าไปดูก่อน
อยู่ในสถานที่สอน ผู้สอนเป็นตัวอย่างให้ดู เช่น การสอนแบบทฤษฎี แบบทฤษฎี
และการสอนแบบปฏิบัติ อาจารย์จะสอนแบบใด อาจารย์แพน ผู้สอนเป็นตัวอย่างให้ดู
4. ให้ห้องเรียนให้มากที่สุด ไม่ให้ห้องเรียนเหลือว่างเปล่าเพื่อการประชุม
5. กระจายวิชาในภาควิชาเดียวกัน เช่น วิชาในภาควิชาเดียวกัน 2 รายวิชา ไม่ควรอยู่ใน
ห้องเดียวกัน

การจัดชั้นเรียน นง.เยาว์ ธรรมศรีสุทธิ (2530 : 92 - 95) กล่าวว่า การจัดชั้นเรียนมี
งานสำคัญอย่างหนึ่งของการบริหารงานวิชาการ คือ กำหนดห้องเรียนและสภาพการเรียน
รุ่ค่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ลือชา พัฒนา (2525 : 350 - 354) ที่กล่าวว่า การจัดชั้นเรียนออกเป็น
กลุ่มให้เหมาะสมกับผู้เรียน การจัดชั้นเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในปัจจุบันนักศึกษา
มีโอกาสเลือกใช้ชีวิตตามความต้องการ ด้านความสนใจ และความสนใจของคนสองคนมากที่สุด ดังนั้น
นักศึกษาแต่ละคนจะมีวิชาเลือก หรือ แผนการเรียนต่างกัน จึงจำเป็นต้องแยกชั้นกันเรียน การจัดชั้น
เรียนอาจทำได้ 3 ลักษณะ คือ

1. การจัดชั้นเรียนโดยปกติ จะจัดเป็นชั้นเรียนประจำหรือชั้นเรียนวิชาบังคับ แบบนี้นิยม
โดยทั่วไป นาเรียนรวมกันเพื่อกวามสะดวกในการจัดอาหารที่เข้าสอนหรือจัดตารางสอน
2. การจัดชั้นเรียนสำหรับรายวิชาโดยเฉพาะ เป็นการจัดชั้นเรียนให้ผู้ที่เลือกวิชาเลือกเดียว
กัน นาเรียนรวมกันเพื่อความสะดวกในการจัดอาหารที่เข้าสอนหรือจัดตารางสอน
3. การจัดชั้นเรียนสำหรับกรณีพิเศษ เป็นการจัดชั้นเรียนเพื่อความมุ่งหมายพิเศษ เช่น
การจัดชั้นเรียนเพื่อการสอนชั้นมัธวิน หรือ เพื่อการสอนสร้างสรรค์ หรือ เพื่อการเรียนกิจกรรมต่างๆ
เป็นครั้งคราว

นอกจากนี้ ปรีชาพง วงศ์อนุครโภรณ์ (2535 : 188 – 189) ได้กล่าวว่าการจัดขั้นเรียนสำหรับนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรายวิชานั้น สำหรับนักศึกษามีจำนวนมากก็ให้แบ่งเป็นสองห้อง หรือสองกลุ่ม อีกวิธีหนึ่งคือการแบ่งเรียนหนึ่งมีจำนวนนักศึกษามาก อาจจัดเป็นหลาชห้องโดยแบ่งตามความรู้ความสามารถของนักศึกษา แบ่งตามรายชื่อ หรือแบ่งตามความสามารถพิเศษของนักศึกษาได้

การจัดประชุมการบริหารให้กับนักศึกษา การจัดประสนการณ์วิชาชีพให้กับนักศึกษา จัดว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญของสาขาวิชาแต่ละคนจะเลือกเรียน เพื่อพัฒนาสมรรถภาพอย่างเพียงพอ ก่อนจะนักเรียนปีปัจจุบัน อาจารย์ได้ โศภะด่องเรียนเนื้อหาหรือวิชาเอก วิชาไทย รายวิชาในกลุ่มวิชาชีพและ/or วิชาวิทยา การจัดการ และ รายวิชาในกลุ่มราชวิเชียปฐบดีการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพซึ่งหมวดวิชาและภาคค้านั้น จะมีคุณผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ประการ คือ ให้มีความรู้ ความสามารถและเชี่ยวชาญในวิชาชีพนั้น ๆ ให้รู้ หลักการ การจัดการในการประกอบธุรกิจที่มีประสิทธิภาพ ให้มีทักษะในวิชาชีพรวมถึงการฝึกอบรมในสถานประกอบการที่ตรงกับสาขาวิชานั้น ๆ และ ให้มีเจตคติที่ดี ซึ่งสัสด้วย มีคุณธรรม จริยธรรม ในวิชาชีพของตนอย่างแท้จริง

การเรียนกลุ่มวิชาที่หนึ่ง คือ กลุ่มวิชาเนื้อหา เป็นลักษณะการเรียนที่เป็นเนื้อหาวิชาที่นักศึกษามุ่งเดือดเรียน เป็นวิชาเอกหรือวิชาโท เพื่อยุ่งนั่นให้มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และ เจตคติที่ดี ในวิชาเนื้อหาที่เรียน

การเรียนกลุ่มวิชาที่สอง คือ กลุ่มวิชาชีพ และ/or วิชาวิทยาการจัดการ เป็นลักษณะ การเรียนที่มุ่งเน้นการสร้างงาน และการจัดการในเนื้อหาวิชาชีพเฉพาะค้านั้น ๆ สำหรับการเรียน กลุ่มวิชาที่สาม คือ กลุ่มวิชาปฐบดีการ และฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เป็นลักษณะการเรียนรู้ที่มุ่งเน้น ให้ผู้เรียนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาและความรู้ในวิชาชีพหรือวิชาวิทยาการจัดการมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาประสบการณ์จริง

การจัดทำสอนที่ศึกษาและประเมินผล

1. นักศึกษาหาสถานที่ฝึกงานของ แต่ต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการประจำโปรแกรมวิชา
2. คณะกรรมการของโปรแกรมวิชาเป็นผู้ช่วยจัดทำ

ขอบเขตของงานที่ศึกษา

1. งานเลขานุการ
2. งานศูนย์รับ ประชาสัมพันธ์ และ Operator
3. งานบริการทางห้องสมุด ห้องโถงทักษิณ และ งานเอกสารการต่างประเทศ
4. งานที่เกี่ยวข้องกับการส่งสินค้าเข้าและส่งออก
5. งานสายการบิน การสื่อสาร และ การคมนาคม
6. งานศูนย์บริการทางธุรกิจระหว่างประเทศ (business center)
7. งานธนาคารที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ
8. งานสำนักงานบริษัทท่องเที่ยว
9. งานนักศึกษาต่างด้าว
10. งานโรงแรมและภัตตาคาร
11. งานสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๑๘๗

บทบาทผู้ให้เช่าที่ปรึกษาและนักศึกษาในสอนประจำภาค (ผู้นักศึกษาประจำห้องเรียน)

1. รับงานให้กับนักศึกษาตามความเหมาะสม ตลอดสังกัดวิชาที่นักศึกษาเรียนมา
2. แจ้ง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อนโยนให้นักศึกษารับทราบและปฏิบัติตาม
3. ฝึกอบรมการทำงานตามระบบให้นักศึกษา
4. ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ในการปฏิบัติงาน
5. ตักเตือนนักศึกษาเมื่อนักศึกษากระทำการใดๆ ที่ไม่ถูกต้อง
6. ประสานงานกับอาจารย์นิเทศ์ในการติดตามผลการฝึกประสบการณ์ของนักศึกษา

7. ประชุม ศัมภ์นาร่วมกับอาจารย์นิเทศฯ ของสถาบันในการหาข้อสรุปในการฝึกประสบการณ์ และพัฒนาการฝึกประสบการณ์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
8. ประเมินผลการฝึกงานของนักศึกษาร่วมกับอาจารย์นิเทศฯ

บทบาทหน้าที่ของอาจารย์นิเทศฯ

1. ส่งนักศึกษาเข้ารับการฝึกงานตามสถานที่ที่ได้ติดต่อไว้
2. นิเทศการฝึกงานของนักศึกษาและประสานงานกับผู้ดูแลการฝึกงานของนักศึกษา
3. ติดตามพัฒนาการในการฝึกงานของนักศึกษา
4. ให้คำแนะนำและคำปรึกษาและช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
5. ควบคุมการฝึกงานของนักศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบอ้างเท็จกรรค
6. เป็นผู้ตัดสินการประเมินผลการฝึกงานของนักศึกษาจากข้อมูลที่ได้รับจากสถานประกอบการ รายการนิเทศและประสานงานกับสถานประกอบการ

7. รับผิดชอบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้วยเดือนงานสัมมนาทางวิชาการ
8. ประสานงานทำความเข้าใจระหว่างผู้ปกครอง สถานประกอบการ และสถาบันฯ ระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา

ตัวแปรพัฒนาบุคลากรทางด้านวิชาการ

กิจุโญ สาระ (2516 : 243) กล่าวว่า การบริหารบุคลากร หมายถึง ศิลปะการเลือกสรรคนใหม่และใช้คนเก่า เพื่อให้ได้อย่างดีและการบริหารการฝึกอบรมของบุคลากรให้มากที่สุดทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งการส่งเสริมความสัมพันธ์อันศรัทธาและผู้เรียนด้วย ทันทุน รังสิตมหาด្ឋุษ (2528: 2) ซึ่งให้เห็นว่าการบริหารงานใดก็ตาม เป็นที่ขึ้นรับกันทั่วไปว่าเป็นประสบปัญหาเนื่องจากการบริหารบุคลากรก็เป็นการยากที่จะบริหารให้บรรลุเป้าหมาย ศาสตราจารย์ (Castetter 1981: 23) อธิบายว่า บุคลากร ก็อ ทรัพยากรสำคัญที่สุด คุณภาพของบุคลากรแสดงถึงความสำเร็จของการบริหารโรงเรียน ปัญหานหลักของการบริหารโรงเรียน ก็อ ปัญหาการปฏิบัติงานของบุคลากร และการให้ความสนใจด้านพฤติกรรมของบุคลากรจะแสดงถึงความสามารถที่จะทำให้บรรลุความสำเร็จนี้เป้าหมายของโรงเรียนเพิ่มขึ้น

สำหรับขอบข่ายการบริหารบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนนั้น นพพงษ์ บุญจิตรคุลย์ และ ธรรมรส ใจศิริภูมิ (2527 : 108) เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่เลือกสรร และพัฒนาบุคลากร โดยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกบุคลากรที่งานกับบุคลากร เพื่อพัฒนาและค่าคนไข้ทางการปฎิบัติงานประจำวัน ปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ และตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ พนัส หันนา กินทร์ (2523 : 76 – 111) อธิบายไว้ว่า กิจกรรมการบริหารบุคลากร การนำบุคลากรเข้าสู่งาน ซึ่งรวมถึงการปฐมนิเทศ การช่วยเหลือให้ความสงบแก่ด้านความเป็นอยู่และการหมายเหตุของการทำงาน การพัฒนาบุคลากร การตอบแทนบุคลากร และการสร้างความมั่นคงทางการท่องเที่ยวของบุคลากร ส่วน บุญชู แก้วบุญชู (2524 : 144) ให้แนวคิดว่า การบริหารโรงเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนคือการบริหารบุคลากรทางวิชาการ ได้แก่ การตัดสินใจ การปฐมนิเทศใหม่ และการส่งเสริมให้มีการศึกษาสูงขึ้น พวงรัตน์ วิวากานต์ (2526 : 9) ให้เห็นว่างานบริหารบุคลากรที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องทำ คือ การสำรวจความสามารถของบุคลากรที่มีอยู่ การให้บุคลากรทุกฝ่ายรับ�� ขอบข่ายของงานและหน้าที่ความรับผิดชอบ การส่งเสริมให้บุคลากรใช้ความรู้ความสามารถให้เต็มที่ การให้กำลังใจและสร้างขวัญในการทำงาน การสำรวจความก้าวหน้า โค้ชการให้ฝึกอบรมศึกษาต่อหรือศูนย์งาน การตัดหน้าที่ของบุคคล ต่อการเรียน การดำเนินรายการและตรวจสอบ การตัดสินใจด้วย ฯ ไม่ ของงานนี้ ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์ (2527 : 26 – 27) แนะนำเพิ่มเติมว่า หน้าที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา คือ ตั้งเสริมให้ผู้ที่งานท่องทางวิชาการมีความเริ่มต้นทางวิชาการเพิ่มขึ้น โดยศักดิ์วิจัยที่งานทางวิชาการรวมกันเป็นคณิตศาสตร์เสริมการตัดสินใจที่มุ่งเน้นความต้องการของบุคลากร สร้างความน่าเชื่อถือทางวิชาการ ตั้งเสริมให้ผู้ที่เข้าร่วมการเรียนรู้และร่วมกิจกรรมทางวิชาการ

การพัฒนาบุคลากรวิชาการ อาจารย์ทำได้โดยการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการแก่ครู และผู้บริหารการศึกษา ในร่องที่เกี่ยวกับการสอนนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งมีขั้นตอน การปฏิบัติ คือ สํารวจ วิจัยก害怕ปัญหาความต้องการครู อาจารย์ และ ผู้บริหารการศึกษา ในร่อง เกี่ยวกับการเรียนการสอน จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาและฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ ติดตามความเคลื่อนไหวและแนวโน้มใหม่ ๆ ของการศึกษา จัดทำโครงการประสานงานกับหน่วยงาน สถานศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมจัดประชุมสัมมนา มีการจัดประชุมสัมมนา จัดนิทรรศการ จัดพิมพ์ และเผยแพร่องค์สาร จัดฝึกอบรม ดูงาน การไปศึกษาต่อทั่วภาคในประเทศไทยและต่างประเทศ มีการจัดสัมมนาอาจารย์ และผู้บริหารการศึกษาไปฝึกอบรมดูงานทางวิชาการเพิ่มเติม เพื่อให้มีความรู้และการจัดประชุมครุอ่าราษฎร์ทุกคนก่อนเปิดภาคเรียนแรกของปีการศึกษา

หากคำกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ หมายถึง การสนับสนุน สร้างเสริมให้บุคลากร ในสถานที่มีความรู้ ความสามารถสูงขึ้น เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา สถาบันต่อไป

ค้านการจัด Schwartzel ของทางวิชาการ

วิจาร ศรีสกัน (2518 : 3) ได้กล่าวถึงงานวิชาการว่า งานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญใน การจัดการศึกษาและอุดมศึกษา การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและกลุ่มกิจกรรมสถานศึกษาที่ เป็นจริง จะเป็นสิ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา ชิกกอร์ริง แมตช์ เมลต์เบอร์น (สงวน ลหะวงศ์, 2526 : 9; อ้างอิงมาจาก Chickerling and Blackberry, 1970: 7) ได้กล่าวว่า สภาพ แวดล้อมทางวิชาการของสถานศึกษาจะเกี่ยวข้องกับหลักสูตรการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตร นโยบายศึกษาบัณฑิตและบรรษัทกาลทางวิชาการ ที่ สถาบันต้องกับข้อเสนอของ เมย์ฮิว (สงวน ลหะวงศ์, 2526 : 14; อ้างอิงมาจาก Mayhew, 1966 : 22) ที่ ได้เสนอว่า องค์ประกอบของการเรียนในระบบอุดมศึกษาประกอบด้วย การบริการแนะนำแนวทั่วไปหรือ นักศึกษา หลักสูตร อบรมประเมิน โครงการสร้างการบริหาร

สินปีปั้นนา นาหทัย (2518 : 3 – 4) ได้กล่าวถึงสถาบันที่เหมาะสมในการผลิตบัณฑิตว่า ควรเป็นสถาบันที่รวมรวมนักวิชาการแขนงต่าง ๆ รวมรวมความรู้ทางวิชาชีพและวิทยาการที่ฐาน มี บรรษัทกาลที่เหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญเช่น คือ หลักสูตร อาจารย์ การ สอน การวัดผล การบริการที่องค์มุคกิจกรรมเสริมหลักสูตร และความร่วมมือระหว่างอาจารย์ นัก ศึกษา และผู้บริหาร นั้นๆ อ้างอิงต่อ (2522 : 73) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาจารย์ สภาพแวดล้อมเพื่อน สถาบันขาดสื่อมค้านการบริการของมหาวิทยาลัย มีผลในการปรับปรุงประสิทธิ ภาพการศึกษาอย่างรุ้าวเฉียบ คั่งน้ำ้ ผู้บริหารควรดำเนินถึงสภาพแวดล้อมหล่านี้ควบคู่กันไปด้วย

นอร์ทเม่น (สันต์ อุ่อรุณ 2530 ; 10; อ้างอิงมาจาก Norman, 1966 : 3 - 4) กล่าวว่า ยื่อ นักศึกษาเข้ามามีบทบาทในมหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อมทางวิชาการ และสังคมจะแตกต่างไปจาก การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศ้านวิชาการ นักศึกษาจะต้องเรียนวิชาชีพหรือวิชาเฉพาะที่ ซึ่งจะต้องอาศัยการศึกษาศักดิ์ว่าอย่างไร นักศึกษาจะต้องเรียนวิชาชีพหรือวิชาเฉพาะที่ซึ่ง ซึ่งจะต้องอาศัยการศึกษาศักดิ์ว่าอย่างไร นักศึกษามีความรับผิดชอบมากขึ้น อาจทำให้นักศึกษา เกิดความวิตกกังวลและความตัดแต่งขึ้นได้ ค้านสังคมก็จะต้องปรับปรุงด้วยเงื่อนไขเข้ากับสภาพแวดล้อม ใหม่

จึงพอเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมทางวิชาการ เป็นอย่างที่ประกอบทางด้านวิชาการที่กระตุ้น หรือส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาของบุคลากร ในสถาบันให้สามารถพัฒนาตนเองไปตามมาตรฐานที่ต้องการ ซึ่งแยกย่อลงมาเป็น 2 ระดับคือ ระดับก้าวหน้า ไว้ ซึ่งแยกย่อลงมาเป็น 2 ระดับคือ ระดับก้าวหน้า ไว้ และระดับด้าน การบริการทางวิชาการ

ด้านดีของการเรียนการสอน

สมบูรณ์ สงวนญาติ (2534 : 43) กล่าวว่า เมื่อจากการสอนเป็นกระบวนการสื่อความหมายระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยมีเทคนิคที่จะถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึก ทักษะ ค่านิยม และทักษะจากอาจารย์ ซึ่งท่านนี้ที่เป็นผู้ส่งไปยังนักศึกษาซึ่งเป็นผู้รับ ใช้จำเป็นต้องอาศัยวิถีทางในรูปแบบต่าง ๆ เป็นพากันและกันไป ด้วยทางชั้นเรียนเดียวกันและพากันเดียวกัน ใช้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง คือที่ กิจกรรม สาระ (2523 : 160 – 163) ได้กล่าวว่า ถือการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุภูมิธรรมที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น แบบเรียน หนังสือ อ่านประกอบ รูปภาพ แผนที่ ภูมิศาสตร์ แผนภูมิ รูปทุ่มเทมีอนุสรณ์ วิทยา โทรทัศน์ เครื่องอัคคและขยายเสียง เครื่องฉายภาพนิ่ง เครื่องฉายภาพเคลื่อนไหว ชุดถอด ปากกา ดินสอ ยางลบ และวัสดุอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การเรียนการสอนทุกชนิด ในวงการ โสตทัศนศึกษาถือว่าความเห็นกันว่า การเรียนรู้ของนักศึกษาโดยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ อย่างมีความนุ่งหมายโดยแน่นอนเป็นวิธีการที่คิดที่สุด นักศึกษาจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด โดยการได้ลงมือทำจริง ๆ หรือได้เห็น ได้ฟังถือ ได้คิด ได้ทดลองอย่างจริง ๆ ที่เรียกว่าประสบการณ์ตรง เป็นการเรียนรู้ที่ได้ผลลัพธ์ที่สุด ส่วนการเรียนรู้โดยการฟังคำบรรยายหัวข้อของอาจารย์ที่บ่งชี้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่ได้ผลลัพธ์ที่สุด

ประยุกต์สื่อการเรียนการสอน ด้วยการแบ่งประเภทสื่อการเรียนการสอนของนักศึกษา นั้นคือ

กิจกรรม สาระ (2523 : 161) ยังได้กล่าวอีกวิธีการจัดแผนกสื่อการเรียน การสอน ซึ่งเรียกว่า ว่าอุปกรณ์การศึกษา หรือโสตทัศนภูมิปกรณ์ ออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. วัสดุกายสัมผัส ได้แก่ กระดาษคำ แผนที่ แผนภูมิ แผ่นภาพ
2. วัสดุมีทรง ได้แก่ วัสดุร่างลองของตัวอย่าง ของจริง และในพิพิธภัณฑ์ของสถาบัน
3. โสตทัศน์ ได้แก่ ระบบขยายเสียง แผ่นเสียง เครื่องอัคคเสียง วิทยุ

4. ภาพนิ่ง ได้แก่ รูปภาพ ภาพเขียน ภาพถ่าย และฟิล์มสตอรี่
  5. กิจกรรม ได้แก่ การแสดงนิทรรศการ การสาธิต การทดลอง และการศึกษานอกสถานที่
  6. ภาพนิทรรศและไทรทัศน์
- ส่วนหนังสือทุกชนิดเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญมากจะขาดไม่ได้

ขั้นที่ พระมหาวชิร์ (2523 : 108) ได้แบ่งสื่อการเรียนการสอนตามแนวของเทคโนโลยีทางการศึกษาได้ 3 ประเภท คือ

1. วัสดุ หมายถึง สิ่งช่วยสอนที่มีการผูกพัน สืบ派สื่อง เน้น ฟิล์ม ภาพนิทรรศ ภาพถ่าย สไลด์ และ สิ่งของราคาเยาวชนต่อ ฯ
2. อุปกรณ์ หมายถึง สิ่งช่วยสอนที่เป็นเครื่องมือ หน้า กล้องถ่ายรูป เครื่องฉายภาพขนาดใหญ่ เครื่องฉายสไลด์และฟิล์มสตอรี่ โทรทัศน์ กล้องถ่ายรูป ฯ และเครื่องมือประเภทอื่น ๆ ที่มีวัสดุท่อนหัวแยกและคงทนด้วย
3. กระบวนการและวิธีการ ได้แก่ การศึกษา การสาธิต ทดลอง กิจกรรม ฯ ที่օหารยัดห้ามใช้ในศึกษาปฏิบัติ

เดล (Dale, 1969 : 98) แบ่งสื่อตามลำดับความเน้นของประสิทธิภาพไว้ 10

ประเภท คือ

1. สิ่งที่ให้ประสิทธิภาพตามระดับความเน้นของประสิทธิภาพตั้งแต่ 5 เช่น การลงมือทำ ทำจริง ตัวอย่าง การทำสวนครัวปฐกพิชัก
2. สิ่งที่ให้ประสิทธิภาพรอง คือ หุ่นจำลอง
3. การแสดงละคร สร้างสถานการณ์จำลอง
4. การสาธิต
5. การศึกษานอกสถานที่
6. นิทรรศการ
7. โทรทัศน์และภาพนิทรรศ
8. ภาพนิ่ง วิทยุ และ การบันทึกเสียง
9. ทัศนสัจญาณ์ ได้แก่ แผนภูมิ แผนภาพ ภาพโฆษณา
10. งานสัญลักษณ์ ได้แก่ รากูต คำบรรยาย

การเดิมพันด้วยการสอน อาจใช้หลักเกณฑ์ง่าย ๆ ดังนี้

1. ต้องกล้องกับวัสดุประสงค์
2. ทรงกับเนื้อหา
3. นำเสนอ
4. เห็นใจกับข้อเรียน
5. สะควรต่อการใช้และการเก็บรักษา

การใช้สื่อการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอนให้ได้ผลต้องหัวใจปะยอมรับกัน

ว่ามี 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเลือกสื่อมานา
2. ขั้นวางแผนหรือออกแบบการใช้สื่อ
3. ขั้นนำสื่อไปใช้ตามแผน
4. ขั้นวัดและประเมินผลการใช้สื่อ

เปรื่อง ฤทธิ (2528 : 1 - 49) กล่าวว่า ในสมัยก่อนการเรียนการสอนยังไม่มีสื่อการเรียนการสอน ไม่มีคำรามาหารัตน์คันธรา ไม่มีแทร่องมือสำหรับพกพา ไม่มีนักศึกษาจำนวนมาก หลักสูตรไม่มีอย่างชัดเจนหรือเนื้อหาที่จะเรียนและวิชาใดที่ไม่มีมาก ต้องมาเมื่อสังคมเปลี่ยนไป ความต้องการทางการศึกษาเปลี่ยนไป เทคโนโลยีเริ่ยงเขียวทางน้ำตกขึ้น จึงต้องหาเทคโนโลยีด้านเครื่องมือเข้าช่วย เช่น ขอลอกกับกระดาษค่า รวมทั้งถือประกอบอื่น ๆ อีก จนปัจจุบันอาจกล่าวว่าเข้ามาอยู่ในบุคคลของ "ครูกับสื่อ" แล้ว พัฒนา ทั้งสื่อวิชาและระบบการศึกษาและการเรียนรู้ การสอนก็เปลี่ยนแปลงมาเป็นแบบต่าง ๆ หลักสูตรแบบและหลักวิชาการ และมีแนวโน้มว่าต่อไปในบางกรณี การให้การศึกษาและกระบวนการเรียนการสอนโดยไม่มีอาจารย์ในลักษณะเป็นตัวตน จะปรากฏเพื่อชั่วชั่วโมงนึงเป็นต้นและน่าสนใจที่จะทำให้เด็กหรือคนการณ์กัน

ส่วนชีรญา บัวครี (2528 : 1-3) กล่าวว่า การแสวงหาเทคโนโลยีมาพัฒนาการศึกษา และแก้ปัญหาการเรียนการสอน ผู้บริหารและนักวิชาการต้องใช้วิจารณญาณว่าควรจะนำเทคโนโลยี ประเพกษาดามาเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยคำนึงถึงศันทุนที่ลงไว้ว่าเมื่อใช้ในระบบทั้งระบบแล้วข้อมูลให้ผลลัพธ์ค่า นอกจากนี้การนำสิ่งใหม่ๆ เข้ามายังเปลี่ยนแปลงวิธีการแบบเดิมที่เคยปฏิบัติ มาที่อาจมีปฏิรูปต่อศีรษะเป็นธรรมชาติ เมื่อเวลาเทคโนโลยีใหม่ๆ บางอย่างจะมีภัยคุกคามการศึกษาอย่างมาก แต่เมื่อนำเข้าไปใช้ในสถานบัน្តางแห่ง หรือในสถานการณ์บางอย่าง ก็อาจไม่ประสบความสำเร็จ ได้ เมื่อจากปัญหาความไม่พร้อมทางด้านวัสดุและทางด้านจิตใจ ผู้ที่เกิดข้อห้องกับกฎระเบียบในเทคโนโลยีใหม่ๆ ไม่ใช่ภาระ ได้มีโอกาสทำการศึกษาเพิ่มเติมของผลกระทบของการปฏิบัติแบบกับวิธีการแบบใหม่ และจะต้องทราบวัสดุประสิทธิ์ของวิธีการใหม่ๆ เก่าเทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างชัดเจนว่าทำแล้วคาดหวังผลอะไรได้บ้าง สำคัญได้คังนี้ เทคโนโลยีทางการศึกษาที่จะมีประโยชน์ทั้มนา ให้อย่างรวดเร็ว เพื่อให้ได้บรรลุวัสดุประสิทธิ์ที่จะเพิ่มประสิทธิภาพ เมื่องการศึกษาในวงการศึกษา

หมายเหตุ

กัญญา สาระ (2523 : 445) กล่าวว่า หอสมุดสถาบันมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนเป็นศูนย์แห่งวิชาการทั้งปวง ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ศึกษาเก็บควาร์มเดิมได้ด้วยตนเองซึ่งควรมีทุกสถาบัน และควรตั้งอยู่ขึ้นล่างสุด ชั้นที่ ๒ ไปมาเข้าใช้สะดวกที่สุด โดยจัดอาหารยั่งยืนไว้ประจำครุภัณฑ์ ห้องสมุดและห้องประชุม ให้สามารถเข้ามาอ่านหนังสือ ทำงานในห้องสมุดควรสะดวกสบาย และสภาพของห้องสะอาด อากาศโปร่งเช่นสถาบัน ชานให้อาภากันน้ำ สถาบันเปิดปีคงหอสมุดควรมีก้อนเป็นเรียนเวลาพัก และอีก ๒ - ๓ ชั่วโมง หลังเลิกเรียน และศาสตราจารย์บัก (Buck, 1964 : 4259) ห้องหน้าหอสมุดมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) ได้ให้ข้อคิดว่า ภูมิภาคของห้องสมุดจะเป็นเครื่องกำหนดคุณภาพทางการศึกษาของสถาบันนั้นๆ ด้วย

บทบาทของผู้บริหารสถาบันกับงานหอสมุด สนอง เกรีโรมาก และ วิสิฐ วงศ์จิราธรรม (2529 : 350) กล่าวไว้ ดังนี้ คือ

1. ศึกษาทำความเข้าใจบทบาท วัสดุประสิทธิ์ของหอสมุดสถาบันที่มีต่อการเรียนการสอน
2. ให้ความสนับสนุนในการการเงินเพื่อปรับปรุงอาคารสถานที่ ซื้อวัสดุครุภัณฑ์ หนังสือ วารสาร และ อื่น ๆ

3. ให้ความสนับสนุนในการให้อัตราการเลี้ยงคนช่วงงานในหอสมุด
4. ให้ความสนับสนุนในการจัดบริการและกิจกรรม
5. ส่งเสริมให้อาจารย์ควรรู้จักใช้หอสมุดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือรู้จักสอนโดยใช้หอสมุด
6. เป็นผู้ประสานความเข้าใจอันดีระหว่างบรรณารักษ์กับคณะอาจารย์
7. ส่งเสริมให้บรรณารักษ์มีวัฒนธรรมการทำงาน โภคการให้การยกย่องเชิดชู หรือชื่นชมในงานหอสมุด ตามควรแก่กรณี

สายสูตร กษสส(2527 : 3) กล่าวว่า บทบาทของหอสมุดสถาบันการศึกษา ซึ่งมีฐานะเป็นทั้งหอสมุดสำหรับการศึกษาและส่วนราชการที่มีของสถาบัน ตั้งนั้นโดยมาจากการบริหารงานและการให้บริการวัสดุสิ่งพิมพ์ของหอสมุดจะต้องมีความสัมภันธ์สอดคล้องกับนิเทศน์และวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนและการวิจัยของสถาบัน ล้วนเหตุนี้หอสมุดสถาบันซึ่งมีบทบาทสำคัญในอันที่จะส่งเสริมหน้าที่ของสถาบันให้กับบุรุษในทาง

1. การศึกษา โดยการส่งเสริมให้หลักเมือง ให้เล่าเรียนเพื่อพัฒนาตนและให้บรรจุถึงวัตถุประสงค์ที่สังคมต้องการ
2. การวิจัยซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของสถาบัน และ จัดทำได้โดยการสนับสนุนและส่งเสริมให้นิสิตในระดับสูง และอาจารย์ที่กำรวิจัย และพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยให้เป็นที่แพร่หลาย หอสมุดจะสามารถดำเนินการช่วยเหลือทางด้านการสอนและการวิจัยของสถาบันให้เป็นผลดีได้ หอสมุดจะต้องมีประกอบด้วยสิ่งเหล่านี้ คือ
  - 2.1 วัสดุที่ใช้ในการสอนการวิจัย
  - 2.2 มีกิจกรรมบรรณารักษ์ และเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ที่มีความสามารถมีคุณภาพทางบรรณารักษ์
  - 2.3 จัดหนังสือและวัสดุอุปกรณ์ในหอสมุดให้ใช้ได้ประโยชน์และให้เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้ใช้
  - 2.4 มีเนื้อที่ภายในหอสมุดเพียงพอ มีเครื่องใช้เพียงพอ ซึ่งจะทำให้การบริการรวดเร็ว
  - 2.5 หอสมุดเป็นส่วนหนึ่งของนิเทศน์ในด้านการบริหารและด้านการศึกษาของสถาบัน เพื่อให้บริการนั้นมีประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่หอสมุดควรรู้นิเทศน์ของมหาวิทยาลัย

- 2.6 หอสมุดการให้บริการแก่ทุมชนด้วย
- 2.7 หอสมุดต้องมีงบประมาณพิเศษพอในการดำเนินงาน
- 2.8 การจัดบริหารงานในหอสมุด ต้องมีการจัดสภาพงาน

3. การพัฒนาประเทศ สถาบันควรมีส่วนรับผิดชอบต่อการพัฒนาประเทศทางด้านสังคม และเศรษฐกิจ ในด้านที่เกี่ยวกับการค่าจ้างชีพ ธุรกิจ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม และ แรงงาน โดยการ รับภาระทางการสอนและฝึกอบรม ในสาขาวิชาการที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้แก่ประชา ชนทั่วไป ดังนี้เช่นเดียวกัน หอสมุดสถาบันราชภัฏซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาในท่อเรียนควรที่จะสร้าง ให้มีขนาดใหญ่เพื่อรองรับการกิจกรรมทางด้านการสอน กันกว่า ๑๕๒

เอกสาร ต่อไป 例外งาน วิจัย

เอกสารต่อไป การศึกษาในระดับอุดมศึกษา เช่น มหาวิทยาลัย การเขียนต่อไป และ งานวิจัยจะอิ่วเป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังที่ ให้ฐาน สินลารัตน์ (2530 : 2) กล่าวไว้ว่า งานของ สถาบันอุดมศึกษาจะแบ่งออกเป็น ๒ งานใหญ่ กือ อันดับแรกงานค้นคว้าและวางแผนทางความรู้อันได้แก่ การวิจัย หรือ การบูรณาการความรู้ใหม่และงานที่สอง กือ งานเขียนต่อไปเป็นงานเผยแพร่ความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ ต้นศักราช (2530 : 19) ที่กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการเขียนต่อไปมีอยู่สามประการ กือ ประการ แรก เป็นหนึ่งที่ของสถาบันอุดมศึกษานำร่องนำทางมาล้ำด้วยท่านนักอันสำคัญอีก ๒ งาน กือ งานค้น คว้าและวางแผนทางความรู้อันได้แก่ การวิจัย และงานเผยแพร่ความรู้ได้แก่ งานเขียนต่อไป ประการที่สองที่อ ใช้ประกอบการสอน และประการที่สามที่สอนโดยคำแนะนำทางวิชาการ นอกจากนี้การเขียนต่อไปจะเป็น การแสดงความรู้ความสามารถเฉพาะเจาะจง ประสบการณ์ ความวิธีและอุดมการณ์ของผู้เขียนเป็นอย่างดี ดังนั้น ต่อไปจึงนำมาขอผลงานทางวิชาการ ในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ ผลงานที่ประกูลในการขอคำแนะนำทางวิชาการ เสนอเป็นแผนภูมิให้ดังนี้

ลักษณะวิชาที่สอน → ประมวลการสอน → เอกสารคำสอน → ตำราเขียนประกอบ
 (หากที่กำหนดไว้ รายวิชา ในรายวิชาที่สอน วิชาที่สอน
 ในหลักสูตร)

บทนำ ๘ ผลงานที่ประกอบในการขอมตามแห่งทางวิชาการ

กระบวนการในการเรียนด้วย ในการเขียนคู่ร้านนี้จะต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ ก็ต้องอาศัยความรู้ที่มีอยู่ประกอบกับการถ่ายทอดความรู้ให้ด้วยความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนไปยังผู้อ่านว่าทำย่างไรถึงจะให้ผู้อ่านได้เข้าใจอย่างแท้จริง กระบวนการในการเขียนด้วยที่ขอผลงานทางวิชาการนั้นขอเสนอเป็นแนวทางและขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษารายวิชาในหลักสูตรและการฝึกหัดครุภัณฑ์เขียนเรื่องอะไร โดยศูนย์ฯ กำหนดรายวิชา เลือกเรื่องที่เราสนใจ ลงกับสาขาวิชาที่เรียนหรือไม่ มีความคิดในเรื่องที่เขียนมาก่อนเพียงใด วุฒิของเราร่วมกับสาขาวิชาที่จะเขียนหรือไม่ เท่าไรในการตรวจสอบนั้น ผู้ที่ตรวจสอบจะอนุมัติของผู้เขียนด้วย
2. กำหนดเนื้หาวิชานางเป็นโครงร่าง (outline) แบ่งเป็นบทเป็นตอน ให้เหมาะสมกับวัสดุที่มีอยู่ เช่นเนื้หาที่ใกล้เคียงกันและใกล้กรอบกลุ่มหลักสูตรทั้งหมด ความคิดเนื้องของแต่ละบทให้สอดคล้องต่อเนื่องกัน

3. การควบรวมข้อมูล โดยการจดลงในบัตร เพื่อนำมาประกอบเป็นแนวคิดหรือใช้อ้างอิง เป็นการหารายละเอียดหรือหลักการ ทฤษฎีของแต่ละบทผู้เขียนจะต้องมีความคิดรวบยอดของแต่ละบทก่อนที่จะเขียน การหารายละเอียดนี้ สำคัญมากในการเขียนงานวิชาชีพ การสัมภาษณ์ จะทำให้ตัวเราที่เขียนนั้นมีความค้ำประกัน

4. การวิเคราะห์ ประเมิน สรุป สิ่งที่ตนหารายละเอียดมาได้นั้นว่าสมบูรณ์หรือไม่ถูกต้องหรือไม่ ด้านสมบูรณ์หรือไม่ มีความลึกซึ้งเหมาะสมกับงานและตำแหน่งที่เราขอเพียงพอหรือไม่ ต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขเสียก่อน

5. เขียนไปทีละบทที่ ลงหัวข้อตามเนื้อหาที่วางไว้ อย่าเริ่มร้อน อย่าล้าไว้

6. เขียนไปแล้วนำมาร่างแก้ไขใหม่ อาจจะให้เพื่อนร่วมห้อง หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขา วิหานนั้นช่วยอ่าน ช่วยต่อหน้า อย่างลับๆ วิพากษ์วิจารณ์ คำแก้ไข

7. ดำเนินไปได้ ควรจะนำผลงานนั้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านศึกษา และให้นิสิตนักศึกษาช่วย วิจารณ์เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก็จะดีสุด

ถูกต้องตามของตัวเราที่ได้ ถูกยุบง่ายของตัวเราที่ตี ควรจะประกอบไปด้วย

1. เมื่อพิสูจน์ ตะยองคำนึงถึงความถูกต้อง (correct)

2. ความค่อนข้าง จะต้องมีความต่อเนื่องกันดี มีการประสานสัมพันธ์สอดคล้องในค้านของ ฐานะบนกรอบเขียนไม่กว้าง

3. ความชัดเจน มีความชัดเจนกระชับชัด ให้ใจง่าย

4. ความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นตัวของตัวเอง

5. ความกรอบคุณเนื้อหา จะต้องมีความกรอบคุณเนื้อหา กร้างของสมบูรณ์

6. ความกระชับรัดกุม จะต้องเข้าใจและอุตรดีให้พอตี ตัวร้ายไม่ควรเขียน รายละเอียดเยื่อเกินไป ภาษาและรูปแบบอีกด้วยให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่มีอยู่

2. บทสรุป บทสรุปนี้ควรจะมี 2 ส่วนด้วยกัน ก็คือ สรุปของแต่ละบทและการสรุปทั้ง

เล่ม เพื่อที่จะให้เก็บในภาคพหาน์ บรรจุคิด ตลอดงานนี้ของสาระที่สำคัญของแต่ละบท และ หนังสือเล่ม นี้จะเป็นอย่างไร ผู้อ่านบางคนไม่ค่อยเมี้ยวหากอก็จะดูเฉพาะบทสรุป หรือคนที่ต้องการอ่านต่อรายบ่ำ รู้ด้วยก็จะดูเฉพาะบทสรุปเท่านั้น ตัวงานจะเล่นจะไม่มีสรุป ทำให้ผู้อ่านไม่ทราบถึงแก่นสารเนื้อหา สำคัญของตัวงานเล่มนั้น

งานวิชาชีพ หมายอธิบดี งานศึกษาศักดิ์วิชาชีพข้าราชการ แหล่งเรียนรู้ความคิดเห็น ความเชื่อ ความมุ่งมั่นของผู้เรียน ให้ได้มาซึ่งข้อมูล หรือ หลักการบางอย่างที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการหรือการนำ วิชาการนั้นมาประยุกต์

การรายงานผลการวิจัยมีลักษณะเป็นเอกสารที่มีรูปแบบของการวิจัยตามหลักวิชาการ เช่น นิการดึงสมนัคตราน หรือมีการกำหนดปัญหาที่ต้องเจาะ สมเหตุสมผล โดยต้องระบุวัตถุ ประสงค์ที่ต้องเจาะ แน่นอน มีการรวบรวมข้อมูลพิจารณา วิเคราะห์ ศึกษา และสรุปผลการวิจัย ที่สามารถให้ก่อผล หรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

กรมการคึกคัก (2533 : 39) กล่าวว่า พระราชนูญศักดิ์วิชาชีพ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2527 มาตรา ๕ ได้กล่าวว่าให้วิชาชีพเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุ ประสงค์ในการศึกษาวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น และผลิตครุภัณฑ์ ระดับปริญญาตรี ทำการวิจัยส่งเสริมวิทยุนานาช้องค์ อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม แสดงว่างานวิจัยมีความสำคัญขั้นดับสองของชาติ สถาบันการศึกษาช่วยเหลือให้อาชารย์สามารถพิจารณาว่าจะต้องการเรียนการสอนอย่างไร จึงจะทำให้นักศึกษารับรู้ผลสัมฤทธิ์ตามที่คุ้มค่าและเหมาะสม ให้ได้ การวิจัยทางการศึกษานั้นจะมีส่วนทางด้านวิชาชีพและวิชาการที่ต้องการศึกษา ศึกษาและวิจัยเพื่อความสำเร็จทางการศึกษา เพื่อนำมาใช้ พนักงานและครอบครัวในการดำเนินการ ในการให้การศึกษา สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลักษณะ ร่างกาย ใจ ป่าห้อง (2532 : 50) กล่าวว่า หน้าที่วิจัยมีความสำคัญต่อกันหน้าที่สอน กระบวนการวิจัยเป็นการผลิตผลงานทางวิชาการที่มีระบบและเชื่อถือได้ ความสามารถด้านนี้เป็น เครื่องชี้ระดับความสามารถบ้านคุณศึกษา ด้านใดไปทางใดเป็นเน้นหน้าที่สอน จึงขอให้มีการคืนค่าวิจัย ไม่คิดค่าใช้จ่ายในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เด่นเด่นรับผิดชอบอยู่ ทั้งนี้โดยที่การคืนค่าวิจัยไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของค่าตอบแทน แต่ให้ทำหัวข้อใดก็ได้ในหน้าที่ของนักวิชาการ ส่วนตัวแทนทางวิชาการที่อาจตามมาให้ถือว่าเป็นผลพลอยได้ ส่วน ไฟชูร์ อิงค์สูรรัณ (2532 : 1) กล่าวว่า การสอนและวิจัยซึ่งควรจะเป็นกิจกรรมที่ควบคู่และส่งเสริม กันและกันเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการที่มีประโยชน์แก่บุญชาติ ในความคิดเห็นของ ระวี ภารวี (2517 : 59) กล่าวว่า การวิจัย กือ การหาความรู้ความเข้าใจและดำเนินการ ถ่ายทอดในร่องของชีวิตสังคมโลก และออกกฎหมาย ไม่เพียงความรู้ความเข้าใจที่สืบทอดมา

ไว้และถ่ายทอดกันมา งานสร้างสรรค์ทั้งหลาภัณฑ์ทางศิลปะและวรรณกรรม ย่อมรวมอยู่ในการวิจัยด้วย และเป็นสาขากีฬาวรรณสนับสนุนในปัจจุบัน ทั้งนี้รวมทั้งการเขียนตำราวิชาการต่าง ๆ ส่วนไฟโตรน ศิริราชนาฏุล (2521 : 1) กล่าวว่าการวิจัย กือ การศึกษาศักดิ์ รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีระเบียบ และมีคุณมุ่งหมายอย่างแน่นอน แล้วนำข้อมูลต่าง ๆ มาทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความหมายของคนหาเหตุผลและความเป็นมาของข้อมูลต่าง ๆ มาทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความหมายของคนหาเหตุผลและความเป็นมาของข้อมูลต่าง ๆ ทำการสรุปอย่างมีระบบ โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์และทางสถิติ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความจริง และหลักการบางอย่าง และ ชิลเวอร์ (Hillway, 1964) กล่าวว่าการวิจัย กือ วิธีการศึกษาเชิงกระทำด้วยการสืบส่วนอย่างรอบคอบและละเอียดอ่อน ในการที่จะศึกษาหาหลักฐานหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่กำหนดไว้ด้วยเหตุผล เพื่อนำไปสู่การหาทางแก้ปัญหา

สรุปว่าการวิจัย กือ การสืบส่องหาความจริงโดยใช้ขั้นวนการต่าง ๆ เพื่อที่จะนำผลการศึกษาไปใช้ในการวิเคราะห์แก้ปัญหาได้มีประสิทธิภาพ

กาญจน์ นลินา (2522: 95) กล่าวว่า การแบ่งงานวิจัยตามประไบชน์ของความรู้ที่ได้จากการวิจัย จะแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ค่าวิจัยพื้นฐานหรือการวิจัยบริสุทธิ์ (basic research or base research) กือ การวิจัยที่ไม่ได้เกิดความรู้ใหม่ ทฤษฎีใหม่ ไม่เคยศึกษาเบื้องหน้ามาก่อน ที่สำคัญคือ ไม่สูญเสียเวลาไปใช้ได้หรือไม่ จะพบการวิจัยนี้ในวิชาพิสิกส์ เคมี คณิตศาสตร์

2. การวิจัยประยุกต์ (applied research) กือ การวิจัยซึ่งต้องการคำตอบของปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานจริง ๆ จะพบการวิจัยประเภทนี้ได้จากวิชาการศึกษา พาหุค จำปาทอง (2532 : 161) ที่กล่าวว่าการแบ่งงานวิจัยตามลักษณะของงานวิจัย แบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ เช่นกัน คือ

2.1 การวิจัยพื้นฐาน គิชทั่ว ๆ ไป ผลงานทางงานวิจัยนี้ กือ ความรู้ใหม่ในแต่ละสาขา

2.2. งานวิจัยประยุกต์ ผลงานงานวิจัยนี้จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมในระดับท้องถิ่น หรือ ในระดับชาติ สถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะวิทยาลัยฯ ควรให้ความสนใจคือ

งานวิจัยประยุกต์เพาะเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ใกล้ชิดกับท้องถิ่น ควรที่จะนำปัญหาในท้องถิ่น มาทดสอบกันกว้างเพื่อช่วยแก้ปัญหาของท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ

คณะกรรมการฝ่ายวิจัยวิทยาลัขทุรูณะเชิงเทรา (2531 : 3) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการทำวิจัยไว้ว่าดังนี้

การนี้เวริฟีการวิจัยไปใช้เพื่อแสดงให้เจ้าของหรือค่าตอบแทนการแก้ปัญหานั้นนั้น ประกอบด้วยขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

1. การเดือกปัญหา
2. การวิเคราะห์ปัญหา
3. การเลือกระบบวิธีในการวิจัย
4. การวางแผนและศึกษาความหมายของข้อมูล
5. การเขียนรายงาน

สุธรรม อารีกุล (2517 : 11, -66) ได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขในการที่จะให้ประโยชน์จากการอันจำกัดเพียงงานวิจัยให้มีประโยชน์มากที่สุด ดังนี้ คือ

1. สร้างนักวิจัยที่มีวิญญาณการวิจัยที่เกิดจริงให้แก่สังคมให้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้
2. สร้างผลงานวิจัยให้ได้คุณภาพและมีประโยชน์เพื่อสังคมที่จะทำได้
3. พยายามใช้ทรัพยากรทั้งในด้านก่อสร้างก่อสร้าง หรือมือ และการเงิน ซึ่งมีอยู่จำกัดให้ได้ผลประโยชน์ทางการวิจัยสูงสุด
4. อำนวยความสะดวกในการวิจัยให้แก่นักวิจัยทุกคน

สาบทุต รำปาท่อง (2532 : 239 - 244) ได้กล่าวถึงบทบาทของอาจารย์ในการพัฒนาสถาบันหนึ่งที่ประการหนึ่งของวิทยาลัขทุรู ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษา ก็คือ การเผยแพร่องค์ความรู้ หรืออาจารย์วิทยาลัขทุรูศรีองเป็นนักศึกษาไว้ชัย แล้วพัฒนาตนมองไปถึงขั้นเป็นผู้ผลิต ผลงานทางวิชาการและงานวิจัย (research produce) ด้วยแล้วจะทำให้งานวิชาการไม่เพียงก้าวหน้ามากขึ้น แต่จะทำให้วิทยาลัขมีบทบาทเป็นศูนย์กลางศึกษา แล้วมีผลกระทบใหม่มากสร้างความก้าวหน้าในบทบาทของอุดมศึกษาได้อีกด้วย สิ่งที่ควรกระหนนก่อข้างบ้างของนักวิชาการที่เป็นนักศึกษา

กว้างและนักผลิตผลงานวิชาการก็คือ จะต้องเป็นผู้ใช้ประโยชน์ผลงานทางวิชาการของตัวเองในการปรับปรุงตนเอง ในการปรับปรุงงานในความรับผิดชอบก่อนเสมอ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงจำต้องกำหนดนโยบายให้อาชารย์ คณครัว และ วิจัยคุณนอกเหนือจากงานสอน และในโอกาสเดียวกันนี้จึงต้องจัดตั้งแวดล้อม สถานที่ ห้องสมุด เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ครุਆชารย์

งานวิจัยนอกจากจะสนับสนุนความเป็นเดิมพันทางวิชาการแล้วขึ้นนำไปใช้ในการเสนอผลงานค้า嫌มีทางวิชาการ เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ พาสตราจารย์ ได้ ซึ่ง อินทร์ ศรีฤทธิ์ (2530 : 28) ได้กล่าวไว้ว่างานวิจัย ได้แก่ ผลงานที่สร้างไปขึ้นด้วยตนเองทางวิชาการนี้ โดยเนื้อแท้แล้วมักจะได้เปรียบผลงานที่เป็นเอกสารค่าราย เพราะเป็นผลงานที่มีคุณภาพสูงใหม่ ดัง ดูดความสนใจผู้อ่านอย่างมาก

ค้านการพิทักษ์และพัฒนาการสอนของสถาบันฯ

การพิทักษ์การสอน การนิเทศการสอนเปรียบเสมือนส่วนหนึ่งของการพิทักษ์การศึกษา ซึ่งหมายถึง การพัฒนาภาระสอนของอาจารย์ให้มีคุณภาพ ดังนั้น การสอนจะมีนัยในเรื่อง การช่วยเหลือ สนับสนุน ตามมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการเรียนการสอนมากกว่าการแนะนำ และการส่งการแต่งบทเรียนเดียว ดังที่กิจญ์ ไชย สาระ (2523 : 304) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึงภาระสอนพยาบาลทุกชนิดของเจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษาในการแนะนำอาจารย์หรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้รู้วิธีปรับปรุงการสอนหรือการให้การศึกษา ส่วนนิพนธ์ กินวงศ์ (2526 : 100) ได้ให้ความหมายของการนิเทศว่า คือการปรับปรุงภูมิภาพการศึกษานั่นเอง การนิเทศการศึกษาเกี่ยวข้องกับการพัฒนาของบุคลากรด้วยฝ่ามือ อุบัติ ฤญาณุกร (2518 : 133) กล่าวว่าการสอน คือ การให้ข้อมูลให้กับเด็กนรร หรือรวม ๆ นี้ก็ว่า เมื่อกำหนดการให้เนื้อหาวิชาแล้ว สองการนิเทศการศึกษามีก่อ ภาระด้วยการท่องการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพสูงซึ่ง สำนศ ธรรมบารุง (ม.ป. ป.๑๙) ที่ได้กล่าวถึงงานนิเทศการสอนที่อธิการวิทยาลัยทุกแห่งที่ได้มา ดังนี้

1. การปูนนิเทศอาจารย์ใหม่
2. การจัดประชุมก่อนเปิดภาคเรียน
3. การสังเกตการสอนในชั้นเรียน
4. การเขียนชั้นเรียนน้อยๆ
5. การสารทิศการสอน

6. การนิเทศให้ค่าปรึกษาหารือเป็นบุคคลหรือหมู่คณะ
7. นิเทศการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Work - shop) แบบต่าง ๆ เช่น จัดให้มีการประชุมอาจารย์ทั้งวิทยาลัย การจัดประชุมอบรมในระหว่างฤดูร้อน
8. การอบรมอาจารย์
9. การจัดสัมมนาอาจารย์
10. การจัดทำหนังสือที่คิดมีutilityค่าด้านเนื้อหาและวิชาการมาส่งเสริมให้อาจารย์
11. ปรับปรุงห้องสมุดให้มีสภาพที่ทันสมัยและมีหนังสือมากพอ
12. นิเทศศัลยกรรมจัดบริการ โสตทัศนศึกษาให้มีภารย์เป็นอย่างดี
13. แนะนำให้อาจารย์เข้าเป็นสมาชิกของสมาคมวิชาชีวะดังต่อไปนี้
14. สนับสนุนให้อาจารย์ไปเรียนเพิ่มเติมในระหว่างปีภาคเรียนฤดูร้อน

สำหรับ พนักพันนาคินทร์ (2524 : 207) ได้ให้ความหมายไว้อีกเมื่อนี้ว่า ค่าวิทยาการสอนเป็นกิจกรรมทางวิชาการของหน่วยของผู้บริหารที่ให้บริการและสร้างสรรค์ให้เกิดการพัฒนาแก้อาจารย์และนักศึกษา ในอันที่จะก่อให้เกิดความตื่นตัวทางวิชาการของนักศึกษาและนักเรียน ให้สูงขึ้น โดยกำหนดขอบเขตของงานวิทยาการสอนแก้อาจารย์ในวิทยาลัย ดังนี้

เน้นให้ความสำคัญในการนิเทศการสอนแก้อาจารย์ในวิทยาลัย

1. ตรวจสอบความเป็นไปเกียวกับการเรียนการสอน ซื้อเท็จเริงที่ผู้บริหารวิทยาลัยจะต้องตรวจสอบ คือ การศัลยประดิษฐ์ของการสอน วิธีสอน และเครื่องมือใช้ประกอบการสอน การจัดหน่วยการสอน ลักษณะของการเรียนในห้องเรียนนั้น ๆ ผลที่ได้จากการสอนท่าที่เป็นอยู่
2. ทำหน้าที่ประเมินผลผู้บริหารวิทยาลัย ทราบทางชั้นของอาจารย์ในการประเมินผล นักศึกษาในครั้งต่อไป เช่น ความเรียนทางภาษาทางสมอง ทางการศึกษา ทางสังคม เป็นต้น นอกจากนี้ควรหาทางให้อาจารย์รู้จักปะเมินผลงานตัวเอง เพื่อเป็นการรักฐานในการปรับปรุง การเรียนการสอนต่อไป
3. ทำหน้าที่ช่วยส่งเสริมและปรับปรุง หมายถึง ช่วยปรับปรุงบรรยายการที่ช่วยในการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เช่น การปรับปรุงห้องเรียนให้มีแสงสว่างดีขึ้น ช่วยให้อาจารย์เกิดความเชื่อใจในมาตรฐานของการสอนวิชาต่าง ๆ เป็นไปได้ด้วยความสะดวก ส่งเสริมการทดลองทาง

การค้นคว้าเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน และส่งเสริมให้อาชารย์ทั่วไปประเมินผลการสอนของตนมองตนเองฯ

กิจกรรมที่ผู้บริหารสถาบันฯ ควรกระทำในการนิเทศการสอน

1. การประชุมปรึกษาหารือในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยผู้บริหารเป็นผู้ริเริ่ม สนับสนุนให้วิทยากรให้ เป็นต้น

2. ჯัดประชุมเชิงปฏิบัติการ

3. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การวิจัย หันคว้า เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานที่กำลังทำ กรณี เมื่อทำการวัดผลการเรียนไปแล้ว ผู้บริหารวิทยาลัยฯ สนับสนุนให้คณะอาจารย์ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับวิชาเรียนที่ออกใบอนุญาตสอนที่อยู่ในปัจจุบัน ให้แสดงความคิดเห็นที่มุ่งหมายที่นำไปใช้ หรือไม่

4. การไปศึกษาดูงาน ให้ยกตัวอย่างเช่น ปัญหาการไปศึกษาดูงานของอาจารย์คุณเมื่อนะอยู่ที่ว่าจะทำอย่างไรจะไม่เกิดความรู้สึกว่าผู้บริหารวิทยาลัยไปมาก็เข้ามิได้ในการไปศึกษาดูงานผู้บริหารไม่ควรลูกอุยกจากห้องเรียนก่อนที่จะมีเวลาในช่วงไม่งานนั้น ๆ เมื่อศึกษาดูแล้วควรนำเสนอให้อาชารย์ปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น

5. การประเมินการสอนโดยอาจารย์ผู้ช้านาญ ที่ได้รับแต่งตั้งอาจารย์ได้ชั้น วิชาชีพ และนักศึกษาที่ไม่ได้รับแต่งตั้ง ไปปรับปรุงการสอนของคนเอง กระบวนการสอนจะเป็นปัจจุบัน ด้วยกัน ปัญหาที่คณะอาจารย์กำลังสนใจอยู่

การพัฒนาการสอนของอาจารย์ การสอนในระดับอุดมศึกษา เป็นการเรียนรู้เพื่อให้ออกไปสร้างงานได้ ซึ่งจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องพัฒนาการสอนของตนให้กันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย โดยเฉพาะในขณะนี้ ประเทศไทยกำลังเปลี่ยนจากประเทศไทยเดิม ไปสู่ประเทศไทยดิจิทัล ที่ให้สถาบันอุดมศึกษาต้องขัดการศึกษาให้มีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายในการพัฒนาอาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิต มีความพร้อมในการปฏิบัติการกิจการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและสังคม สถาบันราชภัฏชื่นชมเปิดสอน ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาเพียงอย่างเดียว ได้เปิดสอนผลิตบัณฑิตสาขาวิชาศิลปศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั้งหมด ซึ่งกรมการคังกัคกุ (2536: 11) กล่าวว่า หลักสูตรวิทยาลัยฯ จะบันปรับปรุง พ.ศ.2536 มีโปรแกรมวิชาทั้งหมด 60 โปรแกรมวิชา และได้เปิดสอนผลิตบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศึกษา ซึ่งมีโปรแกรมวิชาอีกสาขาวิชาละ 43 และ 38 โปรแกรมวิชาตามลำดับ รวมทั้งสิ้น 141 โปรแกรมวิชา ในแต่ละโปรแกรมวิชา มีวิชาเรียนอีกหลักวิชา จึงทำให้ผู้สอนต้องมีความรู้สึกชัดเจนในแต่ละหัวข้อ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมากขึ้น วิธีการสอนของอาจารย์ต่างๆ ก็ไม่เหมือนกัน แต่แต่ละเล่มก็มีเนื้อหาเฉพาะเช่น哪มาจัด การที่ผู้สอนคนใดคนหนึ่งจะรู้ไปหมดทุกด้านและทุกเรื่อง จึงเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก ซึ่งเกิดขึ้นมาเป็นไปไม่ได้ตามมา ทำให้การสอนของอาจารย์ต้องพัฒนาไป ดังที่ ไพบูลย์ สันติธรรม (2524 : 269) กล่าวว่า การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาที่จะให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิชาการนั้น อาจารย์จะเป็นผู้สอน ผู้สอนสีหานดีชูเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก หรือ อาจารย์ต้องให้ว่าเป็นไปไม่ได้ถูกต้องไป เช่น เดียวกับการที่จะให้ผู้เรียนคาดและจำส่วนที่ยังชั่วระยะเวลาอันสั้นก็จะสามารถนำไปได้ การสอนของครูที่มุ่งให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความคิดสร้างสรรค์ กระบวนการเรียนรู้สร้างผลงานได้ จึงเป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งและภาคภูมิใจของผู้สอนเช่น การที่จะมีอะไรคือ อะไรใหม่มาสอน ก็ต้องได้จากการวิจัย ทั่ว spanning ที่ทำให้ผู้สอนควรจะได้มีการพัฒนาการสอน ดังที่

1. ความต้องการใหม่ ๆ ของผู้เรียน อาจแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นผู้เรียนก่อนใหม่ไทย ผู้เรียนในเวลาเดียวกัน ผู้เรียนที่เรียนในวันนี้ แต่ วันอาทิตย์ ผู้เรียนที่อยู่กันมานาน ลักษณะที่สองเป็นผู้เรียนที่เรียนบ่อกด แต่ไม่แนวคิด มีความสนุกไป และค่านิยมใหม่ก็คืบหน้า เช่น ความสนุกไปต่อสั่งคน การมีงานทำ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าเป็นความรู้ความเข้าใจ ความสนุก การทำงาน ภาระการเรียนเพียงสาขาวิชา ทำให้โอกาสในการเลือกอาชีพรากดลงด้วย ทำให้ผู้สอนรู้สึกว่าเป็นต้องมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้เหมาะสมทันสมัยยุคสมัย

2. ความต้องการใหม่ทางวิชาการศึกษา ได้มีการพัฒนาอุดมศึกษาให้มากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของลักษณะผู้เรียนระดับอุดมศึกษา จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ไทย เทคนิคและวิธีการสอน ต่างๆ นักศึกษานั้นวิธีการคิด ที่ใช้เพื่อเพิ่มคุณภาพของการสอน เช่น การมีผู้ช่วยสอน การรับฟังอาจารย์ผู้สอน หรือการเพิ่มเครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ ให้มากขึ้นนั้น ก็มักจะได้ผลไม่ดีนักที่ เพราะเครื่องมือชั้นต่ำมากไป ผู้ช่วยสอนสนับสนุนให้การเรียนของตนเอง เป็นต้น

พักษา สาขุ (2517 : 47) กล่าวว่าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษา ก็คือ สะท้อนความรู้ และ ถ่ายทอดความรู้สร้างเสริมความรู้ ด้วยเหตุนี้การพัฒนาการสอนของคน เองอยู่เป็นประจำของสถาบันอุดมศึกษาที่ควรจะดึงให้เป็นหน้าที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการสอน ของสถาบันด้วย สารสิทธิ์ วัชโภทyan (2522 : 2) กล่าวว่า อารย์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนมากมีความเห็นว่างานสอนมีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง งานวิจัยมีความสำคัญเป็นอันดับสอง งานการเป็นที่ปรึกษานิติศิลป์ มีความสำคัญเป็นอันดับสาม การเขียนตัวเรียนมีความสำคัญเป็น อันดับสี่ และการบริการมีความสำคัญเป็นอันดับห้า ส่วน ไพบูลย์ สินลารัตน์ (2524 : 203) กล่าวว่า ในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ก็คงประกูลไว้ในท่านองเดียวกันว่าในกระบวนการหรือการกิจลักษณะ อาจารย์นั้น พะจะสรุปได้ดังนี้ งานหลัก ก็คือ การสอนในสถาบัน งานรอง ก็คือ การให้คำปรึกษานิติศิลป์ วิจัย เขียนตัวเรียน บทความ งานเสริม ซึ่ง งานชุมชน งานกรรมการ และการเพิ่มศูนย์ความรู้ งานอื่น ๆ ก็คือ การให้บริการทุนชุมชน สร้างเสริมศักยภาพวัฒนธรรม

การจัดกลุ่มดังกล่าวเป็นการจัดเพื่อความเรียบใช้ได้สะดวก และทำให้มีมาตรฐานเรื่อง ให้ความสำคัญแก่งานวิชาชีวากับนิสิต แต่ไม่ว่าจะแบ่งงานออกไปในลักษณะใดก็ตาม แต่ละงานก็มี ส่วนเสริมสร้างการสอนให้ดีขึ้น งานสอนที่คือจะช่วยให้การวิจัยและการเขียนตัวเรียนเพ่องซุ้ยขึ้น โดยเหตุนี้การพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์ จึงมีขอบเขตที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ การพัฒนาการสอนโดยตรง และการพัฒนาองค์ประกอบอื่น ๆ

1. การพัฒนาการสอนโดยตรง นิยมกับประกอบหลักที่ควรคำนึงถึงโดยที่ประการแรก คือ องค์ประกอบความรู้ให้ดี ประการที่สองคือองค์ประกอบนุคลิกภาษาให้เหมาะสม ประการที่สาม ต้อง พัฒนาวิธีสอนให้ดี ซึ่งสอนต้องดึงกับ สาขاهุศ ร่างกาย (2532 : 243) ที่กล่าวว่า บทบาทบังคับ ของอาจารย์ทุกคน ก็คือ บทบาทครุเม่นบทบาทที่ฐานของอาจารย์ทุกคน ที่จะช่วยให้วิทยาลัยครุ ลัมดุงรัตน์นิมิตต์ให้ผลิตและอบรมบุคลากรทั้งก่อนและหลังประจําการ บทบาทนี้อาจารย์จะทำได้ ศักดิ์สิทธิ์เป็นอย่างมาก ประพุตศิลป์ และ สอนศิลป์ ส่วน ไพบูลย์ สินลารัตน์ (2524 : 204) ที่ กล่าวว่า การพัฒนาการสอนนั้นควรคำนึงถึงองค์ประกอบหลัก ๆ 3 ประการ คือ ทักษะด้านองค์สอน บุคลิกภาพของผู้สอน และ กระบวนการสอน

การพัฒนาการสอนที่มีคุณค่า จะเกิดขึ้นได้ก็ต้องที่ก่อนอาจารย์เห็นคุณค่าด้วยตนเอง เมื่อ การดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและประسانดิษ์ กิจกรรมต่าง ๆ มีกราบขวางกระบวนการทุกสาขา และมี การประเมินผลทุกรอบ สรุป สายหมุด ร่างปีก ๒๕๓๒ : ๒๐๘) กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาการสอนมีแนวทางที่จะทำได้ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ศ้านเทคนิคการสอนและอุปกรณ์การสอนใหม่ คือ จัดบริการสนับสนุนเกี่ยวกับการ พัฒนาการสอนในห้องเรียน จัดบริการสนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนหลังอาหารกลางวัน เข้าสังเกตการสอนเพื่อนอาจารย์ จัดประชุม สมัชนาเกี่ยวกับเทคนิคการสอนในแพลตฟอร์มวิชา จัดบริการแนะนำการใช้อุปกรณ์การสอนใหม่ จัดบริการทดลองสอนด้วยเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น ใช้ คอมพิวเตอร์ ช่วยสอน การสอนรายบุคคล การสอนแบบร้าลลอร์สถานการณ์ จัดรายการบทกับ คุณภาพนั่งถือหรือชาชากับการสอน และส่งเสริมให้ทดลองสอนหลากหลาย ๆ วิธี
2. ศ้านักศึกษาและความรู้ใหม่ในกระบวนการเรียนรู้ของสอน คือ เรียนรู้เชิงรายวิชาใน สาขาวิชา จัดสนับสนุนเพื่อนอาจารย์ในสถาบันเดียวกันที่มีความเชี่ยวชาญเดียวกัน ใน ศ้านการวัดผลการเรียนข้อทดสอบ และฝึกวิเคราะห์ข้อสอบ
3. ศ้านห้องปฏิบัติ คือ คิดถึงสร้างหลักสูตรบางรายวิชาขึ้นมาใหม่ วิเคราะห์ ประเมินการเรียน ผลักดันเกี่ยวกับความสามารถด้านพื้นฐานทางศึกษา
4. สร้างประสบการณ์การสอนใหม่ คือ ทดลองสอนวิชาใหม่ ทดลองสอนในระดับ อื่น ๆ ที่สูงกว่าปกติขึ้น ๆ ทดลองให้การอบรมบุคลากรสาขาอื่น ๆ ทดลองสอนแทนอาจารย์บาง วิชา ทดลองสอนหลักสูตรเรื่องรังสี และสอนรวมกับอาจารย์อื่น ๆ
5. ประเมินผลเพื่อการปรับปรุงการสอน คือ ให้นักศึกษาประเมินผลการสอนอาจารย์ ขอคำแนะนำจากเพื่อนอาจารย์ในภาควิชาเดียวกัน เพื่อผู้เรียนเข้าใจการสอนมากขึ้นและที่สอน เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงการสอน ทำทุกมิติประกอบการสอน และให้เพื่อนอาจารย์วิจารณ์ ทำวิเคราะห์ก่อนการสอน แล้วให้เพื่อนอาจารย์วิจารณ์ และให้มีการประเมินผลการสอนระหว่าง อาจารย์ในภาควิชาเดียวกัน

2. การพัฒนาองค์ประกอบอื่น ๆ สำหรับการประเมินที่ของอาจารย์นอกจากการสอน โดยตรง ก็เช่นกับภารกิจอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการสอนด้วย ซึ่งมองได้ว่าการพัฒนาควรถูกันไปด้วย ซึ่งได้แก่

2.1 มากนักและกระบวนการในการวิจัย จะช่วยให้อาจารย์สามารถสร้างความรู้ขึ้น ในประเทศไทย และมีผลโดยตรงต่อการสอนอย่างมาก

2.2 ทักษะในการเขียนตัวเรื่อง บทความทางวิชาการ ควรจะต้องส่งเสริมและพัฒนาให้ก้าวขึ้น

2.3 ทักษะทางการบริหารและงานธุรการ อาจารย์ผู้สอนมักนิ่งทนๆในศ้านักเรียน บริหารและห้องเรียนอย่างโดยย่างหนักเสมอ

2.4 งานกรรมการและกระบวนการยกย่อง การที่การสอนหรือการเตรียมการสอน หลากหลายสถาบันก็ดำเนินการในรูปแบบกรรมการซึ่งเป็นลักษณะเด่นและถูกนับประจานของการทำงานในสถาบันอุดมศึกษา และงานกระบวนการยกย่อง กับงานคณะกรรมการนักเรียนของคู่กัน ผู้ที่ทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเข้าใจเรื่องของกระบวนการยกย่อง ไม่ได้มีช่องทางในการแสดงความคิดเห็น แต่เป็นส่วนหนึ่งของการยกย่อง ทำให้ขาดความสัมภิงค์และขาดความสัมภิงค์ในการนำเสนอและกระบวนการยกย่อง ซึ่งเป็นเรื่องลาก่อนและช่วยสนับสนุนการทำงานของอาจารย์เป็นอย่างมาก

2.5 การให้คำปรึกษานักศึกษา เนื่องจากปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาหันมาใช้ระบบหน่วยกิตประกอบกับความเข้าช้อนในสังคมมีมากขึ้น ปัญหาของผู้เรียน การให้คำปรึกษาจึงเป็นสิ่งที่เป็นมาก ควรที่จะได้ส่งเสริมความสามัคคิองคณาจารย์ในศ้านี้ด้วย

ไพบูลย์ สินล่าวัฒน์ (2524 : 206) ยังไกด์ล่าต่อไปถึงแนวทางในการพัฒนาการสอนจะกระทำได้ดังนี้

1. การเตรียมผู้สอนระดับอุดมศึกษา เนื่องจากการเตรียมผู้สอนในระดับอุดมศึกษาได้รับความสนใจมากขึ้น จึงได้มีโครงการต่าง ๆ มากมายเพื่อเตรียมผู้สอนระดับอุดมศึกษาที่มีคุณภาพ ได้แก่

1.1 การเป็นผู้ช่วยสอน จัดให้มีสิตหรือนักศึกษา นักศึกษาที่จะสอนอุปในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้ช่วยสอน ช่วยดำเนินการสอนบางส่วน และช่วยตรวจงานหรือให้คำปรึกษานิสิต นักศึกษาด้วยพร้อมกัน อีบีล (Ebl. 2526 : 209 - 210) กล่าวว่า กิจกรรมของผู้ช่วยสอนขึ้นอยู่ในเนื้อหาเดียวกัน นักศึกษาผู้ช่วยสอนจะได้ก่อ้างถูก ๆ และสอนกันอย่างเนื่อง ๆ ผู้ช่วยสอนจะเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดโครงสร้างปัญหาทางการสอนด้วยตนเอง และหาทางแก้ไขปัญหา กันเอง ควรที่จะจัดให้มีการฝึกสอนควบคู่กับวิชาที่เรียนด้วย จัดให้มีการสัมมนาการสอน ทั้งหมดมุ่งหมายให้กรรวงชื่น นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยกระตุ้น และส่งเสริมการสัมมนาเพื่อผลลัพธ์ด้วย

1.2 เพิ่มวิชาการสอนระดับอุดมศึกษาในหลักสูตร โดยจัดให้มีเชิงวิชาการการศึกษาเพิ่มขึ้นอีก 1 – 2 วิชา

1.3 ผลิตบัณฑิตปริญญาเอกทางการสอน หลักโทญุฬะฯ โปรแกรมนี้นักศึกษา เรียนรู้เนื้อหาอย่างดีแล้ว ข้มูลการฝึกงาน ภาระสอนแทนอาจารย์ท่านนี้เป็นหลัก

2. การพัฒนาอาจารย์ หมายความว่า การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณของอาจารย์ อาจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาระดับชั้นของเป็นรู้ ผู้มีความสามารถสูง เป็นเมืองอุตสาหกรรม ดังนั้น การที่จะให้ผู้สอนมาเพื่อนันนี้จะรู้สึกว่าไม่มีความจำเป็น อย่างไรก็ตามสถาบันก็ต้องรับผิดชอบในการพัฒนาอาจารย์ โดยทำให้อาจารย์รู้สึกว่า โครงสร้างพัฒนาการขึ้นนี้เป็นเพียงการเตรียมให้อาจารย์สามารถรู้ใหม่ มีทักษะใหม่ มีทักษะใหม่ นักศึกษาใหม่ที่จะช่วยให้อาจารย์รักษาความสำเร็จและเกียรติยุ่นในการเป็นอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา ไว้ต่อ ไฟญรย์ สินลารัตน์ (2524 : 218) กล่าวว่าการพัฒนาคุณอาจารย์มุ่งหมายให้ผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่แล้ว ได้มีโอกาสเพิ่มศูนย์ความรู้ ทักษะ และ การดำเนินงานด้านต่าง ๆ ให้ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งอาจแยกพิจารณาได้ 3 ประเด็น คือ

2.1 การสำรวจสภาพความต้องการ โดยจัดทำเป็นแบบสอบถาม จัดประชุมสัมมนา รวบรวมความคิดเห็นและปัญหาต่าง ๆ ที่ไว้ด้วยกัน ศูนย์สนับสนุนแล้วสังเกต หรือบันทึกไว้เพื่อสรุปรวมแล้วทำการดำเนินงานในภายหลัง

2.2 เทคนิคการพัฒนาโดยตรง การพัฒนาโดยตรง หมายถึงกิจกรรมและการดำเนินงานที่ผู้รับผิดชอบในการพัฒนาภาระยังได้รับขึ้นเพื่อส่งผลโดยตรงต่อการเรียนการสอน หรือ การทำงานของอาจารย์ และ อาจารย์มีส่วนร่วมโดยตรงเข่นกัน เทคนิคเหล่านี้อาจประเมิน เป็นก่อรุ่นใหญ่ ๆ ได้คือ การประชุมปฏิบัติการเป็นเทคนิคและกิจกรรมหลักของการพัฒนาการ

สอน การประชุมอภิปราย การอภิปรายข้อย่างหริ่งชิง และ สืบเชิงนั้นจะนำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงที่ทำให้มีความมั่นใจในการสอนของตนคือ การให้คำปรึกษาหรือการใช้ข้อติชม การเผยแพร่ข่าวสาร การให้ข่าวสารความรู้ในเรื่องของการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษากับอาจารย์จะช่วยให้อาชารย์เข้าใจในเรื่องของการเรียนการสอนคือชื่องอาจารย์ที่ทำเป็นญี่ปุ่น แผ่นป้าย เอกสาร ข่าว รูปส้าง ฯลฯ ก็ได้ การจัดทำอุปกรณ์การสอน อุปกรณ์ที่จัดให้กับอาจารย์นั้นจะต้องใช้ง่าย สะดวก ไม่ซับซ้อนเกินไป สำหรับข้อนามากต้องมีคนควบบริการให้และการให้ความคิดความเห็นของอาจารย์ที่สอนคือ ตอนอย่างตั้งใจ เสียงดังและให้เวลาเพื่อผู้เรียนควรได้รับความคิดเห็นมากกว่าคนที่สอนธรรมชาติ

2.3 เทคนิคการพัฒนาโดยข้อมูล เทคนิคการพัฒนาโดยข้อมูลนี้เป็นกิจกรรมที่ไม่ส่งผลโดยตรงต่อการสอนแต่จะส่งผลโดยข้อมูล คือ ทำให้การพัฒนาการสอนดำเนินไปได้ด้วยดี เทคนิคดัง ๆ ประกอบด้วย ผู้บริหารเป็นผู้สอนในทางวิชาการ ย้ำและเน้นในเรื่องการสอนอยู่เสมอ ยกย่องเชชและสนับสนุนในเรื่องของการสอน และการพัฒนาการสอน จัดสภาพแวดล้อมให้เป็นวิชาการ มีหนังสือมีข่าวกราฟ มีรายงานความก้าวหน้าทางวิชาการ มีผลงานการสอนคีเด่น ติดประกาศ เสนอให้อาชารย์ทราบอยู่เป็นประจำ ประกาศเกียรติบุญอาจารย์ที่คีเด่นประจำปี บริการความสัมภักดีค่าน้ำด้วย ให้กับอาจารย์อย่างแท้จริง เช่น การพิมพ์เอกสาร การติดต่อ บุคลากร กรณีใช้บริการอุปกรณ์ต่าง ๆ จัดหาเว็บไซต์ของโรงเรียนให้มีโอกาสไปเยี่ยมชมสถานที่ สถานที่ พื้นที่และเปลี่ยนความเห็นกัน เป็นคือโอกาสให้อาชารย์ได้มีเวลาพักหรือลุยก้าวในส่วน ให้น้อยลง เพื่อให้อาชารย์ได้ไปเครื่องดื่มสอน ที่น้ำความรู้เพิ่มเติมและมีการเปลี่ยนแปลงงาน เปลี่ยนวิชาสอน เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ เปลี่ยนความสนใจนัก แต่ไม่ควรบ่อบานเกินไป เพราะจะทำให้ความเชี่ยวชาญและขาดหายไป สรุปเทคนิคทางคีเด่นนี้คือ การจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการ ให้อีกด้วยการสอนและการพัฒนาการสอนอย่างแท้จริง

สาขานุส ร้าปาทอง (2532 : 208) ได้กล่าวถึงการพัฒนาภาระอาจารย์ว่า ควรดูว่าเมื่อใดจะจัดความความต้องการของผู้บริหาร และเมื่อใดควรจัดตามความต้องการของอาจารย์ เนื่องจาก การวิจัยพบว่า ผู้บริหารกับอาจารย์มักจะมีความต้องการไม่ตรงกัน ส่วนข้อเสนอแนะนี้เพื่อการพัฒนาอาจารย์มีแนวทางจะทำได้ ดังนี้

1. พัฒนาประสิทธิภาพภายใน

1.1 การศึกษาเพื่อและการแลกเปลี่ยน คือ การแลกเปลี่ยนอาชีวะระหว่างสถาบัน
ประเภทเดียวกัน การแลกเปลี่ยนอาชีวะระหว่างสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ การถูกงานระหว่างสั้น 1-
4 สัปดาห์ในสถาบันอุดมศึกษา การแลกเปลี่ยนบุคลากรในหน่วยงานอื่น เช่น ระหว่างกระทรวง
กระทรวงร่วมมือระหว่างสถาบัน ดังนาร่วมกับสถาบันอื่น ๆ ร่วมเป็นกรรมการในองค์การอื่น
นอกสาขาวิชาของตนเอง การลาศึกษา (sabbatical leave)

การทำงานพิเศษที่ได้รับมอบหมาย ก็คือ ทำงานในส่วนกิจงานผู้บริหารและทำงานกับ
องค์การความสัมพันธ์กับองค์กรของรัฐหรือเอกชน

1.2 การทำงานพิเศษที่ได้รับมอบหมาย คือ ทำงานในภารกิจงานผู้บริหารและ
ทำงานกับองค์กรตามสัญญากับองค์กรของรัฐหรือเอกชน

2. ภาระทางความเชื่อทางการ

2.1 ความเชี่ยวชาญในการจัดและวิชาเนาะหะ ก่อ เก็บนักท่องเที่ยว วิชาเรย์ลงใน
วงสารต่างๆ โดยใช้ผลิตภัณฑ์สนับสนุน ร่วมประชุมเชิงวิชาการ สัมมันท์ทางรัฐอื่นทำการวิจัย
เป็นสมาชิกศูนย์บริษัท ร่วมประชุมการวิจัยระดับท้องถิ่น มหา ภาค ปีรังศรี และ อ่านหนังสือ
นักความ ผลงานนวัตกรรมในสาขาวิชาของตน

2.2 พัฒนาในด้านกว้าง ก่อ เรียนเพิ่มเติมทักษะแบบ audit ในสาขาวิชาของตน หรือสาขากีฬาที่เกี่ยวข้อง เรียนระดับปริญญาในสาขาวิชานั้น เรียนในระบบการศึกษาต่อเนื่อง เรียนหลักสูตรระดับบัณฑิตวิชาชีพ ร่วมพัฒนารือองก์นวัตกรรมนวัตกรรมของนิสิตในสาขาวิชาอื่น ๆ และ อ่านบทความเกี่ยวกับการศึกษาเป็นประจำ

3. การพัฒนาความมี

3.1 การพัฒนาความรู้ทั่วไป กีฬา เรียนวิชาชีพสาขาอื่น ๆ เช่น กีฬาศิลป์ ศิลปะการแสดง ผ้า ทำอาหาร แก้เครื่องยนต์ เรียนวิชาอื่น ๆ ที่จะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด เช่น รักษาสุขภาพ เล่นดนตรี วิถีทางการเดินทาง ใช้เวลาว่างของตน เป็นสามารถสนับสนุนกันต่อไป และตั้งกลุ่มศึกษาทางโทรศัพท์

3.2 พัฒนาวัฒนธรรมและคุณธรรม กือ อุการแสดงศีลปะในสถานบ้านของคนท่องเที่ยวคุ้มค่าปัวตนธรรมต่างถิ่น เรียนภาษาต่างประเทศ สมาคมสังสรรค์กันชาวต่างประเทศ ร่วมกิจกรรมทางศาสนา ฝึกนั่งสมาธิ | ก รอนรับฟังความคิดของผู้อื่นโดยปฏิบัติอย่างร่วงและทำบุญสละทรัพย์สิ่งของด้วยโอกาสอันควร

3.3 พัฒนาอาชีพ กือ หัดปฏิปักษ์เกี่ยวกับชีวิตและอาชีพ จัดประชุมพนักงาน บุคคลอื่นที่ไม่ใช่วิชาการ ศึกษาวิชาชีพอื่นเพื่อเตรียมการเปลี่ยนอาชีพ และประกอบอาชีพอื่นเป็นงานอดิเรก

3.4 พัฒนาอนามัย กือ เป็นสมาร์ทโฟนรุ่นกีฬา เช่น หูรุ่นวิ่งท่อสูญญากาศ รุ่นแข่งขันกีฬาอาจารย์ และ อ่านหนังสือเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย

กิจกรรมต่างๆ ที่ยกตัวอย่างมา สถาบันจะจัดหรือให้อาชีพเป็นผู้ดำเนินการเองก็สามารถจะกระทำได้ เพราะถือเป็นการพัฒนาเด็กอาจารย์ทั้งสิ้น

สรุปได้ว่า การศึกษาและพัฒนาการสอนของอาจารย์ กือ การศูนย์และตัวตามผล การสอนของอาจารย์ที่อยู่เบื้องหลัง ต่างส่วนของการเรียนการสอนของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏให้ดีขึ้น รวมทั้งการพัฒนาสุขภาพ ร่างกาย และ จิตใจของอาจารย์ให้สมบูรณ์แข็งแรง เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

การวัดผลการเรียน ไฟกาล หวังพานิช (2526 : 13) กล่าวว่าการวัดผลการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการกำหนดหรือหาจำนวนปริมาณอันคับ หรือรายละเอียดของคุณลักษณะหรือพฤติกรรมความสามารถของบุคคล โดยใช้เครื่องมือเป็นหลักในการวัด กระบวนการคิดก่อสร้างจะทำให้ได้ตัวเลข หรือ ข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ที่ใช้แทนจำนวนและลักษณะที่วัดนั้น ค่อนข้างล แพรตตุล (2518 : 5) ให้ความเห็นว่า การวัดผลการศึกษา หมายถึง กระบวนการใด ๆ ที่จะให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่ง อันมีความหมายแทนขนาดสมรรถภาพหมายรวมที่ผู้เรียนนั้น มีอยู่ในคน

สรุปว่า การวัดผลการศึกษา เป็นกระบวนการจัดกระทำเพื่อตัดสินคุณภาพ สัญลักษณ์ที่ให้กับทุกสิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์อย่างมีกฎหมาย

เครื่องมือที่ใช้วัดผลการศึกษา ในการวัดผลการศึกษานั้นมีเครื่องมือ และ วิธีการ หลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การตรวจ ความเรียนทางด้านสังคม โดยใช้สังคมนิยม การสัมภาษณ์ การตรวจประเมินสถาน ตลอดจนการทดสอบ แต่โดยเหตุที่การทดสอบเป็นวิธี การที่ง่ายและใช้กันอยู่มาก ช่องทางจะแบ่งการทดสอบได้เป็นสามแบบ ก็คือ การทดสอบปากเปล่า การทดสอบโดยการเขียนตอบ และการทดสอบโดยการปฏิบัติจริง

การทดสอบปากเปล่า เป็นการเปลี่ยนเวลา ท่าทางอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามใจชอบ ดังนั้นจึงอาจไม่บุตรธรรมแก่ผู้เข้าสอบ โดยเฉพาะเด็กอาจมีผลต่อ ท่านที่ศึกษา อาจารย์ได้สังเกต บุคลิกภาพของผู้เข้าสอบไปในด้านน่องทางความบกพร่องมากกว่าความดี เรายังนิยมข้อสอบแบบ เป็นค่อน ซึ่งสะท้อนในการตรวจสอบ ไม่ใช่วางสถานที่และโอกาสที่จะปรับปรุงทดสอบให้ดีขึ้นก็ มีมากกว่า

ข้อสอบแบบข้อเขียนมี 2 แบบ ได้แก่

1.แบบอัดแน่น หมายถึง ข้อสอบที่ไม่มีข้อกำหนดสอนสนองของผู้เข้าสอบ เช่น คำ ถ้าแบบเรียงความ

2.แบบปรนัย หมายถึง ข้อสอบที่ใช้กับการตอบของผู้เข้าสอบ เช่น ข้อสอบแบบ ถูกผิด แบบเลือกทำตอบถูก ขึ้นดัง

ฉันจะขอขอบเชิญที่คุณพิพัฒน์ พันธุ์ หันนาคินทร์ (2524 : 203 - 204) กล่าวว่า ข้อสอบ ไม่ว่าจะเป็นแบบปรนัย หรือ อัตนัยก็ตามจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ความเที่ยงตรง ก็คือ ความสามารถจะวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัด คุณสมบัติข้อนี้เป็น คุณสมบัติสำคัญที่สุดของข้อสอบที่จะใช้วัดผลการเรียนของนักศึกษาข้อสอบโดยคุณสมบัติข้อนี้ไม่น่าเป็นข้อสอบที่จะนำมาใช้ได้โดยคิดมาก

2. ความเชื่อมั่น ก็คือ คะแนนที่ได้เป็นเครื่องมือแสดงความรู้ของนักศึกษาโดยแท้จริง ข้อสอบไม่เอื้อต่อการเคยว่า ถ้าไม่รู้จะไร้ผลทำไม่ได้ การจะทำให้ข้อสอบมีความเชื่อมั่นก็ต้อง ทำได้หลากหลาย เช่น โดยการสอนบ่อย ๆ เพื่อการสอนบ่อย ๆ คนเก่งจริงเท่านั้นที่จะรักษา

มาตรฐานของตัวอย่างได้ วิธีการอีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้ข้อสอบมีความเชื่อมั่นสูงคือ การสร้างข้อสอบให้มีความแน่นอนในการให้คะแนน คือ ถ้าตอบอย่างนี้จะต้องได้คะแนนเท่านี้ไม่มากกว่านี้ หรือน้อยกว่านี้

3. ประหัด ข้อสอบที่ต้องมีก็ถึงแม้ประหัดไปศักดิ์ในตัว เน้น ข้อสอบนั้นควรจะให้ คะแนนง่ายไม่เสียเวลา ข้อสอบนั้นใช้สอบง่าย เช่น มีคำอธิบายวิธีใช้ชัดเจน ไม่ต้องใช้สืบเชิง ขยายพิเศษในการควบคุมสอบ ข้อสอบวิชาเดียวกันรวมอยู่ในชุดเดียวกัน ไม่กระซับกระซับ ไปในที่ต่าง ๆ นอกจากนั้นขั้นรวมถึงการประหัดค่าใช้จ่ายและแรงงานด้วย

ส่วนการทดสอบโดยการปฏิบัติจริง มีวิธีการทำได้ดังนี้ อุปกรณ์ที่ทำเพื่อคร่าวันักศึกษาไว้ มีความสามารถเพียงได้ ในการให้คะแนนภาคปฏิบัติเรื่องวิธีการทดสอบหากอันดับแล้วทางเปลี่ยนมาเป็นคะแนนในตอนหลัง เช่น 5 แรกเป็น 4 พาก กือ ดีมาก ค ปานกลาง ด้อย แล้วทางเปลี่ยนมาเป็น 4 พาก เป็น 16 พาก ของการวิธีการคังกล่าวอาจให้วิธีดูว่า น่าเอามาใช้ได้ผลอย่างไร ปฏิบัติวิสดิล่าไห้

การประเมินผลการเรียน ภาค หวังพานิช (2526 : 13) กล่าวว่า การประเมินผลการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการตัดสิน ศรีภา สรุปเพื่อพิจารณาความเหมาะสมหรือหาข้อผิดพลาดของกุญแจกุญแจหรือพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติโดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการวัดเป็นหลัก และให้วิจารณญาณประกอบการพิจารณา ส่วนชวิต แพรตถุล (2518 : 127 - 128) ให้ความเห็นว่า การประเมินผลการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนนำทุก ๆ งานการที่พิจารณาจากการวัดไปใช้ กือ ผู้สอนนำผลต่าง ๆ จากการวัดเหล่านั้นรวมผลมาเพื่อใช้ในการวินิจฉัย ศรีภา ทุกต่อ และชี้ขาดลงเป็นผลสรุปว่า บุคคลนั้นมีคุณภาพสูงหรือต่ำ สอบได้หรือสอบตก สรุปว่าการประเมินผลการศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำสำรองการวัดผลการศึกษาอย่างมีกฎหมาย เพื่อวินิจฉัยและตัดสินการศึกษาของผู้เรียน ตัวบทุกชั้นเรียน

งานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการบริหารงานวิชาการที่น่าสนใจ มีดังนี้ ไฟ咒ร์ ศินลารัตน์ และ กนอain ฯ (2521) วิจัยปัญหาการบริหารงานแผนกวิชาของชุมทางกรย์มหาวิทยาลัย พบว่า กลุ่มวิชานุยศาสตร์ – สังคมศาสตร์ มีปัญหาในเรื่องการบริหารงานแผนกวิชาตรงที่การวางแผนงานอยู่ในอันดับสำคัญที่หนึ่ง ในขณะที่กลุ่มวิชา วิทยาศาสตร์และวิศวกรรมรวมทั้งกลุ่มวิชาแพทย์ มีปัญหาในเรื่องการบริหารงานแผนกวิชาแรกที่ งบประมาณ แต่ผลสรุปจากที่อาจมีแบบบัญชีพนบว่า ปัญหานะเดือนแบบส่วนใหญ่สอดคล้องกับอาการบัญชีและผู้บริหาร ส่วนมากศูนย์ถึงปัญหาในการวิจัย หลักศูนย์ การเรียน การสอน การวางแผนของแผนกวิชา รวมทั้งการงบประมาณคู่กัน

สุรชาติ สังข์รุ่ง และ กานอั่นฯ (๒๕๒๔) ได้วิจัยเรื่องบรรณาการทางวิชาการของวิทยาลัยครุภัณฑ์ภาคเหนือ โดยสถาบันภาษาไทยผู้สอนและผู้บริหาร ผลการวิจัยพนักงานบรรณาการทางวิชาการ ซึ่งหมายความว่า ศักยภาพด้านที่เกี่ยวข้องสนับสนุนให้เกิดความร่วงรองของทางวิชาการ ซึ่งได้แก่ ภาระวิชาการ ห้ามบุรุษทางเพศดำเนินกิจกรรมนักศึกษา มีดังนี้ คือ อาจารย์ผู้สอนกับผู้บริหารของวิทยาลัยครุภัณฑ์ภาคเหนือ อาจารย์ อุตระคิด ล่าป่าง และ เรืองราษฎร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรณาการทางวิชาการทุกด้าน ไม่แยกต่างกัน ส่วนหัวหน้าสาขาวิชาครุภัณฑ์สวัสดิ์ วิทยาลัยครุภัณฑ์บุรี สงเคราะห์ และ วิทยาลัยครุภัณฑ์เชียงใหม่ นั่นเป็นว่า อาจารย์ผู้สอนกับผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรณาการทางวิชาการในวิทยาลัยแต่ละแห่งกันในบางเรื่อง โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นคิดกว่า อาจารย์ผู้สอน กล่าวคือ วิทยาลัยครุภัณฑ์สวัสดิ์แยกต่างกันเฉพาะด้านวิชาการ ส่วนวิทยาลัยครุภัณฑ์สงเคราะห์ และ วิทยาลัยครุภัณฑ์เชียงใหม่นั้นแยกต่างหากเฉพาะด้านบริหาร

พระบรมราชโองการที่ ๑๖๔๗ ลงวันที่ ๒๕๓๐ ให้ไว้จัดเรื่อง ปัจจุหาการบริหารงานของวิทยาลัยかるในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยทรงรับปัจจุหาด้านการบริหารวิชาการ ดังนี้ กือ ปัจจุหาด้าน
คุณสมាជีทางวิชาการ ความกระตือรือร้นที่จะร่วงกิจกรรมทางวิชาการของนักศึกษา แหล่งศึกษา
ภราทางวิชาการ การสอนรับ และ สนับสนุนผลงานทางวิชาการของอาจารย์

สมชัย มนิธรรม (2531) ให้ไว้ข้อเรื่อง ลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารวิทยาลัย คู่ในพัฒนาของผู้บริหารและอาจารย์ทางด้านงานบริหารวิชาการที่สำคัญมีดังนี้

1. สามารถทำให้วิทยาลัยเป็นที่ยอมรับของสังคม โศภะในเรื่องวิชาการ
2. เห็นความสำคัญของงานด้านการสอน
3. ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ทางวิชาการที่มีเหตุผลจากผู้อื่นได้รับบันญชา
4. รับฟังคำแนะนำทางวิชาการที่มีเหตุผลจากผู้อื่นได้รับบันญชา
5. ให้เสริมภารกิจทางวิชาการโดยค่าตอบแทนสูงสุด ให้กับอาจารย์ จัดกิจกรรมทางวิชาการเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา

พิศิษฐ์ ตันยวัฒ (2530) ให้ไว้ข้อเรื่องการประเมินครรลองหลักสูตรสาขาวิชาการอื่น ๆ ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ทางผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องพัฒนาไป ให้เป็นผู้นำในการสอนด้านวิชาการ ให้หัวใจไปนั้น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎี ทฤษฎีและแต่ละคนที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ
2. หลักสูตรและการจัดเนื้อหา
3. ลักษณะ บุคลิกภาพและพฤติกรรมการสอนของอาจารย์
4. กระบวนการและ การให้บริการ
5. เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ประยุกต์ใช้

ประศิริ ศุวรรณรักษ์ (2532, 58) ให้ไว้ข้อเรื่องการศึกษาปัญหาส่วนตัว ปัญหา สังคม และปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยครุในสาขาวิชาลักษณะ สำนัก สถาบันฯ ทางวิทยาลัยฯ ทางวิชาเดียวกันได้ และ ทางวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ มีปัญหา มากในเรื่องนักศึกษาไม่เข้าใจกับการเรียนการสอนในวิทยาลัย และอาจารย์มีความเชื่อว่าอยู่ใน เนื้อหาที่สอนน้อย

วิไล ศัลวิเศษนกิต (2532) ให้รายงานการวิจัยเรื่องวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม กับ สมกับท้องถิ่น พนวจสภาพของหลักสูตรในปัจจุบัน โศภะส่วนรวมแล้วอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือ ยังคงไว้ได้ และเป็นที่น่าสังเกตว่าคะแนนเฉลี่ยของอาจารย์และบุคลากร คือ เมื่อมา หลักสูตร

สมศักดิ์ ศรีมานะนัน (2533) ได้วิจัยเรื่องการวิเคราะห์และติดตามผลการใช้หลักสูตรวิทยาลัยครุ สาขาวิชาพัฒนาศาสตร์และศิลปศาสตร์ ทุกชั้นกราว 2531 พบว่าผู้บริหารมีความเห็นต่อการใช้หลักสูตรว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกชั้น และมีอิทธิพลต่อความเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามอายุ แต่จำแนกตามผลงานทางวิชาการ พบว่าข้อที่มีความเห็นมาก ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ เมื่อหัวใจในแต่ละหมวดวิชาเข้าช้อนกัน เมื่อหัวใจในหมวดวิชาเลือกเสริมวิชาที่เปิดสอนหมายความสนใจของนักศึกษา เมื่อหัวใจในหมวดวิชาเฉพาะค้านมีความเหมาะสม เมื่อหัวใจเลือกเสริมมีความเหมาะสม จำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดวิชา เช่นเดียวกัน หลักสูตรได้แบ่งออกเป็น 12 สาขา มีพัฒนาเหมาะสม

2. อาจารย์สอนมีความเห็นต่อการใช้หลักสูตรว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกชั้น และมีอิทธิพลต่อความเห็นของอาจารย์ จำแนกตามอายุและตำแหน่งงานทางวิชาการ พบว่าข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ เป็นหลักสูตรที่สามารถเรียนนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตรประจำบ้านได้ ส่วนข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เมื่อหัวใจในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปเป็นพื้นฐานทั่วไปในการเรียนวิชาเฉพาะค้าน เมื่อหัวใจในหลักสูตรสอนคล่องแคล่วมีความเข้มแข็งของหลักสูตร เมื่อหัวใจในหมวดวิชาเลือกเสริมเข้าช้อนกัน ให้เลือกน้อยในหลักสูตรสอนคล่องแคล่วของหลักสูตร เมื่อหัวใจในหมวดวิชาเลือกเสริมเข้าช้อนกัน

3. นักศึกษามีความเห็นต่อการใช้หลักสูตรว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกชั้น และมีอิทธิพลต่อความเห็นของนักศึกษา จำแนกตามอายุและชั้นปีที่ศึกษาพบว่า ข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ เมื่อหัวใจในวิชาเฉพาะค้านเน้นการปฏิบัติ เมื่อหัวใจในวิชานอกห้องเรียนพัฒนาความคิดเห็นด้วยตนเองได้ และเมื่อหัวใจเฉพาะค้านรับการยอมรับจากบุคคลภายนอก เมื่อหัวใจในหมวดวิชาเลือกเสริมวิชาที่เปิดตามความสนใจของนักศึกษา เมื่อหัวใจในแต่ละหมวดวิชาเลือกเสริมวิชาที่เปิดสอนในชั้นเรียน แต่ละสาขาวิชาเปิดสอนโปรแกรมวิชาได้สอดคล้องกับสภาพแรงงาน เป็นหลักสูตรที่มีคุณสมบัติทางค้านพกนิวารี

ส่วนข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ หลักสูตรได้แบ่งออกเป็น 12 สาขา มีความเหมาะสม เมื่อนักศึกษาเรียนหลักสูตรแล้วสามารถพึงพอใจได้ เป็นหลักสูตรที่เรียนจบได้รับยศ เมื่อหัวใจส่วนใหญ่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ เมื่อหัวใจที่เรียนในกลุ่มวิชาเฉพาะค้านมีความลึกซึ้ง เมื่อนักศึกษาเข้าหลักสูตรนี้แล้วสามารถพึงพอใจได้ หลักสูตรนี้มีเนื้หา

ที่พัฒนาคนให้ทำงาน stereotypical ไม่เนื้อหาที่เน้นกุญแจมีงานเกินไป หลักสูตรได้แบ่งออกเป็น 12 สาย มีความเหมาะสม

ผลการวิจัยครั้งนี้ส្មุป้าได้ว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่าเป็นหลักสูตรที่ขาด ได้ศรีระดับปานกลาง

อุทิศ นวลเรือง (2529) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความเข้าใจเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ของนักศึกษาในสาขาวิชาลัชชรีอยุธยา พบว่านักศึกษาในระดับ ป.กศ. ชั้นสูง จะด้วยปริญญาตรี 2 ปี และระดับปริญญาตรี 4 ปี ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ ห้านหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดปัจจัยและแหล่งวิชาการ ด้านการดำเนินงานในห้องเรียน ด้านเทคนิควิธีสอนและทักษะต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการสอน ด้านการใช้หลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพของห้องเรียน ด้านกระบวนการเรียนการสอน และ การสอนชั้มเรียน ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียน ได้ดูดีมาก มีจำนวนน้อยกว่าเท่านั้ง ส่วนนักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ ในด้านเอกสารประกอบหลักสูตร ด้านการเตรียมการสอน มีจำนวนมากกว่าครึ่ง

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2531) ได้วิเคราะห์การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอน สาขาวิชาการอื่น ๆ ของวิทยาลัยชู หมายเหตุจากครุอัมโน อัปกรัตน์ และ สื่อต่าง ๆ ตลอดจนเอกสารและตำราเรียนอาจเรียกชื่อผู้สอนไม่เปลี่ยนพฤติกรรมในการสอน โดยยังคิดว่าสอนนักศึกษากรุ๊ป ที่มีความรู้คิมของนักศึกษาต่ำ และในบางสาขาวิชานักศึกษามีความรู้ทางค้านวิชาชีพแตกต่างกัน ทั้ง ป.กศ. ชั้นสูง กับ ปวส. เป็นต้น ทัศนคติในการออกแบบไปประกอบอาชีพส่วนหัวของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ และ ได้วันการสนับสนุนงบประมาณในการจัดการศึกษา สาขาวิชาการอื่น ๆ น้อย

พัทยา สาขุ (2517 : 52) ได้กล่าวในรายงานการสัมมนาทางวิชาการเรื่องการกิจของมหาวิทยาลัยที่สังคมไทยชูห่วงว่าผู้สอนใช้วิธีบรรยายในชั้นเรียนเป็นส่วนใหญ่ ส่วนวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เช่น การเตือนแบบสัมมนา กลุ่มชุมชนหรือเรียนจากกิจกรรมโดยทั่วไปยังถือว่าเป็นวิธีการสอนที่เฉพาะสำหรับชั้นบัณฑิตศึกษาหลังปริญญาตรี

รหัน แวงวาง (2533) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาในโครงการ อศป. และ กศ.บป. พบว่าสภาพการจัดการศึกษาในปัจจุบันมีความสอดคล้องกับผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ตามลำดับต่อไปนี้ คือ เอกค提ของผู้เรียน ความพร้อมของผู้เรียน หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร พฤติกรรมของผู้สอน สื่อการเรียนการสอน การเรียนการสอน อาคารสถานที่ ส่วนองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการศึกษามีเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ ความพร้อมของผู้เรียน เอกค提ของผู้เรียน หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร พฤติกรรมของผู้สอน ลักษณะการสอน

วนิช ภูเสธ (2534) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์ในสถาบันวิทยาลัยธุรกิจฯ พบว่าอาจารย์ทั้งหมด ท่าการสอนและงานนิเทศน์ศึกษา มากกว่าอาจารย์คณะวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้因为อาจารย์จากกลุ่มนี้มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานี้ มีวิชาที่จะตอบสนองความต้องการของสังคม และเป็นวิชาที่มีการเน้นมากที่สุด ในขณะที่อาจารย์คณะวิชาครุศาสตร์ ทำงานบริการวิชาการแก่สังคมมากกว่าคณะอื่น ๆ ผู้ที่อาจารย์มาผลงานทางวิชาการ ด้านต่าง ๆ พบว่าอาจารย์ในสถาบันวิทยาลัยธุรกิจฯ ด้านไหนก็มีความสามารถในการสอน งานนิเทศน์ศึกษา ผลงานวิชาการด้านอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาใดที่ควร ให้แผนทางงานวิจัย สรุปว่าผู้สอนในวิทยาลัยครุใช้เวลาส่วนใหญ่ในด้านการสอนและเตรียมการสอน

สมใจ ฤทธิ斯坦ธ (2533) ได้ศึกษาความคืบหน้าของนักศึกษาที่มีค่าต่อการสอนของอาจารย์ในคณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครุศาสตร์ พบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่มีคุณลักษณะของความเป็นครุ เป็นที่พึงพอใจของนักศึกษา ไม่องค์ประกอบทางเพศ ไม่นาน และปานกลาง

สะยาดศรี คงนิต คณะนือน (2530 : 53) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาการดำเนินงาน ของสถาบันวิทยาลัยอาชญากรรม หัวข้อการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ควรจัดให้มี การทำแผนการสอน ไว้เป็นแนวทางในการสอน เพราะมีปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ประจำวิชาที่สอนมาก

ฐานี นงนุช (2527) ได้รายงานผลการวิจัยปัญหาการฝึกสอนในทัศนะของอาจารย์นิเทศฯ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาวิทยาลัยครุศาสตร์ พบว่านักศึกษาฝึกสอนปะรำบ ปัญหานี้เกี่ยวกับการฝึกสอนในทุก ๆ ด้านอยู่ในระดับน้อย อาจารย์นิเทศฯ มีปัญหามีและอุปสรรค ในการนิเทศการสอนเกี่ยวกับเรื่องมีเวลาไม่พอ มีงานในหน้าที่อื่นมาก ไปนิเทศไม่สะดวก และ

สถานที่ฝึกสอนอยู่ไกล ส่วนอาจารย์ที่เลี้ยงจะมีปัญหา และอุปสรรค ก็อ ให้คำแนะนำแก่ นักศึกษาฝึกสอนแล้วไม่ปฏิบัติตาม ทำบันทึกการสอนไม่เสร็จตามเวลากำหนดขาดการประสานงานกับอาจารย์นิเทศฯ

วีระ มหาวิชัย (2529) ได้รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพในการศึกษาประสานการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ผู้ใช้การประเมินผลแบบผ่านและไม่ผ่าน พบว่า ประสิทธิภาพในการฝึกประสานการณ์วิชาชีพของนักศึกษาเมื่อใช้การประเมินผลแบบผ่านและไม่ผ่านต่อลง เมื่อเปรียบเทียบกับการประเมินผลแบบแบ่งเป็น 5 ระดับ เนื่องจากขาดแรงจูงใจที่จะทุ่มเทให้แก่การฝึกประสานการณ์วิชาชีพอย่างเต็มที่แต่ห้องการเรียนให้ผ่านการฝึกเท่านั้น

วารี เกิดคำ (2533) ได้รายงานการวิจัยเรื่อง การประเมินผลประสิทธิภาพสื่อการสอนวิชาชีพครุ พนวจ นักศึกษาที่เรียนรายตามโปรแกรมพัฒนาศักยภาพด้านคุณลักษณะของครุศึกษา สรุป กระบวนการนักศึกษาที่เรียนจากการสอนปลัด

ธิดา ไหรีบุญเดช (2514) ได้ทำการศึกษาเรื่องบริการคอมพิวเตอร์ และการสนับสนุนของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่ามีปัญหาในการดำเนินการ สรุปให้กับ ปัญหาในเรื่องสถานที่คับแคบและไม่สะดวก หนังสืออิเล็กทรอนิกส์และวัสดุอ้างอิงมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ กับความต้องการของผู้ใช้ห้องสมุดนักศึกษา ผู้ที่เข้าห้องน้ำที่บริการตอบค่าตอบแทน และช่วยการค้นคว้ามี จำนวนน้อยเกินไป และปัญหาที่ช่วงกับผู้ใช้ห้องสมุดส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจวิธีการใช้ห้องสมุด ส่วน ปัญหาของคณาจารย์ และนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการใช้บริการตอบค่าตอบแทน และช่วยการค้นคว้า ของห้องสมุดมหาวิทยาลัย ได้แก่ ขาดความสะดวกในการศึกษาต่อใช้บริการและช่วยเวลาที่ห้อง สมุดมหาวิทยาลัยเปิดให้บริการตอบค่าตอบแทน และ ช่วยการค้นคว้าน้อยเกินไป

ประเสริฐ นาสุไรร์ (2531) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาทบทวนของห้องสมุดคือ การศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาลัษชริอุษชา พบว่าห้องสมุดสาขาวิชาลัษชริอุษชาส่วนมากมีปัญหา ในเรื่องการจัดป้ายเนื้อหาของห้องสมุด จำนวนโต๊ะเก้าอี้ในห้องสมุด ความเงียบสงบภายในห้องสมุด จำนวนหนังสือค่าวราภูมิไทยนิรเวณที่ย่อ และ คันคราวันนังสือ กำหนดเวลาที่ให้เชื้อและส่งหนังสือของ ระหว่างเวลาที่ให้เชื้อหนังสือของในแต่ละครั้ง บริเวณที่นั่งอ่านหนังสือพิมพ์ บริเวณที่

นั่งอ่านวารสารเย็นเล่น บริเวณที่นั่งอ่านวารสารฉบับใหม่ การจัดขายหนังสือราคาถูกในห้องสมุด การจัดอยู่ภิปรายและได้เวลาที่ ความทันสมัยของข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้จากห้องสมุดและปริมาณข้อมูลของ ห้องสมุดที่ใช้ในการทำรายงานผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาด้านต่าง ๆ โดยการทดสอบค่าที่ และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนประกอบกับวิธีการทดสอบของคันแคน พบว่า ในด้าน ความแตกต่างระหว่างเพศ นักศึกษาชายมีความพอใจในสภาพปัญหาต่าง ๆ มากกว่านักศึกษาหญิง ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในด้านความแตกต่างระหว่างระดับชั้นปี นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความ พึงพอใจในสภาพปัญหาด้านต่าง ๆ มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ที่ระดับ ความมีนัยสำคัญ .05 ในด้านความแตกต่างระหว่างระดับผลลัพธ์ทางการเรียนระดับสูง มี ความพอใจในสภาพปัญหาด้านต่าง ๆ มากกว่า นักศึกษาที่มีผลลัพธ์ทางการเรียนระดับปาน กถาง และระดับต่ำที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

พว. พันธุ์มนนา (2513) ได้ทำการศึกษาร่อง ปัญหาและความต้องการในการรับ บริการห้องสมุดของอาจารย์และนักศึกษาชั้นปีแรกภาคเรียนที่ 1 ห้องเรียนที่ 2 ใน วิทยาลัยครุฑ์วัฒนา พบว่าห้องสมุดวิทยาลัยครุฑ์วัฒนา ขาดคุณธรรมในแต่ละวิชา หนังสืออุปกรณ์ไม่เพียงพอ หนังสืออ่านทั่วไป และวรรณกรรมมีน้อย มีพื้นที่และที่นั่งอ่านจำกัด และ ขาดความรู้ในการให้กินหนังสือในห้องสมุด ผู้บริหารควรจะเพิ่มความสำคัญของห้องสมุดโดยจัด ห้องประชุมเพื่อรักษาหนังสือ วัสดุการศึกษาและปรับปรุงห้องสมุดให้เพียงพอ

อรพินทร์ ชานนราธ (2528) ได้ทำการศึกษาเรื่องความพึงพอใจในการปฏิบัติงานหอ สมุดของอาจารย์บรรณาธิการในวิทยาลัยครุฑ์วัฒนา พบว่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงานห้องสมุดของ อาจารย์บรรณาธิการในวิทยาลัยครุฑ์วัฒนา แบ่งออกเป็นกลุ่ม เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงาน ห้องสมุดของอาจารย์บรรณาธิการในวิทยาลัยครุฑ์วัฒนา ห้องสมุดของอาจารย์ บรรณาธิการในวิทยาลัยครุฑ์วัฒนา ประมาณ 0.5 โดย อาจารย์บรรณาธิการในวิทยาลัยครุฑ์วัฒนา ทราบถึงความพึงพอใจมากกว่าในด้านความก้าวหน้า ใน การทำงาน ค่าตอบแทน นโยบาย และการบริหารงานของหน่วยห้องสมุด ความสัมพันธ์กับผู้ บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน การได้รับความอนุรับสนับถือ สภาพแวดล้อมในการทำงาน ความสะดวกและสวัสดิการ

ชูตักด์ เอกพัชร (2533) ได้รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการวิจัยในสาขาวิชาลัทธกษิณ พนว่าความเห็นที่อาจารย์ส่วนใหญ่ที่ทำวิจัยก็เพื่อประโยชน์ในการสอนและ การปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นหน้าที่ของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ส่วนความเห็นที่อาจารย์ไม่ท่าวิจัยเนื่องจากขาดความรู้ ประสบการณ์ และไม่มีเวลา

ไหโรมน์ แสงรัตน์ (2527) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพการทำงานวิจัยและความต้องการทำงานวิจัยของอาจารย์ วิทยาลักษณะทางพนว่าผลงานการวิจัยมีดังด่อไปนี้

1. สภาพองค์ประกอบในการทำงานวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลักษณะทางพนว่าผลงานการวิจัยมีดังด่อไปนี้
ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด องค์ประกอบในการทำงานวิจัยที่ต้องอยู่ในระดับมาก คือ ผู้บังคับบัญชาส่งเสริมและสนับสนุนในการทำงานวิจัย ความรู้ด้านเพื่อทางในสาขาที่ต้องการวิจัย ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา และวิทยาลักษณะการเผยแพร่ผลลัพธ์ที่ต้องการให้อาจารย์ทราบโดยทันที องค์ประกอบที่เป็นปัญหามากที่สุดคือนั้น ได้แก่ ความรู้ด้านเทคนิคหรือวิจัย เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย บรรดาภินทร์ในการส่งเสริมการทำงานวิจัย และ การนำผลวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาในวิทยาลัย

2. อาจารย์ในวิทยาลักษณะทางพนว่าความต้องการองค์ประกอบในการทำงานวิจัย มากถึงมากที่สุด ในทุกประเด็น แต่ที่มีความต้องการเร่งด่วนที่สุด ความรู้ด้านเทคนิคหรือวิจัย เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา และ บรรดาภินทร์ที่ส่งเสริมการทำงานวิจัยของอาจารย์

3. สภาพการทำงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เกหทำวิจัยในระหว่างการศึกษามาแล้ว มีอาจารย์เพียงส่วนหนึ่งที่ทำงานวิจัยในระหว่างการทำงานในวิทยาลักษณะ และ อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่รู้ความเห็นว่าจะทำวิจัยอย่างแน่นอนในอนาคตด้วยเหตุผลที่ว่าการวิจัยมีประโยชน์ต่อการสอนและการปฏิบัติงานอีก ๆ โดยมีความต้องการวิจัยหัวข้อที่เกี่ยวกับเนื้อหาสาระของวิชาที่สอนมากที่สุด

4. งานวิจัยที่อาจารย์ทำในระหว่างการทำงานนั้น ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยประจำเดือนปี ประยุกต์ และให้บริการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้เวลาในการทำวิจัยโดยเฉลี่ยประมาณ 1 ปี โดยได้รับทุนจากวิทยาลักษณะและกรรมการฝึกหัดครุภัณฑ์สุค ส่วนการเผยแพร่ผลการวิจัยนั้นส่วนใหญ่พิมพ์เป็นรูปเล่มเอกสาร

5. อาจารย์ที่เก๊าท่าวิจัยในระหว่างการทำงาน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36 – 40 ปี มีภูมิการศึกษาระดับปริญญาโท มีตัวแทนผู้ทรงคุณวุฒิ และมีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ในช่วง 11 – 15 ปี

6. การเปรียบเทียบสภาพองค์ประกอบและความต้องการของผู้ประกอบในการทำงาน วิจัยระหว่างวิทยาลัยชั้น 5 แห่ง ปรากฏว่าองค์ประกอบการวิจัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ ความรู้ด้านเทคนิคหรือวิชาชีพ ความสามารถทางวิชาการ และความต้องการวิจัย และประสิทธิภาพของศูนย์วิจัยในการประสานงานด้านการวิจัยแก่อ้าวารย์ ส่วนความต้องการของผู้ประกอบในการทำงานวิจัยมีข้อแตกต่างกัน

7. ศูนย์วิจัยในวิทยาลัยชั้นกุ่มภาคกลาง ที่ทำหน้าที่ประสานงานด้านการวิจัยของ อ้าวารย์ และทำวิจัยตามที่ได้รับมอบหมายนั้นมีปัญหาด้านการบริหาร คือ ขาดนโยบายและแผน งานที่ชัดเจน ขาดงบประมาณและบุคลากร เป็นต้น และอาจมีผลให้มีความกระตือรือร้นในการ ท่าวิจัย

สรุป ขั้นตอน (2534) ให้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาอ้าวารย์ เพื่อการเปลี่ยน แปลงเป็นสถาบันอุดมศึกษาในทุรรศนะของผู้บุริหารและอ้าวารย์ในวิทยาลัยชั้น กศส. ทั้งกศส. วิทยาลัยชั้น 5 ผู้บุริหาร ผู้สอน ผู้ศึกษาพบว่า ด้านการจัดดำเนินการพัฒนามีความแตกต่างกัน ส่วนด้านวิชี ธรรมพัฒนา ศักดิ์ปัญญาและอุปถัրรคในการพัฒนามีความแตกต่างกัน ในทุรรศนะของผู้บุริหาร เห็นว่าด้านการจัดดำเนินการพัฒนา วิทยาลัยชั้นกุ่มมีโครงการร่วมมือในการพัฒนาอ้าวารย์กับ มหาวิทยาลัย หรือ หน่วยงานอื่น ทั้งภายในและภายนอกอยู่ในระดับไม่มีเลข ส่วนในทุรรศนะ ของอ้าวารย์เห็นว่าด้านการจัดดำเนินการพัฒนาวิทยาลัยควรจัดโครงการอบรมภาษาอังกฤษแบบ เชิงแยกระหว่างอ้าวารย์ที่ต้องการในศึกษาต่อในต่างประเทศและมีโครงการร่วมมือในการพัฒนาอ้าวารย์กับ มหาวิทยาลัย หรือ หน่วยงานอื่นภายในประเทศ อยู่ในระดับไม่มีเลข ในทุรรศนะของผู้บุริหาร เห็นว่าด้านวิธีการพัฒนา วิทยากรที่มีเชื้อเสียงมักจะติดต่อได้หากเวลาไม่รบกวนกิจกรรมน้องๆ กัน เกินไป วิทยากรในสาขาวิชาใหม่มักไม่มีในท้องถิ่น จึงเป็นต้องติดต่อจากส่วนกลางเป็นส่วน ใหญ่ ทำให้เสียเวลาในการดำเนินการค่อนข้างสูงและเอกสารตัวร่างที่มีอยู่ล้าสมัยและไม่พึง พอด เป็นปัญหามาก ส่วนในทุรรศนะของอ้าวารย์เห็นว่าด้านปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนามี ปัญหามาก ซึ่งนอกจากปัญหาที่ผู้บุริหารพบแล้วขึ้นเหนือกว่าคือวิทยากรที่มีความเชื่ยวชาญใน สาขาวิชาเฉพาะด้านที่วิทยาลัยต้องการพัฒนา ขาดหน่วยงานและคณะที่ทำงานที่รับผิดชอบโดยตรง ในการจัดดำเนินการเพื่อพัฒนาอ้าวารย์ อีกทั้งงบประมาณในการสนับสนุนในการเข้าร่วมอบรม

สัมมนาหารืออบรมเชิงปฏิบัติการมีเนื้อหา บางครั้งผู้เข้ารับการอบรมฯต้องร่ายเงินค่าลงทะเบียนเอง ซึ่งเป็นปัญหามากอีกด้วย

ตามไป ฤทธิ斯坦ธิ (2530) ได้รายงานผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของกฎหมายฯ สาขาวิชาลัพธ์ดันโภสินทร์และกฎหมายราย ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษาที่มีต่อระบบการวัดผลประเมินผลการศึกษาในสภากาชาด เป็นจริงและในสภากาชาดที่ควรเป็นไม่แตกต่างกัน ยกเว้นสามข้อที่แตกต่างกัน ก็คือ ข้อแรก การรวมรวมอุดประสงค์รายวิชาจากค่ารายตัวฯ เล่ม ข้อที่สอง การกำหนดค่าคุณประสงค์รายวิชาเป็นของตนเอง ข้อที่สาม ก่อนสอนจะแจ้งให้นักศึกษาทราบอุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งอาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรจะทำในสภากาชาดที่ควรเป็นเพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะไม่ได้ทำตามสภากาชาดที่ควรเป็นเกี่ยวกับแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดผลประเมินผลการศึกษาไม่แตกต่างกัน ยกเว้นที่ผลต่างกันก็คือ ข้อที่ความเห็นส่วนใหญ่ของอาจารย์นักวิชาเดียวกันแต่มีผู้สอนหลากหลาย ควรจะใช้ ข้อสอบเดิมแล้วสอนอีกคราวมีการรีบูนปูจุ กรณีข้อสอบหลักข้อหนึ่งให้สัมภาษณ์กับนักศึกษาและข้อสอบเป็นแบบใดก็ได้ตามความเหมาะสม ก็จะเห็นได้ชัดเจนกับนักศึกษาที่ไม่แตกต่างกันยกเว้นที่แตกต่างกันก็คือ ความเห็นส่วนใหญ่ของอาจารย์นักวิชาทำไม่ได้ทำ ได้แก่ ผลการสอนยังคงหวังภาคได้ใช้ประโยชน์เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนเมื่อทดสอบข้อสอบแล้วควรแจ้งผลให้นักศึกษาทราบและชี้แจงว่าทำถูกผิดอย่างไร ใช้ผลการสอนปลายภาคเป็นการตรวจสอบว่านักศึกษาเรียนรู้มาแล้วเท่าไรและเทียบกับคนอื่นๆ และเป็นอย่างไร ผลการสอนของอาจารย์ของท่านได้ใช้ประโยชน์เพื่อการแนะนำฯ ก็จะเห็นการควบคุมของนักวิชาไม่แตกต่างกันยกเว้นที่แตกต่างกันก็คือ ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของอาจารย์นักวิชา ได้แก่ ภาควิชาควรคุ้มครองการวัดผลและประเมินผลของอาจารย์ในภาควิชา ก็จะเห็นการควบคุมของนักวิชาไม่ได้ทำ ได้แก่ ภาควิชาควรจัดการวัดผลและประเมินผลของอาจารย์ในภาควิชา ได้แก่ การให้บริการจากหน่วยกลางไม่แตกต่างกัน ยกเว้นที่แตกต่างกันก็คือ ความเห็นส่วนใหญ่ของอาจารย์นักวิชาไม่ได้ทำ ได้แก่ ให้บริการจัดการวัดผลและประเมินผล การรวมคะแนน การวิเคราะห์ข้อสอบและผลการสอน วัดผล เช่น การรวมคะแนน การวิเคราะห์ข้อสอบและผลการสอน

งานวิจัยต่างประเทศ

อัลวีน์ (Alwine. : 1052 - A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาครูที่มีต่ออาจารย์นักศึกษาที่เป็นชาย และหญิง ในมหาวิทยาลัยนอร์ธเทิร์นโคโลราโด และได้สรุปผลการวิจัยว่า ไม่มีความแตกต่างกันในความพึงพอใจของนักศึกษาครูที่มีต่ออาจารย์นักศึกษาที่ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง และได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน เพื่อให้เห็นผลจริงจังขึ้นอีก

อาซินิกา (Arciniega. 1972 : 1052 - A) ได้ทำการวิจัยการจัดโปรแกรมการส่งเสริมอาจารย์ประจำการ และได้สรุปผลการวิจัยว่า การจัดโปรแกรมการส่งเสริมอาจารย์ประจำการ อย่างมีประสิทธิภาพนั้นของการอาจารย์จะได้รับความรู้ด้านทฤษฎี และเข้าใจแนวคิดทฤษฎีทางศึกษาแล้ว ซึ่งทำให้อาชารย์เกิดทักษะและศักยภาพในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจไปในระยะถัดไป และเมื่ออาจารย์ได้รับสิ่งใหม่ ๆ หากปัจจุบันที่ขาดให้แล้วจะส่งเสริมการปรับปรุงขึ้นอีก

เชอร์แมน (Sherman. 1959 : 20 - 25) ได้ศึกษาปัญหาการใช้ isotopethiocyanate ของอาจารย์ในคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย พบว่ามีปัญหานี้และอุปสรรคดังนี้ คือ สภาพของห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการใช้ isotopethiocyanate ผู้สอนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ isotopethiocyanate ขาดความระดูในการยิน และชั่นนาน isotopethiocyanate มีไม่เพียงพอ

คัสโอลว์ (Caslow. 1970 : 1119-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมการจัดส่งเสริมครุภัณฑ์ประจำการทางเอกสาร ปี 1959 – 1969 ได้ให้ข้อคิดว่า การจัดโปรแกรมส่งเสริมครุภัณฑ์ประจำการนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงนุยษะสัมพันธ์กระบวนการเรียนการสอน การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ภาคในไลท์ทางการศึกษา การประเมินผลตนเอง การบูรณาการ ปัจจุบันของ

จากที่กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นว่างานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญสูงสุดในบรรดา
งานต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา แต่ในทางปฏิบัติแล้วพบว่าผู้บริหาร
สถาบันฯ และอาจารย์ในเมืองไทยปฏิบัติตามด้านนี้ค่อนข้างน้อยและแม้ในต่างประเทศก็มี
ปัญหาเช่นกัน ซึ่งเป็นอันดับแรกที่ต้องปรับปรุงมิฉะนั้นการจัดการศึกษาหรือการสร้างคน หรือ
การสร้างประเทศไทยจะไม่สำเร็จ

จึงเป็นหน้าที่และการกิจยัณฑ์ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับจะหันมาสนใจ
สนับสนุนส่งเสริมและช่วยเหลือให้งานวิชาการของสถาบันฯ ไม่ว่าจะเป็นด้านงบประมาณ หรือ
บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ การจัดอบรม หรืออื่นใดก็ตามและที่สำคัญที่สุด ผู้บริหารระดับสูงควร
หาทางส่งเสริมและกระตุ้นให้อธิการบดีสถาบันราชภัฏ หรือผู้บริหารสถาบันฯ ได้เห็นความ
สำคัญและได้ปฏิบัติตามด้านวิชาการมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก
Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 3

วิธีค่าเนินการวิจัย

การศึกษาวิชากรังนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ค่าเนินการเป็นขั้นตอนตามลำดับ
ดังนี้

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและภาระการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษากรังนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษาของ
คณะวิทยาการจัดการ ในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง 4 สถาบัน
  - สถาบันราชภัฏพิมลสัง格ร
  - สถาบันราชภัฏนราธิวาสราชนครินทร์
  - สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร
  - สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้
  - 2.1 กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับคณะวิทยาการจัดการตั้งแต่ อธิการบดี
รองอธิการบดี คณบดีคณะวิทยาการจัดการ รองคณบดีคณะวิทยาการจัดการ อาจารย์ในคณะ
วิทยาการจัดการทั้งหมด โควตั้งแบบสอนตามไปสถาบันละ 25 ชุด รวมทั้งสิ้น 100 ชุด ได้
รับค่าตอบแทน 60 ชุด

2.2 กลุ่มนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 3 และ 4 ของทุกโปรแกรมวิชาในคณะวิทยาการจัดการ ห้องภาคปกติ และภาคพิเศษ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sampling random) ได้ตัวอย่างสถาบันละ 100 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน ส่งแบบสอบถามไป 400 ชุด ได้รับตอบที่สมบูรณ์ 380 ชุด

มาตรฐานที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถามซึ่งแบกรอ ก เป็น 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 สำรวจสำรวจนักศึกษาของผู้บริหาร และ อาจารย์ของคณะวิทยาการจัดการ

ชุดที่ 2 สำรวจสำรวจนักศึกษาของนักศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ก่อ

ตอนที่ 1 เป็นสถานภาพของผู้สอนแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อระบบการบริหารงานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ ในค่านิต่งๆ ได้แก่

- ค้านการวางแผนและการส่งเสริมวิชาการ

- ค้านหลักสูตรและการสอน

- ค้านการจัดการเรียนการสอน

- ค้านการบริการทางวิชาการ

- ค้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

- ค้านการพัฒนาอาจารย์ / นักศึกษา

- ค้านการรับผลและประเมินผล

แบบสอบถามตอนที่ 2 นี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มาก

มาก น้อย น้อยที่สุด และไม่เกี่ยวเลข ซึ่งเป็นแบบสอบถามสำหรายกัน (Checklist)

ตอนที่ 3 เป็นชื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ ซึ่งเป็นคำถามเปิด

การสร้างเครื่องมือในการรับรู้ความต้องการ

วิธีการสร้างแบบสอบถามมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหาดูน้ำที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากค่ารายละเอียดสารค่าต่าง ๆ
2. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในสถาบันราชภัฏ
3. ออกรูปแบบแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ ในสถาบันราชภัฏ
4. นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาปรับปรุงและสร้างแบบสอบถามที่มีโครงสร้างที่ชัดเจน ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
5. เสนอแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและให้กรอบกฎหมาย
6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชากรที่มีไช่กลุ่มตัวอย่างในสถาบันราชภัฏ พิบูลสงคราม ก่อตั้งวิทยาเขตเดือน 1 ชุด ผู้บริหารคณะวิทยาการจัดการ 5 ชุด และ นักศึกษา 20 ชุด
7. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือรับรองจากอธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อขอความร่วมมือจากสถาบันราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือตอนล่างทั้ง 4 แห่ง ในการตอบแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามส่งไปยังสถาบันราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือตอนล่างทั้ง 4 แห่ง
3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามเพื่อการวิจัยศึกษา อาจารย์ และ นักศึกษาไปประจำที่ ดำเนินการต่อ

การอัคคระท่ากับข้อมูล

1. คัดเลือกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจสอบและตรวจน้ำหนะแผนความเกณฑ์ที่กำหนดให้
3. นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ โดยการคำนวณค่าเบต้าของกอนพิวเตอร์
4. รายงานและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในตอนที่ 2 ซึ่งเป็นการสำรวจภาค域และมาตราส่วนประมาณ化 5 ระดับ วิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเริงพร้อมๆ เพื่อศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการบูรณาการวิชาของคณะวิทยาการจัดการในแต่ละด้านรวม 7 ด้านนั้น โดยการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย และ ค่าความเปี่ยมหมายความหมาย แล้วข้อมูลด้านการประชากร ให้วิเคราะห์ต่อร้อยละ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการบูรณาการวิชาการของคณะวิทยาการจัดการในแต่ละด้านรวม 7 ด้าน โดยใช้ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปร 2 กลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Anova) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้น

เกณฑ์การให้คะแนน

5	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ	มากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ	มาก
3	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ	น้อย
2	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ	น้อยที่สุด
1	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ	ไม่มีเลข

เกณฑ์การให้คะแนนผลอ่อน

1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ	มากที่สุด
1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ	มาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ	น้อย
3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ	น้อยที่สุด
4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ	ไม่มีเลข

การประเมินผลข้อมูล

ใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS For Windows ในการประเมินผลข้อมูล

ส่วนการวิเคราะห์เมื่อหาจากแบบสอบถามตามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นค่าตามป้ายเปิดนั่น ใช้วิธีแยกแยะความถี่ หลักการและ และ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ระบบการบริหารงานวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ ในสถาบันราชภัฏสุรุ่ยภาคเหนือตอนล่าง สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้บริหารและอาจารย์ในคณะวิทยาการจัดการ

ตอนที่ 2 ข้อมูลของนักศึกษาในคณะวิทยาการจัดการ

โดยไปเพลิดเพลินเมื่อการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอนดังต่อไปนี้

ก. ผลการวิจัยที่ผ่านมาตรฐานให้แก่ ลักษณะที่นำไปสู่ความคุ้มค่าอย่างที่ท้า
การศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับคุณลักษณะด้านประชาราตน และพัฒนาที่มีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของ
คณะวิทยาการจัดการ แสดงผลเป็นคุณลักษณะ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่ากลางเบื้องบนมาตรฐาน

ก. ผลการวิจัยที่ผ่านมาตรฐานให้แก่ ลักษณะที่นำไปสู่ความคุ้มค่าอย่างที่ท้า
การศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับคุณลักษณะด้านประชาราตน และพัฒนาที่มีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของ
คณะวิทยาการจัดการ แสดงผลเป็นคุณลักษณะ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่ากลางเบื้องบนมาตรฐาน
แบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้บริหารและอาจารย์ในคณะวิทยาการจัดการ

ก. ถ่วงค่าร้อยละทางรวม

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านตัวแปรทั้งหมด

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารและอาจารย์

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	14	23.3
ชาย	46	76.7
รวม	60	100.0